

SFC2021 EHFVF-program

CCI-nr	2021SE14MFPR001
Namn på engelska	Swedish Maritime, Fisheries and Aquaculture programme
Namn på landets språk	SV - Svenska havs-, fiskeri- och vattenbruksprogrammet
Version	1.1
Första året	2021
Sista året	2027
Stödberättigande från	2020-jan-01
Stödberättigande till	2029-dec-31
Kommissionsbeslutets nummer	C(2022)5763
Dag för kommissionens beslut	2022-aug-04
Överföring av mindre betydelse (artikel 24.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	Nej

Innehållsförteckning

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och politiska åtgärder	6
Tabell 1 A: Motivering av prioriteringar.....	14
Tabell 1 A: Swot-analys och behov.....	24
2. Prioriteringar.....	53
2.1. Andra prioriteringar än tekniskt bistånd.....	53
2.1.1. Prioritering: 1.Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.....	54
2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar	55
2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna	55
Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen.....	55
Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser ...	58
Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen	59
Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser	60
Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser	61
Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser	62
2.1.1.1.2. Indikatorer	63
Tabell 2: Outputindikatorer	63
Tabell 3: Resultatindikatorer	64
2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF	65
2.1.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.	66
2.1.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna	66
Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen.....	66
Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser ...	67
Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen	68
Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser	69
Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser	70
Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser	71
2.1.1.1.2. Indikatorer	72
Tabell 2: Outputindikatorer	72
Tabell 3: Resultatindikatorer	73
2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF	74
2.1.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.....	75
2.1.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna	75
Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen.....	75
Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser ...	77
Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen	78

Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser	79
Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser	80
Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser	81
2.1.1.1.2. Indikatorer	82
Tabell 2: Outputindikatorer	82
Tabell 3: Resultatindikatorer	83
2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF	84
2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.....	85
2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna	85
Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen.....	85
Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser	87
Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen	88
Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser.....	89
Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser	90
Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser	91
2.1.1.1.2. Indikatorer	92
Tabell 2: Outputindikatorer	92
Tabell 3: Resultatindikatorer	93
2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF	94
2.1.1. Prioritering: 2.Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.....	95
2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.....	96
2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna	96
Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen.....	96
Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser	98
Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen	99
Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser.....	100
Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser	101
Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser	102
2.1.1.1.2. Indikatorer	103
Tabell 2: Outputindikatorer	103
Tabell 3: Resultatindikatorer	104
2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF	105
2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.....	106
2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna	106
Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen.....	106
Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser	108

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen	109
Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser	110
Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser	111
Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser	112
2.1.1.1.2. Indikatorer	113
Tabell 2: Outputindikatorer	113
Tabell 3: Resultatindikatorer	114
2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF	115
2.1.1. Prioritering: 3.Att möjliggöra en hållbar blå ekonomi i kust-, ö- och inlandsområden och främja utvecklingen av fiske- och vattenbrukssamhällen.....	116
2.1.1. Prioritering: 4.Att stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.....	117
2.2. Prioriteringar för tekniskt bistånd.....	118
3. Finansieringsplan.....	119
3.1 Överföringar och bidrag	119
Tabell 15A: Bidrag till InvestEU (fördelning per år).....	119
Tabell 15B: Bidrag till InvestEU (sammanfattning)	119
Motivering	119
Tabell 16 A: Överföringar till instrument med direkt eller indirekt förvaltning (fördelning per år)	119
Tabell 16B: Överföringar till instrument med direkt eller indirekt förvaltning (sammanfattning)....	120
Motivering	120
Tabell 17 A: Överföringar mellan Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, eller till en annan fond/fonder (fördelning per år).....	120
Tabell 17B: Överföringar mellan Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, eller till en annan fond/fonder (sammanfattning).....	120
Överföringar mellan Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, eller till en annan fond/fonder – motivering.....	120
3.4 Överföringar tillbaka	121
Tabell 20 A: Överföringar tillbaka (uppdelning per år)	121
Tabell 20B: Överföringar tillbaka (sammanfattning).....	121
3.5 Anslag per år.....	122
Tabell 10: Anslag per år	122
3.6 Totala anslag per fond och nationell medfinansiering.....	122
Tabell 11A Totala anslag per fond och nationellt bidrag	122
4. Nödvändiga villkor	124
Tabell 12: Nödvändiga villkor.....	124
5. Programmyndigheter	133
Tabell 13: Programmyndigheter.....	133
Tabell 13 A: Den andel av de procentsatser som anges i artikel 36.5 b i förordningen om gemensamma bestämmelser som ersätts till de organ som tar emot betalningar från kommissionen vid tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser (i procentenheter)	134
6. Partnerskap	135
7. Kommunikation och synlighet.....	137
8. Användning av kostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering utan koppling till kostnader	139
Tabell 14: Användning av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering utan koppling till kostnader	139
Tillägg 1.....	140
A. Sammanfattning av de viktigaste delarna	140
B. Uppgifter per typ av insats.....	141
C. Beräkning av standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser	142

1. Uppgiftskälla som använts för beräkningen av de standardiserade skalorna för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser (vem tog fram, samlade in och registrerade uppgifterna, plats för datalagring, brytdatum, validering etc.).....	142
2. Ange varför den föreslagna metoden och beräkningen på grundval av artikel 94.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser är relevant för insatstypen.	143
3. Ange hur beräkningarna gjordes, särskilt eventuella antaganden i fråga om kvalitet eller kvantitet. I relevanta fall ska statistiska belägg och referensvärden användas och på begäran tillhandahållas i ett format som kommissionen kan använda.	144
4. Förklara hur ni har säkerställt att endast stödberättigande utgifter ingår i beräkningen av standardskalan av enhetskostnad, enhetsbelopp eller schablonsats.....	145
5. Revisionsmyndighetens eller revisionsmyndigheternas bedömning av beräkningsmetoden, beloppen och arrangemangen för att säkerställa kontroll, insamling och lagring av uppgifter samt uppgifternas kvalitet.	146
Tillägg 2.....	147
A. Sammanfattning av de viktigaste delarna	147
B. Uppgifter per typ av insats.....	148
Tillägg 3: Förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse med en tidplan	149
Tillägg 4.....	150
EHFVF:s handlingsplan för varje yttersta randområde.....	150
DOKUMENT	151

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och politiska åtgärder

Referens: artikel 22.3 a i–viii, artikel 22.3 a x och artikel 22.3 b i förordning (EU) 2021/1060 (förordningen om gemensamma bestämmelser)

Inledning

Programmets strategi bygger på ambitionen att skapa förutsättningar för synergier mellan åtgärder och allmänna mervärden för både allmänheten och programmets målgrupper. Målet har varit att uppnå ett fokuserat och effektivt program genom att prioritera åtgärder som bidrar till att skapa kollektiva samhällsnyttor och tydligt kopplar till programmets övergripande mål om att uppnå ett konkurrenskraftigt och hållbart fiske och vattenbruk. Programmet har tydligt miljöfokus och har åtgärder och stödmöjligheter som bidrar till ett bredare och mer strategiskt angreppssätt för en grön omställning som bland annat värnar om den akvatiska miljön. Utformningen av programmet följer rekommendationerna i kommissionens havsområdesanalyser som efterlyser ett flexibla stöduppbygg baserat på färre och bredare programåtgärder som bättre kan hantera en föränderlig omvärldssituation.

Programmet är ett viktigt instrument för att genomföra EU:s gemensamma fiskeripolitik och dess långsiktiga mål om ett hållbart fiske och vattenbruk som utgår från en ekosystemansats, samt relaterade miljömål och delar av EU:s havspolitik.

Strategiska vägval för havs-, fiskeri- och vattenbruksprogrammet

Det svenska havs-, fiskeri- och vattenbruksprogrammet (programmet) har tagits fram med utgångspunkt i prioriteringar och mål som regering satt upp. Prioriteringar och mål har arbetats fram med hjälp av swot- och behovsanalys vilket har mynnat ut i ett program som fokuserar på prioriteringar 1 och 2. Prioriteringarna 3 och 4 ingår därmed inte i programmet av de skäl som redovisas i avsnittet för SWOT-analysen. Valet av åtgärder i det svenska programmet som kan bidra till att uppfylla dessa mål bygger därmed i första hand på regeringens slutsatser gällande behoven som utpekats i swot- och behovsanalys, samt synpunkter från berörda parter. Programmets utformning har tagit vara på erfarenheter från föregående program, bland annat genom ett flertal uppföljningar och utvärderingar som genomförts under föregående programperiod. Exempel på justeringar som adresserats är minskade kostnader för administration, mer ändamålsenlig fördelning av nationell finansiering inom och utanför programgenomförandet och färre och mer lättkontrollerade stödvillkor.

Programmets åtgärder ska:

- bidra till att både EU:s och Sveriges mål för relevanta politikområden nås
- vara färre
- komplettera varandra väl, utan att överlappa
- korrigera marknadsmisslyckanden
- skapa kollektiva nyttor
- vara enkla för stödmottagarna att förstå, ansöka om och redovisa samt för myndigheten att handlägga, rapportera och kontrollera
- handläggas, i hög grad, genom användning av förenklade kostnadsalternativ.

Flera EU-direktiv och strategier är centrala för programmets utformning, så som den gröna given, från jord till bord-strategin och strategin för biologisk mångfald havsmiljödirektivet, samt vattendirektivet. Programmets bidrag till dessa strategiers genomförande redovisas under föreslagna politiska åtgärder för grön omställning. Bidraget sker i hög utsträckning genom att programmet svarar mot

nationella strategier som har en nära koppling till dessa politikområden på EU-nivån. Dessa är exempelvis livsmedelsstrategin och strategin för framtidens fiske och vattenbruk. För åtgärder som syftar till att stödja en hållbar utveckling av vattenbruket så speglar de valda åtgärderna även de målsättningar som pekas ut i den fleråriga nationella strategiska planen för vattenbruk 2021–2027.

Programmet har tagits fram utifrån en ambition om att minska antal åtgärder och att dessa åtgärder ska komplettera varandra väl utan överlapp. Stödmöjligheterna är indelade utifrån vilka aktiviteter som stöden ska gå till och vilka situationer som insatserna ska lösa. På detta sätt förväntas programmet ge bäst förutsättningar för e näringarnas behov. Programmet ska skapa positiva effekter för miljö och samhälle och är utformat enligt principen att inte orsaka någon betydande skada för miljön.

För att programmets finansiering ska skapa ett mervärde för samhället har åtgärderna utformats utifrån en samhällsekonomisk konsekvensanalys. De samhällsekonomiska effekterna visar hur samhällets totala välfärd förändras. Programmets stöd ska korrigera marknadsmisslyckanden och fokuseras på kollektiva nyttor som är till gagn för fler än den enskilde stödmottagaren. Åtgärderna har utformats enligt ett förenklingsperspektiv för både stödmottagare och den statliga förvaltningen. Det ska vara enkelt att förstå vad åtgärderna omfattar, hur ansökan går till och vilken redovisning som förväntas av stödmottagarna. Även inom förvaltningen ska programmets utformning förenkla handläggningen, främst genom tillämpning av förenklade kostnadsalternativ. Syftet är att åstadkomma ett program som blir mer kostnadseffektivt och ger en ökad allmännytta.

Programmets viktigaste utmaningar

Utmaningarna som programmet förväntas åtgärda utgår från en detaljerad swot- och behovsanalys och presenteras utifrån kommissionens rekommendationer till Sverige för kommande programperiod. Rekommendationerna utgör även kommissionens horisontella politiska prioriteringar för EHFVF. Dessa fokuserar på att ge medlemsstaterna bättre förutsättningar för ekonomisk återhämtning efter Coronapandemin och bygga upp ett samhälle bättre rustat för framtida kriser, skapa förutsättningar för en grön omställning med hänsyn till miljö och klimat, samt bidra till en ökad digitalisering av både näring och förvaltning.

Samhällets förmåga att hantera kriser

Coronapandemin har gett tydliga effekter för hela värdekedjan inom svensk fiskerinäring, där småskaliga producenter varit särskilt utsatta och sårbara. Det har varit tydligt att både produktion och distribution kan organiseras för att skapa högre motståndskraft i förhållande till plötsliga samhällskriser och säkerställa långsiktigt hållbar verksamhetsutveckling. Swot-analysen har identifierat flera utmaningar som programmet behöver adressera för att minska svensk fiskerinärings sårbarhet vid liknande krissituationer. Produktionen behöver minska beroendet av ett begränsat antal inkomstkällor och råvaror, identifiera och skapa nya marknadsmöjligheter, samt utveckla producentorganisationer. Delar av yrkesfisket, särskilt insjöfisket, är dessutom beroende av ett fåtal arter inom sitt fiske. Även säkerheten ombord i det småskaliga kustfisket är bristande i många fall. Sverige har en kompetent och engagerad yrkeskår som stabil grund för organisations- och affärsutvecklingen, men produktionen sker i alltför stor utsträckning med omodern utrustning och låg lönsamhet. Utveckling av nya innovativa produktionstekniker kräver kompetensutveckling för befintliga företag och för nyetablering av helt nya produktionsformer.

Grön omställning

Miljö- och klimatanpassningen av svensk fiskerinäring är grundläggande för det svenska programmet där EU:s gröna giv visar vägen för hur omställningen till en modern, resurseffektiv och klimatneutral ekonomi kan genomföras. Målen för EU:s gröna giv är att skydda biologisk mångfald genom minskade föroreningar och utveckling av en cirkulär ekonomi med förbättrad avfallshantering. En utveckling av svensk fiskerinäring i linje med EU:s gröna giv säkrar utvecklingen av en hållbar blå ekonomi. Den nödvändiga omställningen innebär att flera miljöutmaningar behöver hanteras gemensamt utifrån delvis skilda målsättningar i olika strategiska ramverk. Gröna givens hållbarhetsmål är därför beroende av att

miljöarbetet i de akvatiska ekosystemen bedrivs enligt strategin för biologisk mångfald, havsmiljödirektivet, vattendirektivet, samt att berörda näringssektorer kan säkra livsmedelsförsörjningen genom en hållbar livsmedelsproduktion i linje med både från jord till bord-strategin och strategin för den blå ekonomin.

Swot-analyserna har identifierat ett stort antal utmaningar relaterade till vattenmiljöerna och för de näringsverksamheter som nyttjar dess resurser. Svenska havsområden är ofta påverkade av en onaturlig näringstillförsel. Många vattendrag är påverkade av vandringshinder, rensning, rätning och omgrävning vilket leder till brist på lämpliga lek- och uppväxtområden för flera fiskbestånd. Som följd har bevarandestatus för majoriteten av de svenska marina livsmiljöerna i både Östersjön och Västerhavet klassats som ogynnsamma. Störningar påverkar balansen mellan flera organismgrupper från plankton till fisk och marina däggdjur där förändrad beståndsdynamik och parasiter kan påverka beståndens hälsostatus. Denna utveckling kan accelereras av fortgående klimatförändringar där höjd vattentemperatur och lägre salthalt i haven förväntas påverka många organismers utbredning och produktivitet. Olika former av områdesskydd är ett viktigt verktyg för att skydda och bevara biologisk mångfald. Sverige har ambitionen att skydda fler akvatiska miljöer i linje med EU:s mål om trettio procent skyddad areal till 2030. Områdesskydden behöver kontinuerlig övervakning och uppföljning av åtgärder som ger tillräckligt skydd utifrån behovet att skydda och bevara biologisk mångfald. Lokalisering och utbredning av skyddade områden behöver säkerställa ett ekologiskt representativt och funktionellt nätverk för de arter och habitat som behöver skyddas.

För att följa upp förändringar i miljön och bedöma i vilken utsträckning genomförda åtgärder har önskvärd effekt behövs en modern datainsamling som bidrar till de kunskapsunderlag som är nödvändiga för att utveckla den ekosystembaserade förvaltningen. Datainsamlingen har ständiga behov av att uppdatera och förbättra insamlingsmetoder och analysverktyg, både som grund för vetenskaplig rådgivning för den gemensamma fiskeripolitiken och för att bistå och utveckla miljöövervakningen. Datainsamlingen är härutöver grundläggande för att bedöma fiskets fångster och effekter för de akvatiska ekosystemen. Uppgifter som samlas in ger också viktig information om miljöpåverkan från berörda näringar och om dessa näringars verksamheter. Fiskerikontrollen är grundläggande för att kontrollera regelefterlevnaden och för att säkerställa hållbarheten i näringsutövandet, men kontrollmetoderna behöver fortsatt anpassas för att kontrollera landningsskyldigheten. Dessutom behöver näringens egenrapportering förbättras, både vad gäller fångst och geografisk positionering.

Näringssektorerna behöver anpassas och utvecklas för att säkra en långsiktigt hållbar livsmedelsförsörjning, både genom att minska sin miljöpåverkan och genom att anpassa befintliga verksamheter utifrån nya förutsättningar, som exempelvis ett förändrat klimat. För yrkesfisket utgör de viktigaste utmaningarna att skapa förutsättningarna för en lönsam sektor som bedriver ett hållbart fiske utifrån målen i den gemensamma fiskeripolitiken och i från jord till bordstrategin. Fisket behöver fortsatt utvecklas för att kunna uppfylla skyldigheten att landa alla fångster och därigenom minska negativ bestånds- och miljöpåverkan. Ett utvecklat samarbete mellan fisket och olika forskningsinstanser är en förutsättning för en kunskapsdriven utveckling inom fisket, med ett gemensamt fokus på att återuppbygga och förvalta bestånden hållbart.

Inom vattenbruket behöver flera hållbarhetsaspekter adresseras inom befintlig produktion, samtidigt som nya odlingsformer med lägre miljöpåverkan behöver etableras i större skala. Vattenmiljön blir i dag påverkad av vattenbruket främst genom utsläpp av näringsämnen och ökad sedimentation som kan påverka syrgashalten i vattnet. Dessutom kan vattenbruk ha effekter på naturliga fiskbestånd genom smittspridning eller genom att odlad fisk rymmer och konkurrerar med naturliga bestånd. Samtidigt gäller det omvända, det vill säga att ett vattenbruk med lägre interaktion med naturvatten också blir mindre känsligt för parasiter och extremväder vilket kan bidra till en klimatanpassning av svenskt vattenbruk. Alternativa odlingsformer har hittills inte utvecklats i tillräcklig omfattning. Ny innovativ teknikutveckling är en förutsättning för att kunna odla nya arter med lägre miljöpåverkan. Samtidigt kan inte all utveckling förväntas ske inom ramen för kommersiella verksamheter. Fler testanläggningar behövs som kan utgöra en brygga mellan forskning och innovation till kommersiell produktion. Vattenbruket är också beroendet av fisket för sin foderproduktion. Utvecklingen av nya alternativa foder är helt avgörande för ökad hållbarhet och för att en omställning till ekologiskt vattenbruk ska kunna ske, vilket utgör en hörnsten i den gröna omställningen.

Fiskerinäringen i Sverige har idag begränsade möjligheter till vidareutbildning för den gröna omställningen. Det handlar om allt från praktisk hantering av nya redskap och maskiner, och förmågan att anpassa sina verksamheter utifrån nya regelverk och miljöförutsättningar. Det är en stor utmaning att samordna och generera denna kompetens och för både fiske och vattenbruk saknas rådgivningstjänster som fokuserar på hållbara marknadslösningar.

Digitalisering

Det finns stor potential för att utveckla och inkludera digitala teknologier inom både näringssektorer och offentlig förvaltning. Digitaliseringen är dock inget eget verksamhetsområde utan omfattar samtliga horisontella principer för miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet. En mer utvecklad digital infrastruktur har potential att koppla samman hela den blå ekonomin, och öka utbytet mellan företag, kunder, olika näringssektorer, myndigheter och medborgare.

En central utmaning är att utveckla och etablera helt nya digitala verktyg och plattformar som lägger grunden för den digitala infrastrukturen. Här behövs bidrag från både forskning och innovation, genom verksamheter som bedrivs i samarbete med företagen. Att involvera företagen i innovationsprojekt är avgörande för att digitalisera den kommersiella produktionen inom de blå näringarna. Inom fisket kan produktionen digitaliseras både genom verksamheterna ombord och fångsthanteringen vid landning i hamn. Det är viktigt att utvecklingen sker samstämmigt med fiskeriförvaltningen så att digitala lösningar skapar verkliga förenklingar, särskilt med hänsyn till det småskaliga kustfisket. Inom vattenbruk och beredning kan en ökad grad av digitalisering och automatisering inom produktionen skapa förutsättningar för lägre miljöpåverkan och energieffektiviseringar.

En digital infrastruktur kan också sammankoppla aktörsleden mellan produktion och vidareförädling, vilket är särskilt viktigt för mervärdesskapande verksamheter hos mindre företag längs kuster och på landsbygden. Fångster från det lokala småskaliga kustfisket förädlas i dagsläget i relativt liten utsträckning för den lokala marknaden. Även en stor del av vattenbrukets produktion kan uppnå högre marknadsvärde om den vidareförädlas. Generellt är inte heller informationsöverföringen mellan primärproduktion och saluföring välkoordinerad, och i vissa fall inte heller digitaliserad. Digitaliseringen bör därför omfatta hela marknaden, från produktion till förädling, via distribution, försäljning och marknadsföring. Digitaliseringen är grundläggande för väl fungerande spårbarhetssystem och för att kunna skapa mervärden från miljömässigt hållbar produktion.

Den offentliga förvaltningen behöver utvecklas och erbjuda en digital infrastruktur som förenklar efterlevnaden av regler och villkor för berörda näringar. Interaktioner mellan företag, organisationer och myndigheter sker alltmer digitalt, både vad gäller kommunikation, tillståndprocesser, rapportering och ansökningar. Särskilt fiskets rapportering har möjlighet att automatiseras utifrån fiskets högt standardiserade utövande med flera återkommande och liknande moment vid varje fisketillfälle.

Föreslagna politiska åtgärder i programmet

De föreslagna politiska åtgärderna i programmet möter identifierade utmaningar inom de europeiska horisontella prioriteringarna som redovisats ovan. Vissa av programmets åtgärder bidrar även till två områden inom den europeiska pelaren för sociala rättigheter, nämligen *lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden* och *rättvisa arbetsvillkor*. Programmet innehåller exempelvis stödmöjligheter för kompetensutveckling och för ökad säkerhet och förbättrade arbetsförhållanden ombord som kopplar till principerna om *utbildning och livslångt lärande* respektive *hälsosam, säker och välanpassad arbetsmiljö samt dataskydd*. Dessutom säkerställer stödhanteringen inom programmet lika behandling, rättigheter och möjligheter oavsett kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsvariation, ålder eller sexuell läggning, vilket bidrar till principerna om jämställdhet och lika möjligheter.

Föreslagna åtgärder har också utformats utifrån ett regionalt perspektiv för att hantera de utmaningar som identifierats i kommissionens havsområdesanalyser, särskilt för miljöåtgärder men även för åtgärder av betydelse för näringssektorernas konkurrenskraft.

Samhällets förmåga att hantera kriser

För att minska näringssektorernas och framför allt småskaliga producenters sårbarhet för samhällskriser behöver produktionen minska beroendet av alltför begränsade inkomstkällor och råvaror. Företagens utsatthet kan minska genom stöd till diversifiering och förädling av fiske- och vattenbruksprodukter. Att stimulera vidareförädling för fiske- och vattenbruksprodukter förväntas ge ytterligare positiva samhällseffekter eftersom detta bidrar till att långsiktigt stärka både fiskets och vattenbrukets konkurrenskraft. Åtgärden bidrar därmed till att öka produktionens förädlingsgrad och har även till syfte att höja omsättningen hos fiske- och vattenbruksföretag med målet att generera 27 företag som utvecklat en ökad omsättning under programperioden. En sådan utveckling förbättrar möjligheterna för nischprodukter inom fiske och vattenbruk att etableras på både nationella och internationella marknader vilket kan öka konkurrenskraften inom dessa företag med bl.a. potentiell till ökad sysselsättning på landsbygden som följd. Sammantaget möter stödet de socioekonomiska behov som lyfts i havsområdesanalyserna för både fiske och vattenbruk. Även andra typer av diversifieringar, som exempelvis restaurang- eller turismverksamhet, kan leda till att företag finner nya vägar mot lönsamhet vilket gör att de kan fortsätta bedriva sin primära verksamhet.

Även mer generella investeringsstöd kan ge företagen bättre förutsättningar och ekonomisk bärkraft att hantera kriser. Därför möjliggörs flera olika investeringsstöd inom samtliga näringssektorer, exempelvis stöd till investeringar ombord, investeringar i hamnar och landningsplatser, investeringar och startstöd för hållbara vattenbruksföretag, samt investeringsstöd för beredningsindustrin.

Företag kan också behöva särskild ersättning vid plötsliga avbrott i verksamheten. För att bidra till stabilitet och rättvisa levnadsvillkor vid kriser och i situationer när fiskets möjligheter förändras erbjuds stöd för tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet. Stöd möjliggörs för att tillhandahålla fisket möjligheten att klara av plötsliga förändringar i förutsättningarna för att bedriva fiske med anledning av exempelvis nödåtgärder i syfte att skydda de biologiska resurserna eller andra exceptionella händelser så som miljöölyckor och naturkatastrofer. Stödet kan ge kustsamhällena och deras näringsliv bättre förutsättningar att fortleva och förväntas gynna minst 26 fiskare under programperioden genom ökad social och ekonomisk hållbarhet.

För att möjliggöra helt nya former av verksamhetsutveckling inom både näringen och förvaltningen möjliggörs stöd för att identifiera och skapa nya marknadsmöjligheter, genomföra kompetensutveckling och bilda nätverk. Stödet bidrar till att förbättra näringssektorernas konkurrens- och utvecklingsförmåga och skapar förutsättningar för ökad lönsamhet. Åtgärden kan till exempel stödja rådgivningsinsatser med fokus på mervärdesskapande marknadslösningar för fiske och vattenbruk. Stöd möjliggörs också för att anordna eller delta i en utbildning eller andra kompetenshöjande insatser men även för informationsinsatser och kunskapsspridning. Effekten av att allmänheten får möjlighet att ta del av informationsinsatser kan öka förståelsen för branschen och dess utmaningar, vilket är ett behov som tydligt poängterats i havsområdesanalyserna.

Näringen stärks också genom att företag inte behöver stå ensamma vid samhällskriser utan kan få stöttning från producentorganisationer med gemensamt ansvar för att hjälpa sina medlemmar att hantera olika situationer. Därför möjliggörs stöd till att både bilda nya producentorganisationer och för dessa organisationers framtagande av produktions- och saluföringsplaner.

Grön omställning

Behovsanalyserna som ligger till grund för programmets utformning har identifierat ett stort antal nödvändiga miljöinsatser för att minska negativ miljöpåverkan och förbättra miljöstatusen i svenska havsområden. Utgångspunkten är att akvatiska miljöer behöver bevaras eller återställas, där ett sätt att bevara miljötillståndet kan vara att skydda det från destruktiv påverkan. Programmet möjliggör därför stöd till en bred miljöåtgärd som omfattar bevarande, skydd och återställande av akvatisk mångfald. Åtgärden omfattar exempelvis beståndsvårdande insatser och bevarande eller återställning av viktiga uppväxt- och livsmiljöer för akvatiska organismer, utifrån målen i strategin för biologisk mångfald. Genom stöd till insatser för återställande och bevarande av akvatiska miljöer bidrar programmet både till strategins mål om att restaurera sötvattnekosystem och målet om att återställa god miljöstatus för marina

ekosystem. Under programperioden är målsättningen att minst 14 projekt för återställande och restaurering ska genomföras.

Ytterligare ett centralt instrument för att bevara miljöer och minska mänsklig påverkan är olika former av områdesskydd. Sverige behöver skydda fler akvatiska miljöer för att bidra till målet i strategin för biologisk mångfald som motsvarar trettio procent skyddad areal till 2030. I skyddade områden kan utövandet av näringsverksamheter regleras för att säkra ett hållbart lokalt nyttjande av naturresurserna. Områdesskydden behöver också utvärderas och vidareutvecklas för att fortsatt säkerställa ett ekologiskt representativt och funktionellt nätverk för de arter och habitat som behöver skyddas.

Havsområdesanalyser beskriver behov av olika områdesskydd inom skilda havsområden. Åtgärden för att skydda, bevara och återställa akvatisk mångfald kan stödja upprättande av flera olika skyddsformer genom att erbjuda stöd till inrättande, förvaltning och övervakning av områdesskydd med målsättningen att generera minst 59 kvadratkilometer skyddade områden under programperioden.

En mer specifik åtgärd för att återställa akvatiska miljöer är att samla in förlorade fiskeredskap och marint skräp. Stöd möjliggörs för att aktivt samla in marint skräp eller för att identifiera områden där sådan insamling bör ske. Insatserna kan dra nytta av det småskaliga fiskets kompetens och av att använda mindre fartyg som är väl lämpade för dessa insamlingsaktiviteter. Stödmöjligheterna erbjuds för både hav och inlandsvatten, men i linje med kommissionens havsområdesanalyser är behoven störst i södra Östersjön där även flest insatser förväntas. Insamling av förlorade redskap och marint skräp bidrar till målet om minskad förorening i strategin för biologisk mångfald och förväntas generera över 250 insamlingsdagar under programperioden.

Som ett led i miljöarbetet är det viktigt att bedöma i vilken utsträckning genomförda miljöåtgärder ger önskvärd effekt. För sådana bedömningar behövs kvalitetssäkrade data- och kunskapsunderlag. Två viktiga åtgärder för att bidra med sådana underlag är stöd till datainsamling och genomförandet av havsmiljödirektivet. Åtgärderna har ett gemensamt syfte att förbättra kunskapen om både miljö och organismer och samtidigt utveckla analys- och bedömningsgrunder för att utforma mer effektiva miljöåtgärder. Förbättrade kunskapsunderlag är också en förutsättning för en ekosystembaserad förvaltning som tar både biologisk hänsyn och socioekonomisk hänsyn till de kommersiella verksamheter som nyttjar resurserna.

Förutom att fysiskt skydda bestånd och miljöer mot mänsklig påverkan kan miljöbelastningen minskas genom att företagen ställer om till en mer hållbar produktion med lägre miljöpåverkan. Däremot skiljer sig behoven mellan olika sektorer inom de blå näringarna.

Fisket behöver fortsatt investera i selektiva redskap som kan skapa ett lönsammare fiske utifrån skyldigheten att landa alla fångster. Landningsskyldigheten kan vid låg selektivitet göra fisket sårbart och begränsat av olika låsningsarter. Havsområdesanalyserna har särskilt påvisat riskerna med låsningsarter för fisket i Nordsjön, vilket också kommer att omfatta delar av det svenska fisket. Ökad användning av selektiva redskap kan dessutom minska bränsleförbrukningen samt minska sorteringstiden och fångsthanteringen ombord, vilket kan leda till ökad kvalitet på fångsten. Fiskeredskapen behöver därför fortsätta att utvecklas och anpassas till både fiskets och förvaltningens behov där nya material kan utvecklas i syfte att minska användningen av plast inom redskapstillverkningen. Innovationsprojekt kan också omfatta nya miljövänliga lösningar för fångsthantering, landning, förädling och distribution. Därför innehåller programmet en heltäckande innovationsåtgärd som omfattar fiskets hela produktionsled från fångst till bord. För att innovationer ska kunna ge effekt behövs en kunskapsdriven kompetensutveckling och möjligheter för ökad dialog inom och mellan näring, forskning och myndigheter. Stödet bidrar till bättre kunskap om hur myndigheter, organisationer och företag kan bidra till att nå uppsatta miljö- och klimatmål och samtidigt minska avståndet mellan forskning och tillämpning.

Stöd för investeringar ombord kan även avse rovdjurssäkrade redskap för att minska skador på fångst och redskap och samtidigt minska risken för att skyddsvärda däggdjur, som den hotade Östersjötumlaren, eller fåglar fastnar i redskapen och skadas eller dör. Fiskare kan också få stöd för att hantera akvatiskt skräp ombord på fiskefartygen och därigenom öka insamling och återvinning av marint skräp. Efterlevnaden av landningsskyldigheten och hanteringen av oönskad fångst och marint skräp kan ytterligare förbättras genom nödvändiga investeringar i hamnar och landningsplatser. Sammantaget ska miljöinsatser på fiskets område gynna över 240 individer och generera mer än 160 handlingar som bidrar till god miljöstatus.

Grön omställning inom vattenbruket sker genom att utveckla produktionsformer med lägre påverkan på vattenmiljöer och vilda bestånd. Denna förändring kan till viss del genomföras i befintlig produktion men även nyetablering och utveckling av hållbara odlingsmetoder är nödvändig. Därför möjliggör programmet stöd till breda investeringsstöd med miljöfokus för både existerande vattenbruksföretag och startstöd för de företag som befinner sig i en uppstartsfas. Investeringar kan exempelvis avse fysiska installationer för att minska näringsläckage och risken för smittspridning till omgivande miljö. Stöd för djurs hälsa och välfärd utgör oftast specifika insatser så dessa hanteras i en separat åtgärd. Tillsammans med utvecklingen av en hållbar foderanvändning kan stöden för djurhälsa stimulera en ökad ekologisk vattenbruksproduktion. Startstöd syftar främst till att underlätta etablering av helt nya produktionsformer, som exempelvis olika slutna och semi-slutna odlingssystem. Slutna recirkulerande odlingssystem avlägsnar interaktioner med naturvatten och blir samtidigt mindre sårbara för parasiter och extremväder, vilket kan bidra till en klimatanpassning av svenskt vattenbruk. Programmet har som målsättning att genom stöd till vattenbruket öka produktionskapaciteten i nya vattenbruk med 1 960 ton per år.

För att företagen ska kunna nyttja moderna lågbelastande produktionsformer behöver dessa utvecklas genom innovationsprojekt som samordnar forskningen och vattenbruksnäringen. Stora delar av innovationsutvecklingen sker idag i vattenbruksanläggningar utifrån deras specifika behov, men användningen av testanläggningar kan stimuleras genom att innovationsprojekten bedrivs i en forskningsmiljö. Havsområdesanalyserna har identifierat betydelsen av fysisk planering för etablering av odlingar i öppet hav med särskild potential för odling i anslutning till exempelvis vindkraftsparkar. För att kartlägga lämpliga områden för vattenbruk behövs sektorsspecifik kompetens från vattenbrukets organisationer som har kunskap om de förutsättningar som krävs för att odlingen ska fungera. Stöd till sådana samarbeten möjliggörs genom åtgärden för kompetensutveckling och bilda nätverk. Åtgärden kommer skapa ökad dialog inom och mellan näring, forskning och myndigheter inom vattenbruk så att näringen kan utvecklas och växa på ett långsiktigt hållbart sätt. Åtgärden stödjer dels rena utbildningsinsatser för hållbara odlingstekniker, dels kunskapsöverföring mellan vattenbrukare, där omvärldsbevakning och nationella och internationella utbyten utvecklas och där nätverk och samarbeten är viktiga komponenter. Genom utbildningsinsatser och informationsspridning inom näringen underlättas också nyetableringar och omställning till ekologisk produktion. Sammantaget beräknas miljöinsatser inom vattenbruket kunna gynna över 330 individer och generera mer än 19 handlingar som bidrar till god miljöstatus.

Även beredningsindustrin behöver inkluderas i den gröna omställningen, och erbjuds stöd till olika former av investeringar med fokus på ökad hållbarhet, minskat svinn och förbättrad energieffektivitet. Sektorns utveckling förväntas ge kollektiva nyttor för samhället. Miljöaspekten är också kopplad till att konsumenterna lägger vikt på att livsmedlen ska vara producerade på ett miljövänligt sätt och gärna lokalt. För att underlätta för konsumenterna att göra medvetna val möjliggör programmet stöd till certifiering av sjömatprodukter.

Digitalisering

För en mer utvecklad digital infrastruktur inom både näringssektorer och offentlig förvaltning krävs fortsatta innovationsprojekt. Möjligheten att involvera företagen i innovationsprojekt är avgörande för att digitalisera den kommersiella produktionen hos de blå näringarna. Programmet möjliggör därför stöd för innovationsprojekt som omfattar samtliga näringssektorer. Nya digitala lösningar och samverkansformer mellan företag och myndigheter kan stödjas genom kunskapsdriven kompetensutveckling och nätverksbildande som stimulerar dialog inom och mellan näring, forskning och myndigheter. Stöden kan främja och sprida kunskap om ny teknik och nya arbetsmetoder, som samtidigt har potential att minska resurs- och energiförbrukningen inom samtliga näringssektorer. Stöd erbjuds också till att anordna eller delta i relevanta utbildningar. Även producentorganisationer som tar ett gemensamt ansvar för sina medlemmars utvecklingsbehov är viktiga för att nya digitala tekniker ska kunna spridas genom hela produktionsledet. Ett exempel på en sådan digital lösning är det spårbarhetssystem som upprättats i enlighet med kontrollförordningen. Därför möjliggörs stöd inom kontroll och tillsyn både till företag som behöver ansluta sig till spårbarhetssystemet och till de myndigheter som implementerar och utvecklar systemet. Olika former av digital spårbarhet har också betydelse för flera miljöcertifieringar, som också

kan stödjas genom programmet.

En annan del av förvaltningen som har mycket att vinna på ett mer digitalt genomförande är datainsamlingen som har flera synergier med andra verksamhetsområden som nyttjar underlagen i sitt arbete. Uppgifter som samlas in hjälper myndigheterna att få ihop helheten vad gäller fiskbestånd, habitat och havsbottnar, samt näringarnas resursnyttjande, vilket skapar förutsättningar för en ekosystembaserad förvaltning. Som ett viktigt komplement till datainsamling och miljöövervakning möjliggör programmet stöd till genomförandet av havsmiljödirektivet där kvalitetssäkrade data behövs för att bedöma effekterna av de åtgärder som genomförs. Även här finns behov av digital metod- och analysutveckling för att utveckla bedömningsgrunder för mycket stora datamängder.

Inom vattenbruk och beredning kan en mer digitaliserad produktion skapa förutsättningar för lägre miljöbelastande produktion och energieffektiviseringar med möjligheter för helt nya och mer automatiserade produktionsformer. För att stimulera denna utveckling möjliggörs flera investeringsstöd. Det är inte ovanligt att dessa företag också bedriver innovationsprojekt för att skapa de digitala lösningar som är bäst anpassade till de ofta högt specialiserade och ibland industrialiserade produktionsmetoderna.

Komplementaritet och synergier med andra former av stöd

Ett ändamålsenligt nyttjande av EHFVF-medlen inbegriper att finansieringen används komplementärt till andra EU-fonder och kan bidra till synergier. All sorts överlappningar ska därmed undvikas. Programmets åtgärder förväntas skapa synergier med relevanta regionala strategier för smart specialisering med fokus på utvecklingen av den blå ekonomin. Programmets insatser för en utveckling mot en högre grad av hållbarhet inom fiskerinäringarna kompletterar även insatser inom aktuella regionala program för Europeiska regionala utvecklingsfonden. Programmet har tydliga synergier med den strategiska planen för CAP då fiskerinäringarna också är landsbygdsnäringar. Fiskodling på land i recirkulerande system kan ske i kombination med lantbruket. Programmet kommer att finansiera olika typer av landbaserade recirkulerande fiskodlingar med undantag för akvaponier, som istället kan finansieras inom den strategiska planen. Projekt inom LIFE som avser akvatiska miljöer kan skapa synergier med programmets insatser på samma område. Horisont Europa kan också skapa synergier med programmets insatser inom exempelvis området livsmedel. Horisont Europa omfattar forsknings- och innovationsåtgärder för klimatanpassning och klimatneutralitet, för hållbar primärproduktion, värdekedjor, livsmedelssystem och biobaserade industrier som i ett senare steg kan bli aktuella för operationalisering. Där kan synergier med programmet uppstå. Programmet förväntas också skapa positiva synergier till EU-uppdraget att återställa våra hav och vatten genom en tydlig miljöfokus på skydd, bevarande och återställande av akvatisk mångfald och stödmöjlighet för innovation och företagsutveckling inom de blå näringarna.

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och politiska åtgärder

Tabell 1 A: Motivering av prioriteringar

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
2. Ett grönare Europa	1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.	<p>Stöd inom specifikt mål 1.1 prioriteras för att stärka hållbara fiskeverksamheter och inom specifikt mål 1.3 för att bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet. Stöd inom specifikt mål 1.4 prioriteras för att främja effektiv fiskerikontroll och fiskeritillsyn, inbegripen bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande, samt inom specifikt mål 1.6 för att bidra till att skydda och återställa den biologiska mångfalden i vattenmiljöer och de akvatiska ekosystemen.</p> <p>Stöd för investeringar ombord på fiskefartyg prioriteras bland annat i syfte att minska påverkan på akvatiska miljöer och bidra till genomförandet av landningsskyldigheten. Investeringsmöjligheter omfattar stöd för införskaffande av fiskeredskap och utrustning som minskar mängden oönskade fångster, förenklar hantering av fångst, minskar inverkan på övriga ekosystemet, samt mildrar interaktioner med däggdjur och fåglar, exempelvis säl. I en utvärdering som Statens jordbruksverk har tagit fram (Effekter av stöd till selektiva och rovdjurssäkra redskap, Utvärderingsrapport 2020:2) analyseras effekterna av stöd till selektiva och rovdjurssäkra redskap under programperioderna 2007–2013 och 2014–2020. Utvärderingen visar att stöd till selektiva och rovdjurssäkra redskap sannolikt haft en positiv effekt och ökat användandet av rist inom räkfisket. Stöd till selektiva och skonsamma redskap bidrar till att minska risken att annat än målarten fångas i redskapen. Att minska oönskade fångster och att skyddade och utrotningshotade fåglar och däggdjur fastnar i redskapen pekas ut som en viktig åtgärd enligt havsområdesanalyserna för både Östersjön och Nordsjön. Åtgärden möjliggör stöd till investeringar i skrämselelänordningar som håller däggdjur, t.ex. sälar och tumlare borta från redskapen. Det som skiljer åtgärden från motsvarande åtgärd i programperioden 2014–2020 är att investeringsmöjligheterna är ännu bredare. Den tar bland annat hänsyn till den rådande situationen i Östersjön med minskade kvoter och förbud mot fiske riktat mot torsk genom att möjliggöra investeringar för anpassning av fisket. Enligt den senaste ekonomiska analysen om flottans lönsamhet (STECF 20–06 – AER 2020) har förbudet fått stora ekonomiska konsekvenser för det småskaliga kustfisket som berörs av förbudet. För att möjliggöra anpassning av den berörda fiskeflottan i Östersjön möjliggör åtgärden investeringar ombord för att</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
		<p>anpassa fisket till nya målarter. Utöver det har åtgärden också breddats till att omfatta investeringar för att förbättra arbetsmiljön ombord.</p> <p>Sälen skapar stora problem inom fiskenäringen då den angriper fångsten och förstör fiskeredskapen. Den senaste ekonomiska analysen om flottans lönsamhet (STECF 20–06 – AER 2020) bekräftar att sälpopulationen ökat under de senaste åren, något som särskilt påverkat det småskaliga kustfisket negativt då arbetet och kostnaderna till följd av sälangreppen ökat med minskade intäkter som följd. Det är framför allt ett stort problem i Östersjön. För att avhjälpa problemet prioriteras det stöd för ersättning för hanteringskostnader för fällda sälar inom ramen för licensjakt eller skyddsjakt.</p> <p>För att bidra till uppfyllandet av landningsskyldigheten bör stöd också ges för investeringar för utveckling av hamnar och landningsplatser. Stöd bör ges både utifrån fiskets behov och utifrån ett kollektivt intresse. Hamnar behöver anpassas utifrån landningsskyldigheten och utvecklas för att förbättra förmågan att hantera avfall som tas i land av fiskefartyg. Även hamnarnas infrastruktur, logistik och övriga kringtjänster för fiskare bör stödjas i linje med förvaltningens krav på spårbarhet, kontroll och datainsamling. Fiskberedningsindustrin är till stor del beroende av import av råvara. Svenska hamnar behöver därför utvecklas för att kunna erbjuda nödvändiga tjänster för lokala företag. Rapporten om fiskberedningens ekonomiska resultat (STECF 19–15 – EU Fish Processing sector) visar också att det framför allt är mindre beredningsföretag som är beroende av lokala landningar.</p> <p>Statens jordbruksverks utvärdering av stöd till definitivt upphörande av fiskeverksamhet under programperioden 2007–2013 (Socioekonomiska effekter av fartygsskrotningar inom svenskt fiske, Utvärderingsrapport 2017:3) visar att ett antal av fartygsägarna som fick det s.k. skrotningsstödet investerade i nya fartyg. Av utvärderingsrapporten framgår även att majoriteten av de som fick stöd fortfarande hade inkomster från fiske eller fiskerelaterade åtgärder efteråt vilket pekar på att stödet inte är effektivt och kan leda till oönskade effekter. Stöd för definitivt upphörande av fiskeverksamhet prioriteras därför inte. I syfte att understödja stabilitet och skäliga levnadsvillkor inom fisket i händelse av exempelvis kris prioriteras stöd till tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.</p> <p>Det finns många utmaningar inom fisket och därmed ett stort behov av innovativa och tekniska lösningar. Även beredningen av fiskeprodukter är beroende av innovativ</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
		<p>utveckling som bör avse produkt- och processutveckling kopplad till hållbarhet och hantering av nya råvaror. Råvaror från nya arter eller organismgrupper kan kräva helt nya maskiner i processledet och dessa måste utvecklas tillsammans med ett förändrat råvaruutbud från fisket. För att stimulera innovationer inom fisket och tillhörande beredning bör därför finnas stödmöjligheter för innovationsprojekt inom fisket som omfattar hela fiskets produktionsled från fångst till bord. Bland annat kan utveckling av smarta distributionssystem av livsmedel som för producenterna och konsumenterna närmare varandra stödjas. Särskilt insjöfiskare och småskaliga kustfiskare kan förbättra sin lönsamhet med hjälp av sådana distributionssystem. Ytterligare ett område där det finns behov av innovativa lösningar är inom utvecklingen av sälsäkra redskap, som enligt den ekonomiska analysen om flottans lönsamhet (STECF 20–06 – AER 2020) är idag den viktigaste långsiktiga lösningen på problemen sälen orsakar framför allt inom det småskaliga kustfisket. Åtgärden stödjer även redskapsutveckling som bidrar till ett mer selektivt och skonsamt fiske. Inom denna åtgärd riktad mot innovation bör stort fokus också läggas på samverkan mellan fiskare, producentorganisationer, forskning och myndigheter för att samla nödvändig verksamhetsexpertis och utveckla helhetslösningar inom berörda verksamheter.</p> <p>Behoven av en kunskapsdriven kompetensutveckling och ökad dialog inom och mellan näring, forskning och myndigheter kan främjas med stöd till kompetensutveckling och bilda nätverk. Precis som i programperioden 2014–2020 bör stöd bland annat avse informationsfrämjande och kompetensutvecklande myndighetsprojekt som bidrar till att ökad samverkan inom sektorn. Åtgärden kan till exempel stödja kompetensutveckling- och rådgivningsinsatser som fokuserar på marknadslösningar för att skapa mervärde för kust- och insjöfisket. Ytterligare en strategi för att höja samverkan inom näringen är att uppmuntra deltagande i producentorganisationer och stödja deltagande inom fiskeriförvaltningen på EU-nivå.</p> <p>Fiskerikontroll och datainsamling utgör grunden för en kunskapsbaserad fiskeriförvaltning som genomförs utifrån gemensamma villkor för fiskets aktörer. Det prioriteras därför fortsatt stöd för en effektiv fiskerikontroll och för en tillförlitlig datainsamling. Regelefterlevnad och kontroll är grundläggande för att säkerställa ett hållbart fiske, vilket är en grundpelare i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Stödet kan bland annat bidra till att utveckla flera digitala lösningar. Datainsamlingen är grundläggande för att ökad kunskap och för att relevant</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
		<p>vetenskaplig rådgivning ska ligga till grund för förvaltningsbeslut som syftar till att uppfylla målen inom den gemensamma fiskeripolitiken. Datainsamlingen har även flera synergier med andra verksamhetsområden som nyttjar underlagen i sitt arbete. Några exempel är datainsamlingens betydelse för att följa upp de nationella miljömålen och uppföljning av miljöstatus inom havsmiljödirektivet.</p> <p>Stöd för att uppnå och bevara god miljöstatus i marina miljöer utifrån havsmiljödirektivets behov prioriteras. Arbetet är grundläggande för utvecklingen av en ekosystembaserad förvaltning och har tydliga synergier till andra prioriterade stöd, som t.ex. datainsamling. Även stöd för bevarande och återställning av akvatisk mångfald och ekosystem bidrar till målen i havsmiljödirektivet. Dessa stöd bedöms vara komplementära då de tillsammans bidrar till ökad kunskap om havsmiljön och till att nödvändiga miljöåtgärder genomförs. Förutom åtgärden för genomförande av havsmiljödirektivet som vänder sig till ansvariga myndigheter prioriteras det också stöd till insatser som bidrar till att skydda, bevara och återställa akvatisk mångfald och ekosystem. Insatser kan avse mer praktisk miljörestaurering eller utveckling av skydd och bevarande av betydelsefulla livsmiljöer i både hav och inland. Förutom stöd till myndigheterna för genomförandet av olika miljödirektiv behövs även stöd till kompletterande insatser från ideella och icke-statliga organisationer som bidrar till miljövardande inslag i ett mer lokalt perspektiv. Exempelvis behövs insatser för förbättrade faunapassager. Sådant arbete kan bland annat avse mindre dammar i inlandet och andra fysiska förändringar i landskapet som påverkar tillståndet i vattenmiljön. Även utsättningar av fisk för att bevara eller återställa naturliga bestånd prioriteras. Insatserna kopplas till av flera av EU:s miljödirektiv, som exempelvis vattendirektivet, havsmiljödirektivet och plastdirektivet. För art- och habitatdirektivet förväntas stöden särskilt bidra till flera prioriterade delar av PAF (Prioritised Action Framework) för Natura 2000 under programperioden 2021–2027. Exempel på prioriterade områden där programmet kan bidra är identifiering och uppförande av nya områdesskydd, kunskapsuppbyggnad och metodutveckling, samt förebyggande insatser och ersättning för skador orsakade av skyddade arter inom akvatiska miljöer.</p> <p>Ytterligare ett stöd i syfte att förbättra förutsättningar för ett mer välmående ekosystem och starkare fiskbestånd som prioriteras är insamling av förlorade fiskeredskap och akvatiskt skräp. Akvatiskt skräp är ett stort problem i både Östersjön och Nordsjön och omfattar även övergivna och förlorade fiskeredskap i vilka fåglar och däggdjur riskerar att fastna. Insatserna bedöms kunna ge större</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
		<p>samhällsnytta om samordning sker mellan fiskare, icke-statliga organisationer, forskning och myndigheter och om projekten utformas utifrån regionala eller nationella perspektiv.</p> <p>Den prioriteringen som görs av olika stöd bedöms kunna bidra till att skapa och bevara sysselsättning inom fisket, till ökad lönsamhet inom fisket, ökat samarbete mellan aktörer inom programmets tillämpningsområde, ökad innovation ökade insatser för bevarande och återställning av akvatisk mångfald effektivare datainsamling och tillgång på data, förbättrad fiskerikontroll samt förbättrad kapacitet inom förvaltningen.</p> <p>Vad gäller de negativa effekterna Brexit innebär för fiskerisektorn i Sverige krävs det i stor utsträckning specifika och anpassade åtgärder. Det bedöms att brexitjusteringsreserven erbjuder bättre stödförutsättningar för att motverka dessa negativa konsekvenser än EHFVF varför prioriteringarna i programmet inte ämnar erbjuda särskilda lösningar i Brexits spår.</p>
2. Ett grönare Europa	2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.	<p>Stöd för specifikt mål 2.1 prioriteras i syfte att främja ett hållbart vattenbruk, framför allt genom stöd som kan bidra till ökad konkurrenskraft och långsiktig miljömässig hållbarhet. Stöd för specifikt mål 2.2 prioriteras i syfte att främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.</p> <p>Enligt Statens jordbruksverks utvärdering av det investeringsstöd till vattenbruk som betalats ut under programperioden 2014–2020 (Investeringsstöd till vattenbruk och beredning och saluföring: leder stödet till mer investeringar?, Utvärderingsrapport 2019:2), har investeringsstöden haft en positiv effekt på företagens investeringar. Även om utvärderingen också visar att det finns en viss dödviktsförlust, så drar rapportens författare slutsatsen att investeringsstöden lett till fler investeringar. Stöden har därmed potential att bidra till en ekonomiskt och miljömässigt hållbar utveckling av vattenbruket. Den ekonomiska rapporten för EU:s vattenbrukssektor (STECF 20–12 – EU Aquaculture economics) visar att efterfrågan på hållbart producerade vattenbruksprodukter ökar. I Sverige har dessutom den svenska livsmedelsstrategin pekat ut vattenbruk som ett viktigt område som har möjlighet att möta den ökade efterfrågan på hållbart producerade livsmedel. Därför prioriteras det åtgärden investeringar i hållbara vattenbruk och stöd till utrustning och teknik som</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
		<p>kan höja produktionen, öka djurvälståndet eller minska verksamheternas miljöpåverkan.</p> <p>För att nå målsättningen om en ökad hållbar vattenbruksproduktion behövs det insatser till befintliga företag för att utveckla eller ställa om sin produktion men även insatser för att stödja bildande av nya företag. Programmet främjar detta genom investeringsstöd och startstöd. Åtgärderna stödjer alla former av hållbart vattenbruk som bidrar till en ökad matproduktion. Särskilt viktigt är en fortsatt utveckling mot odling som använder sig av tekniker som minimerar eller eliminerar näringsbelastning på miljön. Som exempel kan nämnas odling av lågtrofiska arter som exempelvis musslor, alger och ostron samt fler ekologiska vattenbruk. Programmet har därför ett stort fokus på investeringsstöd till dessa odlingsformer.</p> <p>För vissa odlingsformer kan det vara aktuellt med investeringar för att skydda odlingsorganismer mot predatorer, till exempel säl och skarv. Även investeringar för att förbättra smittskyddet och djurhälsan möjliggörs.</p> <p>För att öka nya etableringar inkluderas åtgärden startstöd i programmet. Hållbarheten hos stödsökande företag säkras genom tillståndsplikten för svenska vattenbruk. Ett fortsatt stöd för kontroll och utrotning av vattenbrukssjukdomar stärker smittskyddet och Sverige som vattenbruksnation, därför prioriteras även åtgärden djurs hälsa och välfärd.</p> <p>Precis som inom fiskesektorn finns det inom vattenbrukssektorn flera behov som det idag inte möts på ett tillfredsställande sätt, som t.ex. innovationsbehovet. Även beredningsindustrin är beroende av innovativ utveckling inom produkt- och processutveckling kopplad till hållbarhet och hantering av nya råvaror. Råvaror från nya arter eller organismgrupper kan kräva helt nya maskiner i processledet och dessa måste utvecklas utifrån ett förändrat råvaruutbud från vattenbruket. För att stimulera innovationer inom vattenbruket och beredningen inkluderas det åtgärden innovationsprojekt i programmet som omfattar hela vattenbrukets produktionsled från odling till bord. Exempelvis krävs det utveckling av odlingsteknik för att möta ökat krav avseende miljömässig hållbarhet. Enligt den ekonomiska rapporten för EU:s vattenbrukssektor (STECF 20–12 – EU Aquaculture economics) var det under 2017 och 2018 flera svenska vattenbruk som fick avslag gällande förnyade odlingstillstånd på grund av högre krav på miljömässig hållbarhet. Andra inriktningar för innovationer kan till exempel avse foderutveckling, hantering av biprodukter, eller</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
		<p>energieffektivisering. Utveckling av alternativa foder är ett särskilt viktigt utvecklingsområde för att kunna uppnå en minskad påverkan på miljön i samband med odling i öppna vatten. Utvecklingen är viktig för att kunna öka ekologiskt vattenbruk.</p> <p>Stort fokus bör läggas på samverkan mellan vattenbruksföretag, producentorganisationer, forskning och myndigheter för att samla nödvändig verksamhetsexpertis. Utveckling som inkluderar både näringsens och förvaltningens perspektiv för helhetslösningar bör stödjas. Möjligheten till att utveckla sin kompetens och bygga nätverk är viktigt. För att främja detta prioriteras åtgärden kompetensutveckling och bilda nätverk. Stöd möjliggörs också för att uppmuntra dialog inom och mellan näring, forskning och myndigheter. Möjligheten att stödja kompetenshöjande åtgärder hos företag inom branschen är bredd och inkluderar allt från användning av ny teknik, utveckling av ett gott smittskydd och en god djurvälstånd till informations- och utbildningsinsatser i syfte att främja utvecklingen av miljömässigt mer hållbar produktion som t.ex. odling av extrativa art samt ekologiskt vattenbruk. Stödmöjligheterna omfattar även informationsfrämjande och kompetensutvecklande myndighetsprojekt som bidrar till att öka samverkan inom sektorn samt deltagande av producentorganisationer i förvaltning på EU-nivå. Ytterligare ett sätt att höja samverkan inom näringen är genom att stödja bildande av producentorganisationer. Därför inkluderas åtgärden bilda producentorganisationer i programmet. Producentorganisationerna behöver bra förutsättningar för att genomföra sitt uppdrag varför även åtgärden produktions- och saluföringsplaner för fiske och vattenbruk också inkluderas i programmet.</p> <p>I syfte att möjliggöra för ökad lönsamhet inom både fiske- och vattenbrukssektorerna föreslås åtgärden investeringsstöd för diversifiering och förädling av fiske- och vattenbruksprodukter ingå i programmet. Fiskberedningsindustrin har en viktig roll inom fiskerinäringen och har också stor betydelse för de lokala samhällen där beredningsföretagen finns. Industrin bidrar inte bara med matproduktion som passar ett brett kundsegment utan också med jobb och värdeökning av råvaran. Behovet av bland annat anpassning till nya råvaror, produktutveckling och av att åstadkomma minskat svinn och energiförbrukning är några av skälen till att åtgärden investeringsstöd för beredningsindustrin inkluderas i programmet. Så som det nämnts ovan konstaterar en svensk utvärdering (Statens jordbruksverk, Utvärderingsrapport 2019:2) att investeringsstöd har potential att positivt påverka</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
		<p>företagens benägenhet att göra ytterligare investeringar, vilket ger positiva effekter på produktions- och förädlingsvärdet per anställd inom beredningsindustrin.</p> <p>I syfte att synliggöra hållbarheten, som kan öka produktvärdet och underlätta för marknadstillträde (STECF 19–15 – EU Fish Processing sector) inkluderas åtgärden certifiering av fiske- och vattenbruksprodukter i programmet. Stöd för certifiering förväntas bidra till ökat fokus på hållbarhet samt ökad konsumtion av produkter med certifierad hållbarhet. Det förväntas även ge incitament till flera aktörer att vilja ställa om eller öka hållbarheten i sina verksamheter.</p>
5. Ett Europa närmare medborgarna	3. Att möjliggöra en hållbar blå ekonomi i kust-, ö- och inlandsområden och främja utvecklingen av fiske- och vattenbrukssamhällen.	<p>Leadermetoden med sitt lokala perspektiv bedöms ha betydelse för utvecklingen av kustbygder, samt fiske och vattenbruk med ett landsbygdsperspektiv som kompletterar struktur- och investeringsfondernas övriga genomförandeperspektiv. Lokalt ledd utveckling genom leadermetoden har möjlighet att skapa förutsättningar för nya företag och sysselsättning utifrån lokala förutsättningar och kan underlätta lokala förvaltningsinitiativ genom ökad delaktighet och gemensamt ansvar. Det finns möjligheter med leadermetoden som övriga stödformer inte erbjuder.</p> <p>Leadermetoden kommer fortsatt att vara ett viktigt verktyg inom ramen för arbetet med utvecklingen av landsbygden i Sverige. Erfarenheterna av programperioden 2014–2020 visar att det finns möjligheter till betydande förenkling genom att finansieringen endast sker genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Det görs samtidigt bedömningen att det inte finns några hinder för fortsatt utveckling av fiske och vattenbruk inom de nya ramarna, utan möjligheterna är beroende av lokala förutsättningar och strategierna som kommer att tas fram.</p> <p>Leadermetoden bygger på lokala behov och samverkan mellan flera olika branscher och sektorer och det bedöms vara en fördel om projekten som genomförs inte begränsas av olika fonder och skilda geografiska indelningar. Det är därför viktigt att lokalt ledd utveckling genom leadermetoden kan genomföras i hela landet, vilket bedöms inte vara möjligt utifrån programmets begränsade budget. Förslaget innebär också tydliga administrativa förenklingar för leaderområdena, då alla kan jobba utifrån ett gemensamt regelverk, vilket även kommer att ge ökad erfarenhetsöverföring mellan områden. En nationellt samordnad leaderutveckling kommer samtidigt förbättra målstyrningen och kunna ge verksamheterna ett ökat</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering
		<p>effekt- och resultatfokus.</p> <p>Utvärderingar av leaderverksamhet under perioden 2014–2020 i Statens jordbruksverks uppföljningsrapport 2019:11 (Är det möjligt att finansiera alla insatser inom lokalt ledd utveckling genom jordbruksfonden?) visar att 90 % av projekten inom havs- och fiskeriprogrammet 2014–2020 hade kunnat finansieras genom landsbygdsprogrammet. Samtidigt kan prioriterade stöd i programmet omfatta flera investeringsstöd för fiske och vattenbruk, samt projektstöd med fokus på innovativ utveckling av näringarna och viktiga miljöprojekt av central betydelse för svenska landsbygder. Bedömningen är därmed att stödmöjligheterna under perioden 2014–2020 kan bevaras samtidigt som leaderarbetet avsevärt förbättras och förenklas om finansieringen av LLU endast sker genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Detta skapar också bättre möjligheter för nationell integrering av fiskerinäringarna med andra näringar inom landsbygdsutvecklingen. Den samlade bedömningen är därför att LLU inte bör finansieras av programmet under kommande programperiod.</p>
2. Ett grönare Europa	4. Att stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltnade hav och oceaner.	<p>Stödmöjligheterna under prioritering 4 bedöms inte vara nödvändiga för att Sverige ska kunna möta de behov som identifieras på områdena under denna prioritering som därmed inte ingår i programmet. Avseende kunskap i havsfrågor och områdesskydd genom Natura 2000 och kustbevakningssamarbeten hänvisas till strävan att minska överlappande stödmöjligheter i programmet. Stöd för Natura 2000 täcks av stödmöjligheterna inom specifikt mål 1.6 som bidrar till skydd och återställning av akvatisk mångfald och ekosystem. Där ingår dessutom stödmöjligheter kopplade till fler EU-direktiv än de som reglerar Natura 2000. För kustbevakningssamarbeten och CISE hänvisas till stödmöjligheterna inom specifikt mål 1.4 som inkluderar stöd till kustbevakningens verksamheter och behov inom fiskerikontrollen. Det bedöms att stöd till kustbevakningen från programmet bör ha en tydlig koppling till kontroll och tillsyn av fiskerelaterade verksamheter.</p> <p>Vad gäller övriga stödmöjligheter under specifikt mål 4.1 avser Sverige att fortsatt finansiera verksamheterna med nationella medel samt i den mån det blir möjligt, med stöd av medel inom direktförvaltning av EHFVF. Havs- och vattenmyndigheten har nationellt ansvar för genomförandet av fysisk havsplanering och det finns en bred samverkan mellan flera myndigheter och universitet inom EMODnet.</p>

Politiskt mål	Prioritering	Motivering

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och politiska åtgärder

Tabell 1 A: Swot-analys och behov

Prioritering	SWOT-analys
<p>1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.</p>	<p>Starka sidor</p> <p>Yrkeskåren är kompetent och engagerad. Det finns ett fokus på selektivt fiske och rovdjurssäkrade fiskeredskap som kan utvecklas vidare. Fiskeflottans kapacitet är i balans för flera viktiga bestånd enligt målen för maximal hållbar avkastning (MSY).</p> <p>Vattenmiljön hanteras med en tydlig ansvarsfördelning mellan myndigheter och för flera havsområden finns god kännedom om vattenmiljön. I Sverige finns också tydliga politiska mål för miljöarbetet genom nationella miljö kvalitetsmål. Nationell lagstiftning såväl som EU-lagstiftning har ambitiösa målformuleringar. Vattenmiljön skyddas av ett ekologiskt representativt och funktionellt nätverk av marina skyddade områden.</p> <p>Fiskeriförvaltningen styrs av tydliga styrdokument med ambitiösa mål och är utvecklad för att skapa samråd mellan förvaltning och näring och det råder ett bra samarbetsklimat mellan myndigheter, forskare och stora delar av yrkeskåren. Intressentdialoger som genomförs inför framtagande av ny utvecklingsstrategi för yrkesfisket, vattenbruket och fisketurismen sker med hänsyn till samtliga parter olika roller och kan bidra till ökad samsyn och gemensamma visioner för den fortsatta utvecklingen av svenskt fiske och fisketurism.</p> <p>Datainsamlingen bidrar till ett hållbart nyttjande av bestånden. Datainsamlingen är långsiktig, internationellt standardiserad och kvalitetssäkrad vilket säkerställer ett bra dataunderlag som kan användas för långa datatidsserier som är jämförbara mellan EU:s medlemsstater. Data som insamlas används varje år i ett antal kvantitativa analyser bland annat för att skatta beståndens status i relation till målen i den gemensamma fiskeripolitiken. Datainsamlingsförordningen säkerställer vidare spridning av data till andra typer av brukare. Insamling och analys koordineras och utvecklas inom olika regionala och internationella grupper.</p> <p>Livsmedelsstrategins övergripande mål är att skapa en konkurrenskraftig livsmedelskedja där den totala livsmedelsproduktionen ökar, samtidigt som relevanta nationella miljömål nås, i syfte att skapa tillväxt och sysselsättning och bidra till hållbar utveckling i hela landet. Strategin är därmed av betydelse och kan förstärka möjligheterna för utvecklingen inom yrkeskåren, marknaden och förvaltningen.</p> <p>Svaga sidor</p>

Yrkeskåren försvagas av svårigheter till nyetablering inom vissa fiskerier dels till följd av svaga och hotade bestånd, dels av det låga intresset från framför allt yngre personer att starta fiskeföretag både i hav och insjö. Detta leder till en hög medelålder inom fisket. Fisket bedrivs till viss del med omodern utrustning och lönsamheten är dålig i delar av näringen vilket leder till låg framtidstro och begränsade utvecklingsvisioner. Delar av yrkesfisket, särskilt insjöfisket, är dessutom beroende av enskilda eller ett fåtal arter inom sitt fiske. Även säkerheten ombord, särskilt i det småskaliga kustfisket, är bristande i många fall. Det finns brister i delar av fiskets fångstrapportering som påverkar datakvaliteten negativt och kan leda till osäkra beståndsbedömningar. Jämställdheten i näringen är mycket låg då det finns få yrkesfiskande kvinnor.

Marknaden, och särskilt mindre företag, saknar digitala lösningar mellan aktörsleden (fiske, förädling och marknad) och det finns inte någon koordinerande organisation för dessa. Fångster från det lokala småskaliga kustfisket förädlas i liten utsträckning för den lokala marknaden. Samtidigt saknar ofta dessa aktörer kvalitets- och miljöcertifiering vilket försvårar konkurrensen med större företag.

Datainsamlingen kan förbättras då det ibland saknas kunskapsunderlag anpassade till ekosystemansatsen. I dagsläget klarar inte alla delar av fisket att leva upp till kraven på datainsamling och det finns visst motstånd till metoder och teknik som behövs för denna. I datainsamlingsförordningen finns ett övervägande fokus på datainsamling för fiskarter av betydelse för yrkesfisket. Detta beror på specifika dataunderlag för dessa arter behövs i de beståndsuppskattningar som ligger till grund för bedömning av beståndens status och framtida fiskemöjligheter.

Fiskerikontrollens kontrollmetoder kan utvecklas och digitaliseras ytterligare för att säkerställa att landningsskyldigheten efterlevs. Dessutom finns brister inom näringens egenrapportering (ett krav i kontrollförordningen) för vissa fångster. Systemen för fiskerikontroll är ibland besvärliga att efterleva i praktiken och förtroendet för myndigheterna har för vissa delar av yrkesfiskarkåren länge varit lågt.

Havs- och fiskeriprogrammet har egna svagheter dels på grund av att finansiering i programmet i vissa fall kan överlappa med andra nationella finansieringskällor, dels på grund av att projekten ibland konkurrerar om samma nationella medfinansieringskälla. Det kan vara svårt för myndigheter och universitet att nyttja fonden eftersom stor del av medlen beviljas i form av temporära projekt. Hur pengar fördelas till olika åtgärder kan påverka i vilken utsträckning olika sektorer och regioner utvecklas. Ansökningsprocessen och handläggningen är tidskrävande, regelverken är komplicerade och handläggningen är fördelad på flera myndigheter. Programmet har också saknat tillräcklig flexibilitet för att hantera snabba omvärldsförändringar som till exempel Brexit, miljörelaterade nödatgärder eller folkhälsokriser.

Fiskförvaltningen baseras till viss del på regelverk som kan försvåra fiskets anpassning till landningsskyldigheten. Det tekniska regelverket kring villkor för redskapskraven inom olika fisken kan begränsa fiskets möjligheter att i tillräcklig utsträckning undvika oönskade fångster. Olagliga utkast av oönskad fångst förekommer och fiskets rapportering är inte tillräcklig för att säkerställa efterlevnad av landningsskyldigheten. För att yrkesfiskarna ska kunna driva livskraftiga företag krävs långsiktiga varaktiga beslut kring förutsättningarna för fisket. Detta kan även påverka möjligheterna kring förnyringen inom fisket.

Möjligheter

Yrkeskåren kan fokusera mer på innovation och ny teknisk utveckling inom både fiskeredskap och hantering av fångst, råvarukvalitet och arbetsmiljö. Särskilt det småskaliga kustfisket kan utvecklas genom en högre grad av innovation inom framför allt förädling, saluföring och organisatoriska lösningar.

Marknaden i Sverige har en efterfrågan på certifierad och hållbart fiskad fisk då konsumenterna visar ett växande intresse för både lokalt producerade och miljöcertifierade livsmedel från det småskaliga kustfisket. Sådana mervärden skapar en möjlighet för högre marknadsvärde för dessa produkter, men ställer också krav på trovärdighet genom certifierings- och spårbarhetssystem. Det finns också möjlighet att öka intresset för fiskarter som traditionellt inte efterfrågas och på så sätt minska fiskets inverkan på arter som har svag beståndstatus. Utöver detta råder det brist på verktyg som underlättar för slutkund att göra hållbara val. Digitala plattformar kombinerat med flexibla distributionssystem för livsmedel (exempelvis hemleverans av mat) skulle kunna öka fångstens kvalitet och mervärde.

Vattenmiljöerna i Sverige har en mängd olika egenskaper som ger möjlighet för många olika fiskbaserade verksamheter. Förhållandena kan förbättras med hjälp av miljöförbättrande åtgärder så som att samla in förlorade fiskeredskap och marint skräp, utöka fredningsområden eller att anlägga våtmarker, rev och faunapassager. Det marina områdesskyddet kan stärkas genom fiskeregleringar och inrättande av så kallade opåverkade områden, där all mänsklig inverkan begränsas och som på så sätt kan användas som referensområden för ekologisk representativitet. Det pågår också ett långsiktigt arbete med att återställa lekområden för fiskarter vilket är en förutsättning för livskraftiga bestånd.

Fiskeriförvaltningen har förutsättningar att skapa delaktighet genom en lokalt förankrad förvaltning och genom ekosystembaserad fiskförvaltning som involverar intressenter och ökar samförståelsen mellan parterna, särskilt inom kust- och insjöfisket. Det finns dessutom flera goda erfarenheter av lokalt förankrad samförvaltning inom insjöfisket. Flera beslut som tas på EU-nivå

påverkar fiskets förutsättningar, bland annat har en ny EU-gemensam teknisk förordning öppnat upp för en större flexibilitet i redskapsval med betydelse för landningsskyldigheten. Samtidigt kan det nya spårbarhetssystemet för fiskeriprodukter komma att öka den miljömässiga hållbarheten inom svenskt fiske.

Livsmedelsstrategin har ökad hållbar livsmedelsproduktion som en målsättning. Särskilt inom insjöfisket där det generellt råder god beståndsstatus, kan åtgärder inom strategin förstärka möjligheterna för insjöfisket att öka sin produktion av både befintliga och nya arter för konsumtion.

Svensk forskning inom fiskets område är väl etablerad vid flera universitet och forskningscentra vilket är en förutsättning för en kunskapsdriven utveckling inom fisket. Ny teknik och digitala lösningar kan också underlätta en effektivare rapportering från yrkesfiskare. Ett ökat samarbete mellan forskning, förvaltning och näring kan utvecklas för att få ett gemensamt fokus på att återuppbygga och förvalta bestånden hållbart.

Hot

Yrkeskåren kan, inom vissa flottsegment med strukturell överkapacitet, få problem att fortsätta bedriva fisket. Yrkesfiskare har också begränsade möjligheter till kompetensutveckling vid exempelvis omställning till fiske på nya målarter. Det finns inte heller rådgivningstjänster för yrkesfiskare som fokuserar på marknadslösningar, vilket behövs för mervärdesskapande verksamheter, framför allt för kust- och insjöfisket. Det finns begränsat med landningshamnar och kringsservice (t.ex. kylförvaring i hamnar) till yrkeskåren, speciellt för det pelagiska fisket, som har större fartyg. Problemet inkluderar sådan kringsservice som krävs specifikt för landningsskyldigheten krav.

Marknaden hotas av oro hos konsumenter gällande fiskets hållbarhetsaspekter, och oro om att miljögifter och läkemedelsrester påverkar svenska fisk- och skaldjursprodukter. Detta kan leda till minskad efterfrågan på svensk fisk och skaldjur.

Vattenmiljön är kraftigt påverkad på flera håll. Bevarandestatus för majoriteten av de svenska marina livsmiljöerna i både Östersjön och Västerhavet har enligt art- och habitatdirektivet klassats som ogynnsamma och flera fiskbestånd har låg bevarandestatus, samt relativt hög fiskemortalitet och riskerar därför att fiskas över MSY. Miljögifter kan ha negativ påverkan på beståndssituation och medföra att fisken blir olämplig för konsumtion. Andra belastningsproblem är övergödning, syrefria bottenar, mikroplaster, förlorade redskap som fisk fastnar i och skräp i vattnet. Miljön påverkas också av de fiskeaktiviteter som bedrivs. Bottentrålning ökar frigörelse av fosfor från botten, vilket kan ha en direkt motverkande effekt på de medel som används till att förbättra vattenkvaliteten. Många vattendrag är påverkade av vandringshinder, rensning, rätning och

omgrävning vilket skapar brist på lek- och uppväxtområden och har stor negativ inverkan både på bestånden och på annat växt- och djurliv. Ett hot mot marina skyddade områden är att nätverket av marina skyddsområden inte blir optimalt.

Klimatförändringar ger ökade temperaturer och lägre salthalt i haven och kan leda till förändrad utbredning och produktivitet hos många fiskarter. Detta innebär stora utmaningar för förvaltning då flexibiliteten inom fiskeregleringen kan begränsa yrkesfiskets möjligheter att anpassa sig till nya förhållanden.

Livsmedelsstrategins möjligheter att förstärka utvecklingen inom yrkeskåren begränsas inom vissa segment för vildfångad fisk av att beståndssituationen är kritisk för flera viktiga fiskarter. Något ökad produktion kan åstadkommas genom effektivisering eller bättre hantering av fångsterna medan ekonomisk tillväxt kan ske genom att åstadkomma högre ekonomiska värde på vildfångad fisk.

Predatorer så som säl och skarv ger minskade fångster för det småskaliga kustfisket då skada sker både på fångst och redskap. Vidare har problem med parasiter som bärs av sälar påvisats vilket i många fall påverkar fiskens hälsa och försämrar värdet på fångsten. Det bedrivs viss jakt på säl i Sverige, både skydds- och licensjakt.

Kartläggning av behov på grundval av swot-analysen och med beaktande av de faktorer som anges i artikel 8.5 i EHFVF-förordningen

SWOT-analysen för nästa programperiod visar många likheter med tidigare genomförda analyser för fiskerinäringen. SWOT-analysen mynnar bland annat ut i behovet av att på olika sätt öka lönsamheten inom fisket, vilket är en grundförutsättning för kommersiell yrkesverksamhet. Fiskets lönsamhet kan öka i samband med att landningsskyldigheten efterlevs om metoder och redskap blir mer selektiva och skonsamma. Fisket behöver investera i nya fiskeredskap och utrustning som används ombord för att hantera och sortera fångst och landningar. Minskad oönskade fångster minskar fångsthantering och därmed även risken för sämre fångst kvalitet. Det småskaliga kustfisket är särskilt utsatt för angrepp från predatorer och lönsamheten kan öka om förluster och skador på fångsterna minskar. Fisket påverkas också av försämrade kvalitet på fångst på grund av parasitsjukdomar som sprids av säl. Sälproblematiken kan mötas genom att skydda redskap och fångst från säl samt genom jakt. Det finns också behov av säkrare arbetsförhållanden ombord på fartygen, särskilt inom det småskaliga fisket där många fartyg är relativt gamla och i behov av moderniserad utrustning ombord.

För att hantera utrustningsbehov som också följer av landningsskyldigheten måste fiskeredskapen kontinuerligt utvecklas, både för ökad selektivitet och för minskad interaktion med däggdjur och fåglar. För att nya redskap ska etableras som nationell standard krävs ofta större samordnade

utvecklingsprojekt. Materialval och minskad användning av plast är viktigt för att utveckla redskap som i högre omfattning kan återanvändas eller återvinnas. Samtidigt är innovationsbehovet större än så och omfattar all utrustning som hanterar fångsten ombord och vid landning och omlastning. Kopplingen till förvaltningens utveckling är central. Allt marint fiske bedrivs utifrån den gemensamma fiskeripolitikens regler, det finns behov av att kunna påverka förvaltningen så att utveckling sker på ett sätt som skapar förståelse och acceptans inom fiskerisektorn. Utvecklingen av kontroll- och datainsamlingsutrustning bör därför i möjligaste mån genomföras utifrån fiskets perspektiv, för att hitta lösningar som förenklar regelefterlevnad och samtidigt förbättrar lönsamheten inom fisket. Moderna distributionssystem av livsmedel kan främja lönsamheten inom fiskesektorn, särskilt för det småskaliga kustfisket, genom bättre möjligheter att nå den lokala slutkonsumenten och därmed högre värde för fångsten.

Hantering av landningar är beroende av den infrastruktur och de tjänster som erbjuds i hamnområden. Behoven varierar utifrån fartygens och fångsternas storlek. Stora fartyg har möjlighet att välja utländska hamnar, men den möjligheten har inte det småskaliga kustfisket som i högre utsträckning behöver ha tillgång till lokala landningsplatser. Landningsskyldigheten skapar behov av att hantera oönskade fångster i land. Därmed behöver hamnar och landningsplatser utvecklas för att möta landningskontrollens och datainsamlingens krav. Det finns även behov av att utveckla mottagningskapacitet och hantering av akvatiskt skräp och avfall.

Kunskapsdriven kompetensutveckling är viktig för yrkeskåren där möjligheterna till utbildning är begränsade. Detta gäller både utbildning för de som vill lära sig yrket och möjligheten till vidareutbildning för redan yrkesverksamma. Fiskare kan också lära av varandra och både omvärldsbevakning och internationella utbyten kan utvecklas. Det finns därmed behov av olika nätverk och samverkansformer men också rådgivningstjänster för yrkesfiskare som fokuserar på marknadslösningar i syfte att främja mervärdesskapande verksamheter för kust- och insjöfiske. Det finns även behov av att kunna lyfta det positiva som svenskt fiske innebär, samt kunna informera konsumenterna om miljömässig hållbarhet inom svenskt fiske.

Det selektiva fisket leder till mer hållbara och livskraftiga fiskbestånd och på sikt även till mindre fiske för samma fångst och därmed även ökad energieffektivitet. Beståndssituationen är särskilt bekymmersam för vissa fiskbestånd och under 2019 ledde ett nytt biologiskt råd för östra beståndet av östersjötorsk till att kommissionen införde nödgärder som innebar landningsförbud för torsk i sydöstra Östersjön. Under oktoberrådet samma år, beslutades även ett förbud mot riktat torskfiske på det östra beståndet av östersjötorsk under 2020. Denna utveckling har lett till att Sverige i senaste flottrapport identifierade en strukturell överkapacitet för delar av flottan som tidigare fiskat torsk i Östersjön. Detta har lett till behovet att införa åtgärden definitivt upphörande av fiskeverksamhet i havs- och fiskeriprogrammet 2014–2020 i syfte att korrigera överkapaciteten i de

delar av flottan som bedömts vara direkt beroende av torskfiske. Övriga delar av flottan som bedriver blandfiske där torsk endast utgjort en mindre del av fångsten behöver utvecklas utifrån de nya fiskeförutsättningarna. Det finns behov för flexibilitet inom fiskesektorn för att snabbt kunna ställa om till att fiska på andra bestånd, vilket försvåras på grund av regleringar. Fisket är särskilt utsatt och i behov av stabila förutsättningar. Det gäller exempelvis när vissa fiskebestånd inte längre är livskraftiga eller när yttre omständigheter som exempelvis naturkatastrofer inträffar.

I enlighet med art- och habitatdirektivet klassades bevarandestatus för majoriteten av de svenska marina livsmiljöerna i både Östersjön och Västerhavet som ogynnsam, dels på grund av avsaknaden av stora rovfiskar i ekosystemen, dels på grund av trålfiskets effekter på havsbotten. Övergödningen fortsätter att vara ett allvarligt miljöproblem i Östersjön samtidigt som det finns risk för följeffekter av klimatdrivna förändringar i havens ekosystem. Fortsatta insatser för både återställning och bevarande av hotade arter och habitat bedöms vara helt centrala för havsmiljöns funktion och motståndskraft och för möjligheten att fortsatt nyttja havens resurser för ett hållbart fiske.

Det finns fortsatt behov av utvecklingsåtgärder för fiskerikontrollen. Det rör bland annat tillsyn för efterlevnad av landningsskyldigheten, överträdelshantering, datavalidering, kvotförvaltning, samt investeringar för utveckling av digitala system för fiskets uppgiftslämnande. Även insatserna som rör övervakning på distans av fiskefartygsaktiviteter i marina skyddade områden behöver fortsätta utvecklas i takt med att nya områden upprättas med olika villkor gällande fiskeutövandet. Fiskets kontrollförordning är under revidering och kommer medföra utvecklingskostnader inom olika kontrollområden. Bland annat kommer den fortsatta digitaliseringen av fiskefartygsflottan att omfatta digital fångstredovisning och rapportering av fartygspositioner, vilket även kommer att beröra mindre fiskefartyg. Digitaliseringsinsatserna medför utvecklings- och installationskostnader både hos aktörerna och hos den ansvariga myndigheten.

På marknadsområdet finns förslag som rör ökade krav på digitalisering. Ändringsförslagen i bestämmelserna om spårbarhet omfattar bland annat ett generellt krav på elektronisk-/digital spårbarhet. Kommissionen föreslår även ändringar för ökad digitalisering av systemet med ursprungsintyg (fångstintyg) som styrkande dokument vid import, vilket medför investeringskostnader för berörda myndigheter och aktörer.

I Sverige ansvarar myndigheterna för olika delar av Sveriges datainsamlingsprogram, där Havs- och vattenmyndigheten (HaV) har samordnande ansvar. Insamlad biologiska data, och analyser av denna, syftar till att säkerställa kunskapsunderlaget för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Informationen används till exempel för att erhålla en kunskapsbakgrund för att kunna uppfylla mål rörande bland annat långsiktigt hållbart nyttjande av bestånd och implementering av ekosystemansatsen. Det finns ökade behov av data för att bedöma hur fiske

påverkar de marina ekosystemen. Detta behöver ske genom ökad insamling av data om bifångster från icke-målarter (fisk, marina däggdjur, fåglar), data om fiskets påverkan på marina livsmiljöer och data om fiskets påverkan på näringsvävar. För att skapa en effektiv datainsamling behövs en fortsatt teknisk utveckling, exempelvis genom ökad användning av kameror ombord på fartyg, teknik för positionsbestämning och förbättrad metodik för dietanalyser som bättre kan belysa näringsvävens betydelse för beståndssituation och utveckling. Informationen används i Internationella havsforskningsrådets (ICES) arbete med att analysera bestånden och utgör underlag i EU:s vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté för fiskerinäringen (STECF), som ger vetenskapliga råd till EU-kommissionen. Förutom löpande insamling och analys av data kräver EU-lagstiftningen att medlemsländerna löpande ska besvara inkomna förfrågningar av data från slutanvändare.

De akvatiska ekosystemens struktur och funktion utgör grunden för ekosystemtjänster och den verksamhet som nyttjar vilda bestånd. Det finns mål för ökad hållbarhet i vattenmiljöer på nationell och internationell nivå och därmed behov av stöd till bevarandearbete för att skydda och återställa akvatiska miljöer. Ett exempel på bevarandeåtgärd som bidrar till art- och habitatdirektivets, fågeldirektivets och havsmiljödirektivets syften är inrättande och bevakande av skyddade marina områden. Utökning av skyddade områden är viktigt för ekosystemets möjlighet att bevaras, och det finns behov av dessa fredningsområden. Behovet omfattar också skydd av vissa utsatta arter, såsom tumlare. Genom att skydda och återställa viktiga livsmiljöer kan bestånden bli starkare, vilket också bidrar till mer stabila förhållanden för fiskerinäringen.

Genomförandet av havsmiljödirektivet utgår från en ekosystembaserad förvaltning av mänskliga aktiviteter där uppsatta målsättningar för att uppnå god miljöstatus övervakas och följs upp. Direktivet är brett i sitt angreppssätt och omfattar därmed verksamheter som på olika sätt påverkar ekosystem, näringsvävar, livsmiljöer och arter. Genomförandet av ett uppdaterat åtgärdsprogram enligt havsmiljöförordningen sker under perioden 2022–2027. Åtgärderna syftar till att följa uppsatta miljö kvalitetsnormer och uppnå god miljöstatus. Det finns behov av särskild finansiering i syfte att snabbare kunna genomföra nödvändiga åtgärder inklusive restaureringsåtgärder som ofta är kostsamma.

Det finns också fortsatt behov av att åtgärda effekter från tidigare påverkan och miljöbelastning. Ett exempel är spökgarnsproblematiken som innebär att stora mängder förlorade fiskeredskap är kvar i haven. Problemet är stort i skärgårdsmiljöerna där privata garn från fritidsfiskare utgör en betydande andel. Det småskaliga kustfisket kan bidra med särskild kompetens och fartyg väl lämpade för insamling av förlorade fiskeredskap. Även mängden skräp i vattnet, som huvudsakligen utgörs av plast, föranleder behov av åtgärder i syftet att rena havet. Genom insamling av förlorade fiskeredskap och akvatiskt skräp kan viktiga akvatiska livsmiljöer förbättras,

	<p>vilket leder till bättre bestånd och en mer stabil situation för näringen. I förlängningen finns det också behov av att förbättra möjligheter att hantera skräp som fångas i fiskeredskap både ombord på fartyg och i hamnarna.</p>
<p>2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.</p>	<p>Starka sidor</p> <p>Yrkeskåren är professionell, kunnig och har innovativa aktörer inom både odling och beredning, som kan ta hjälp av relevant forskning på området. De mindre, ofta familjeägda företagen, finns ofta på landsbygden och är viktiga utifrån ett sysselsättningsperspektiv och målsättning om en levande landsbygd, inte minst i fiskeberoende områden. Svensk fiskberedningsindustri sysselsätter en stor andel kvinnor jämfört med andra sektorer inom fiskerinäringen.</p> <p>Produktionen av vattenbruksprodukter har den inneboende styrkan att en stor mängd livsmedel kan odlas på liten yta. Vattenbruksindustrin har därför potentiell att nå hög produktivitet. Fiskar omvandlar också foder till kött i högre grad än flera andra uppfödningdjur.</p> <p>Marknaderna för fiske, vattenbruk och beredning är sammankopplade eftersom både vattenbruksprodukter och svensklandad fisk används i beredningsindustrin. Det finns förutsättningar för att skapa lokala förädlingskedjor eftersom relevant kunskapen finns. Vattenbruket bidrar till målsättningen om en säkrare tillgång till livsmedel och det är en styrka för näringen att det är möjligt att säkerställa att råvarorna produceras på ett biologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart sätt. Konsumtionen av svenskodlade vattenbruksprodukter innebär kortare livsmedelskedjor med mindre behov av import och därmed transporter.</p> <p>Förvaltningen stärks av att det finns en politisk vilja att vattenbruksproduktionen ska öka i Sverige, bland annat med stöd av livsmedelsstrategin. Samarbeten sker mellan beredningsindustrin och kommuner för att stärka efterfrågan av lokalt beredd fisk. Samarbeten sker också mellan geografiska områden för att hantera gemensamma vattenresurser. Fiskeriförvaltningen styrs av tydliga styrdokument med ambitiösa mål och är utvecklad för att skapa samråd mellan förvaltning och näring. Det råder ett bra samarbetsklimat mellan myndigheter, forskare och stora delar av yrkeskåren. Intressentdialoger som genomförts inför framtagande av ny utvecklingsstrategi för yrkesfisket, vattenbruket och fisketurismen kan bidra till ökad samsyn och gemensamma visioner för den fortsatta utvecklingen av svenskt vattenbruk.</p> <p>Vattenmiljön ställs i fokus genom åtaganden om att reducera tillförseln av näringsämnen till vattnet. Inom vattenbruket kan också odling av till exempel musslor, ostron, sjöpungrar och alger skapa miljövinster då dessa organismer upptar näringsämnen ur omgivande vatten. För Östersjön kan den här typen av vattenbruk vara särskild positiv då det bidrar till att minska näringsbelastningen. En del av vattenbruket ägnar sig också åt odling av fisk för utsättning till</p>

förmån för fritidsfiske och fisketurism. I Sverige finns tydliga politiska mål för miljöarbetet genom nationella miljö kvalitetsmål. Nationell lagstiftning såväl som EU-lagstiftning har ambitiösa målformuleringar.

Livsmedelsstrategin identifierar och betonar betydelsen av en hållbar livsmedelsproduktion som kan gynna yrkeskår, marknad och förvaltning. Strategins övergripande mål är att skapa en konkurrenskraftig livsmedelskedja där den totala livsmedelsproduktionen ökar, samtidigt som relevanta nationella miljömål nås, i syfte att skapa tillväxt och sysselsättning och bidra till hållbar utveckling i hela landet.

Svaga sidor

Yrkeskåren inom vattenbruk har en relativt hög medelålder och en låg andel sysselsatta kvinnor. Det är fortfarande stora delar av fiskerinäringen som inte är anslutna till producentorganisationer vilket gör att de kan ha svårt att påverka både sektorernas och förvaltningens utveckling.

Produktionen av vattenbruksprodukter hämmas av att teknik för landbaserad odling inte kunnat utvecklas i tillräcklig omfattning. Denna teknik kan utvecklas vidare för att skapa förutsättningar för odling av andra arter som har lägre miljöpåverkan än de traditionellt odlade arterna. Inte heller beredningsindustrin tar tillvara möjligheten att nyttja icketraditionella arter i sin produktion. Att vattenbruket till ganska stor del är beroende av fiskindustrin för foder till sina odlingar är en annan svaghet för näringen, samt att biprodukter i dag inte tas tillvara och används i tillräcklig utsträckning.

Marknaden för beredningsindustrin påverkas negativt när de delar av näringen som är beroende av yrkesfiskets råvaror riskerar att få sämre tillgång på dessa råvaror när yrkesfiskeskåren krymper och bestånden viker. Lokal storskalig beredning kan orsaka tröghet vid försök till omställning i distributionssätt och förädling.

Den största delen av de råvaror som produceras genom vattenbruket säljs också oförädlade trots att de kunnat vidareförädlas till ett högre marknadsvärde. Endast en mindre del av dagens produktion riktar sig mot den regionala marknaden. Generellt är inte heller informationsöverföringen mellan primärproduktion och saluföringen speciellt välkoordinerad, och i vissa fall inte heller digitaliserad.

Mindre, lokala yrkesfiskares fångster förädlas i liten utsträckning för den lokala marknaden.

Ekonomin för vattenbruket är svag med höga etableringskostnader och låg lönsamhet inom delar av branschen. Det är också höga etableringskostnader inom beredningsindustrin, även om lönsamheten för etablerade aktörer är bättre där.

Vattenmiljön blir i dag påverkad av vattenbruket främst genom utsläpp av näringsämnen, ökad

sedimentbildning och minskad syrgashalt i vattnet. Dessutom kan vattenbruk ha negativa effekter på naturliga fiskbestånd genom smittspridning eller att odlad fisk rymmer och konkurrerar med naturliga bestånd.

Tillståndsprocessen för att bedriva vattenbruk är ofta långdragen vilket anses extra problematiskt då tillstånden normalt är giltiga i maximalt tio år. Företag med många anläggningar befinner sig därför ständigt i en tillståndsprocess. En aspekt som kritiserats är att odlad fisk ses som en miljörisk men att lagstiftningen inte beskriver vilka krav som gäller för bästa praxis. De svenska kraven för miljöskydd gör att odling i öppna system på senaste tiden inte fått förnyade odlingstillstånd. Detta skapar ett låst läge för branschen då det inte står klart vad som behövs för att odlingarna ska erhålla fortsatta odlingstillstånd.

Förvaltningens mål kring utveckling av vattenbrukssektorn är ofta otydliga på regional nivå. Vattenbruket är sällan en del i kommunal planering och en bästa praxis behöver utvecklas utifrån olika geografiska förutsättningar då vissa vattenbruk i dag har placerats på olämpliga platser. Kommuner behöver hjälp från sektorn genom organisation med kunskap om branschen. Kommunala eller regionala vattenbruksplaner skulle kunna tas fram som stöd till företagare som är intresserade av att starta upp eller utöka vattenbruksföretag.

Möjligheter

Yrkeskåren har förutsättningar att fokusera mer på innovation och ny teknisk utveckling inom både odlingsteknik och foderutveckling. Båda områdena kan även ha betydande positiva miljöeffekter genom att belastning på omgivande vattenmiljöer kan sänka och samtidigt höja förutsättningarna för en cirkulärt baserad produktion och foderframställning. Beredningsindustrin har förutsättningar att bidra till ökad sysselsättning av exempelvis nyanlända genom att erbjuda dem sådana arbetsuppgifter som inte kräver specifik kompetens.

Marknaden har konsumenter som efterfrågar miljömässigt hållbara samt ekologiska produkter. I dagsläget importeras en stor andel vattenbruksprodukter, något som visar på en möjlighet att utveckla det svenska vattenbruket. Genom mervärden som kvalitet, miljövänlig produktion och god djurhälsa kan svenska vattenbruksprodukters konkurrenskraft öka.

Inom den svenska marknaden finns det efterfråga på certifierad och hållbart fiskad fisk då konsumenterna visar ett växande intresse för både lokalt producerade och miljöcertifierade livsmedel. Olika typer av certifieringar kan möjliggöra differentiering och vara ett effektivt sätt att möta en växande efterfråga varför det kan vara viktigt för vattenbruket att certifieras i större utsträckning. Då det finns en trend av ökad efterfrågan på fisk och skaldjur är vattenbruket också en viktig näring med tanke på vikande bestånd av vild fisk. Begränsningarna för yrkesfisket att

leverera råvaror till beredningsindustrin innebär också en möjlighet för vattenbruket att möta den efterfrågan.

Det finns också möjlighet att öka intresset för fiskarter som traditionellt inte efterfrågas och genom det minska fiskets inverkan på arter som har svag beståndstatus.

Möjligheterna till småskalig distribution och förädling av fisk är viktiga för att kunna uppnå högre försäljningspris och kunna skapa efterfrågan på arter och storlekar som normalt inte konsumeras. Högre grad av innovation är också möjlig inom förädling, saluföring och organisatoriska lösningar.

Fiskförvaltningen har förutsättningar att skapa delaktighet genom en lokalt förankrad förvaltning och genom ekosystembaserad fiskförvaltning som involverar intressenter och ökar samförståelsen mellan parterna.

Vattenmiljöer i Sverige erbjuder förutsättningar för olika typer av vattenbruk med vidsträckt kust och många sjöar och vattendrag. I norra Sverige finns dessutom överskott på grön el genom vattenkraft, stora markområden runt större städer samt kallt klimat som minskar risken för bakteriell påverkan inom odlingen. Vissa miljöproblem kan också åtgärdas med utveckling av hållbart vattenbruk. Detta kan göras dels genom en ökad andel ekologiska vattenbruk, dels genom odling i lågbelastande system men även genom odling av arter som tar upp näring ur det omgivande vattnet som exempelvis musslor och alger. Utvecklingen av teknik för odling av extraktiva arter kan med fördel ske i samarbete med andra länder i syfte att påskynda progressionen. Detta kan bland annat genomföras inom innovations- och kompetensutvecklingsåtgärder. Det är också viktigt med en fortsatt utveckling mot nya mer miljövänliga odlingstekniker.

Hot

Yrkeskåren har begränsad möjlighet till vidareutbildning för att hantera nya maskiner och nya regelverk. Idag finns ingen yrkesutbildning i Sverige för att utbilda sig till vattenbrukare. Det saknas också tillgänglig expertis- och rådgivningsservice för att utveckla vattenbrukssektorn. Det finns inte heller rådgivningstjänster för yrkesfiskare som fokuserar på marknadslösningar, vilket behövs för mervärdesskapande verksamheter.

Det saknas även testanläggningar för att utveckla vattenbrukssektorn. Till exempel finns det inte anläggningar som kan bära det viktiga steget mellan forskning och innovation till kommersiell produktion. Ett annat hot som yrkeskåren upplever är att vattenbruk utsätts för olika typer av sabotage.

Marknaden på inhemska vattenbruksprodukter konkurrerar med billigare importerade råvaror som produceras med metoder som inte är tillåtna i Sverige. Detta tvingar lokala vattenbrukare att sälja produkter som kan anses mer hållbara till ett lägre pris än vad de annars hade kunnat göra.

Konsumenter har i dag inte heller tillräcklig kännedom om miljönyttan eller hälso­nyttan med vattenbruksprodukter från Sverige. Konkurrens från exempelvis etablerade storskaliga fiskförädlingsenheter gör att tröskeln för att investera i utvecklingen av småskalig förädling blir hög.

Ekonomin hos företagen är svår att förbättra på grund av att det anses vara högt risktagande att investera i branschen och det finns brist på riskkapital och få möjligheter till lån. Det är också svårt att hitta investerare för nya tekniska lösningar inom vattenbruk.

Vattenmiljön i Östersjön och i flera andra svenska vatten har flera utmaningar så som skräp, mikroplast, förändrad vattentemperatur, övergödning och miljögifter. En ökad produktion av blå fånggrödor så som musslor, alger, ostron och sjöpungar kan bidra till upptag av näringsämnen. Det är dock osäkert hur stor effekt detta ger avseende näringsupptag och i dagsläget finns inte några ekonomiska incitament för denna odling då kostnaderna är höga och möjligheterna till avsättning av dessa produkter är låga.

För beredningsindustrin innebär miljögifterna i Östersjön att svensk råvara kan ha sämre kvalitet. Detta leder till att den svenska beredningsindustrin gärna importerar råvaror. Oro för att fiskeriprodukter producerade med fångst från Östersjön ska innehålla miljögifter innebär en risk för att konsumenter väljer bort inhemska produkter. Det finns också en risk att Sverige genom sin import av odlad fisk bidrar till en negativ miljöbelastning i andra delar av världen.

Klimatförändringar med ökade temperaturer och lägre salthalt i haven kan leda till förändrad utbredning och produktivitet hos många fiskarter. Delar av yrkesfisket är dessutom beroende av enskilda eller ett fåtal arter inom sitt fiske. Klimatförändringar för med sig en ökad frekvens av extremväder vilket utgör ett hot för vattenbruk som bedrivs i naturliga vatten. Klimatförändringar kan också påverka landbaserade odlingar i form av ökat behov av att kunna reglera temperaturen i vattnet.

Rovdjur så som sälar och fåglar kan försämra produktiviteten inom vattenbruk. Även invasiva arter kan hota vattenbruksindustrin, exempelvis genom att sprida sjukdomar och parasiter.

Förvaltningen för vattenbruket kritiserar för att ha komplexa regelverk och ställa höga krav på verksamhetsutövare inom vattenbruket vilket leder till tung och kostsam administration. En stor del av regelverken är dessutom EU-gemensamma. Myndigheter som involveras i tillståndsprocessen och förvaltning av akvatiska miljöer samarbetar inte i tillräcklig utsträckning för att kunna uppnå förenkling och utveckling. Det finns också en uppfattning om att regelverk för öppna och slutna odlingssystem släpar efter den tekniska utvecklingen. Att flera myndigheter är involverade i vattenbruksfrågor men inte prioriterar arbetet med vattenbruk leder till att kompetensen hos flera myndigheter kan vara för låg.

Brexit medför att det i dagsläget inte längre går att importera ålyngel från UK utan importen sker från andra länder inom EU. Detta kan försvåra Sveriges möjligheter att vidareuppföda ål för konsumtion och genomföra ålyngelutsättningar eftersom kvalitén av ålyngel är sämre och problem riskerar att uppstå på grund av djurhälsoaspekter.

Kartläggning av behov på grundval av swot-analysen och med beaktande av de faktorer som anges i artikel 8.5 i EHFVF-förordningen

Utvecklingen av vattenbruksnäringen i Sverige har liksom i flera europeiska länder stagnerat något under de senaste åren i termer av produktivitet och lönsamhet. Svårigheter att leva upp till gällande miljökrav kopplat till odlingstillstånd är huvudorsaken till inbromsningen i produktiviteten.

Svensk vattenbruksproduktion behöver öka för att säkerställa produktionen av protein från fisk och andra vattenlevande djur, särskilt sett i relation till fiskets minskande kvoter och fångster.

Vattenbruket bidrar även med andra fiskarter och organismgrupper jämfört med fisket på vilda bestånd och kan bidra till större variation av utbudet av havs- och sjömatprodukter. Det krävs en del förutsättningar för att vattenbruket ska kunna växa. Vattenbruket måste klara de miljökrav som ställs kopplade till odlingstillstånd, verksamheten måste vara lönsam och konkurrenskraftig för att bära sina kostnader och det måste finnas lämpliga platser för att utveckla nya odlingar i takt med ökad efterfrågan från konsument.

För att klara tillståndskraven i vatten som redan har en hög närsaltbelastning behöver svenskt vattenbruk åstadkomma en lägre miljöpåverkan. Utfodringen av rovlevande fisk med foder innehållande fiskmjöl och fiskolja är ett av de stora hållbarhetsproblemen som vattenbruksnäringen behöver lösa. Miljöpåverkan avser inte enbart näringsbelastning från fisk och foder, utan även energieffektivitet och smittskyddsperspektiv. Utvecklingsbehoven är därför stora och omfattar allt från geografisk placering, odlingstekniker, odlingsarter och foderutveckling.

Förberedande arbete och fysisk planering för nya vattenbruk behöver öka. Vattenbrukets producentorganisationer skulle kunna bidra mer med erfarenhet och kompetens i syfte att förbättra vattenbrukets förutsättningar utifrån behovet som finns. Det är särskilt viktigt att belysa variationen inom vattenbruket och att olika produktionsformer har olika förutsättningar beroende på lokalisering i landets olika geografiska områden. Som komplement till arbetet med nationellt samordnade havsplaner behövs fler samarbetsformer mellan vattenbrukets organisationer, kommuner och regioner. Det finns idag odlingstekniker med lägre miljöpåverkan, där produktionen har ett minskat utbyte med omgivande vatten, som tillämpas i Sverige i viss utsträckning. Exempelvis finns det olika former av slutna kassar för odling i öppna vattenmiljöer som dock påverkas av säsongsmässiga variationer i väder och temperatur. Ett annat exempel är helt slutna

recirkulerande system för odling på land som hittills utvecklats för ett begränsat antal arter och odlingsförhållanden, oftast i mindre skala. Utvecklingen av nya odlingsarter kommer att ge effekter för produktutveckling och vidareförädling. Slutna system är inte lika beroende av lokalisering vid eller i vattenförekomster med god status utan kan exempelvis placeras tätortsnära eller i stadsmiljö. Sådana förutsättningar har betydelse för övriga produktionsled och kan t.ex. minska kostnader för transport. Det är också viktigt med utveckling av mer miljövänlig teknik i öppna system och att det ges möjlighet för vattenbrukare att investera i denna teknik. Genom programmet kan stöd exempelvis ges för investeringar som ger möjlighet att samla upp restavfall från odlingen i syfte att uppnå en lägre miljöpåverkan i omgivande vatten. Det kan även finnas behov av utveckling av integrerade system som kombinerar fiskproduktion med flera arter i olika trofinivåer som kan vara lämpliga för vattenbruk, exempelvis musslor, alger och sjöpungar. Odling av dessa extraktiva arter ger en lägre belastning på omgivande miljö och bidrar till näringsupptag från vattnet.

Foderutvecklingen går mot att i högre utsträckning använda fiskarter som inte konsumeras av människan liksom biprodukter från fiskförädlingsindustrin. Samtidigt pågår forskning på alternativa foderråvaror som har potential att ersätta fiskmjöl och fiskolja utan att försämra näringsvärdet i fodret som behövs för att bevara hälsa och näringsvärde hos den odlade fisken. Några möjliga alternativ till proteinråvara är alger, jästsvampar, insekter och musslor.

Sverige har ett gott smittskyddsläge inom vattenbruket och är friskförklarat från flera sjukdomar, men det finns ett fortsatt behov av att aktivt arbeta mot fristatus för flera sjukdomar. Fristatus på sjukdomar stärker branschens konkurrenskraft genom att Sverige kan stärka sin export. Fristatus på sjukdomar ställer även högre krav på importen från andra länder. Sverige har också låg antibiotikaanvändning jämfört med andra vattenbruksländer. Sektorn behöver fortsätta arbetet för att begränsa antibiotika inom produktionen, både för att förbättra djur- och smittskydd, men även minska potentiell påverkan på omgivande miljöer.

För att upprätthålla god hälsostatus hos vattenbruksdjur och i vilda bestånd är det viktigt att de lagar och regler som finns följs. Satsningar kopplade till utrotning och kontroll av sjukdomar, likaväl som övervakningen av eventuella nya sjukdomar i landet kan stärka vattenbruksbranschens konkurrenskraft och hållbarhet. Även stöd till ny teknik som kan förbättra eller förenkla övervakning och kontroll har potentiell att stärka det nationella smittskyddet och ge branschen bättre förutsättningar. Genom att exempelvis effektivisera och digitalisera processer skulle den administrativa bördan hos både myndigheter och vattenbrukare kunna minska.

Sverige har en god djurvälstånd och en god djurhälsa jämfört med andra länder. Kopplingen mellan en god djurvälstånd och djurhälsa och en låg antibiotikaanvändning gör också att dessa frågor är av stor vikt utifrån ett folkhälsoperspektiv. För att djurhållningen inom vattenbruket ska vara hållbar över tid finns behov av innovation och satsning på ökad djurvälstånd. Stöd till investeringar och

insatser för förbättrad djurvälstånd kan skapa förutsättningar för svenska företag att tillämpa kunskap från ny forskning och utveckla dessa aspekter inom verksamheten.

Det behövs ett nationellt helhetsgrepp för innovationer inom svenskt vattenbruk. Detta bör omfatta alla aspekter som påverkar möjligheten att utveckla svenskt vattenbruk, från odlingstekniker och foder, till smittskydd och djurvälstånd, och bör även inkludera teknik och processer inom vidareförädling. Innovationsprojekt har potential att öka samarbetet mellan enskilda vattenbruksföretag, forskning och myndigheter som bidrar till en snabbare utveckling inom näringen. Även ett ökat samarbete med andra länder kan ha samma effekt. Det kan vara svårt för ett befintligt företag att skala upp produktionen på ett lämpligt sätt för att testa och prova ut ny teknik i lämplig skala. Genom att involvera forskning och nationella vattenbrukscentrum i produktions- och hållbarhetsfokuserade projekt ökar möjligheten att utveckla och nyttja testanläggningar som kan användas för kontrollerade försök. Innovationsmöjligheter behöver även omfatta genomförbarhetsstudier för att koppla vidare till ekonomiska förutsättningar och tillämpbarhet för vattenbruksföretagen. Det är viktigt att den tekniska utvecklingen kan tillämpas utifrån företagets förutsättningar och inte förblir enbart teoretisk.

För att ta till sig ny teknik och säkra framtida odlingstillstånd behöver vattenbruksföretag investera i nya odlingstekniker. Vissa odlingsformer behöver också minska interaktioner med omgivande miljöer. Exempelvis behöver vissa anläggningar utveckla ett bättre skydd mot naturliga predatorer, som säl, skarv och ejder, minska risk för förekomsten av rymningar från odling och på så sätt minska riskerna för smittspridning både till och från vilda bestånd. Investeringar i predatorskydd vid fisk- och musselodlingar, så som säl- och fågelnät samt fallor, är också viktiga för att upprätthålla en hög djurvälstånd i relation till både predatorer och vattenbruksdjur.

För att tillgodogöra sig utvecklingen behövs det kompetenshöjande insatser inom näringen. Nätverk och samarbeten är nödvändiga för att driva innovationsarbetet i branschen. Vattenbrukare behöver lära av varandra och omvärldsbevakning och internationella utbyten kan utvecklas. Företagare behöver vidareutbildning inom samtliga kompetensområden som exempelvis odlingstekniker, smittskydd- och djurvälstånd, samt affärsutveckling och företagsekonomi.

Svensk beredningsindustri utgör en viktig länk för ekonomisk utveckling inom fisket och vattenbruket. Det är oftast i förädlingsledet som produktutveckling sker och skapar ny efterfrågan utifrån den råvara som fiske och vattenbruk genererar. Inom produktutvecklingen finns behov av att arbeta med hållbarhet genom minskat svinn och minskad energiförbrukning. Beredningen behöver utvecklas för att bättre hantera biprodukter från egna förädlingsprocesser och bifångster från fisket. Enligt rapporten om fiskberedningens ekonomiska resultat (STECF 19–15 – EU Fisk Processing sector) är konsumtionen i Sverige inriktad på ett fåtal arter men landningar som inte är ämnade för humankonsumtion kan användas för andra syften. Det finns tydliga behov av att utveckla

	<p>hanteringen av fiskets bifångster för att de ska kunna användas i fler produktionsled, exempelvis för humankonsumtion eller som animaliska biprodukter. Sektorn behöver anpassas till nya råvaror som tillgängliggörs genom fisket och vattenbruket. Denna utveckling behöver bedrivas med en hög grad av innovation gällande både produkt- och processutveckling kopplad till hållbarhet och nya råvaror.</p> <p>Ett sätt att driva hållbarhetsarbetet är att certifiera produkter utifrån olika hållbarhetskrav. Möjligheten att certifiera produktionen skiljer sig mycket mellan olika typer av fiske, samt mellan olika odlingsformer och odlingsarter inom vattenbruket. Det finns behov av ökad information för att underlätta för konsumenterna att välja fiskeri- och vattenbruksprodukter som fångas och odlas hållbart. Producentorganisationerna har stor betydelse genom att ansvara för certifieringsprocesserna åt sina medlemsföretag. För att möjliggöra certifieringar behöver spårbarheten mellan produktionsleden förbättras så att ursprunget kan verifieras med nödvändig precision.</p> <p>Konsumentbeteende och ökat fokus på hållbarhet genererar behov av fortsatt varumärkesarbete och marknadsföring av nya produkter inom fiske och vattenbruk. För ett sådant arbete behöver fiske- och vattenbruksföretag utveckla både kvalitet och mervärde för sin produktion. Kvaliteten kan utvecklas genom bättre hantering av både råvara och produkter, exempelvis genom att förkorta distributionsled i livsmedelskedjan. Mervärdet kan utvecklas genom att företagen själva står för flera delar av förädlingen och diversifierar sin verksamhet för ökad lönsamhet. Inom fiske och vattenbruk finns det behov av ökad beredning av egen fångst eller produktion, produktutveckling utifrån nya råvaror och vattenbruksarter, och även nya försäljningsled så som hamn- eller gårdsförsäljning eller genom kanaler inom besöksnäringen. Inom fisket finns särskilda behov av kompletterande verksamheter kombinerade med ett säsongsbaserat fiske.</p> <p>Det är svårt att skapa ett helhetsgrepp på fiskerinäringens samtliga behov och utmaningar men medlemskap i producentorganisationer kan spela en viktig roll och behöver därmed öka i omfattning. Producentorganisationerna verkar för medlemmarnas intressen och är oftast den organisationsform som till exempel deltar i fiskeriförvaltningens utveckling. Producentorganisationer behövs för att öka insikten inom förvaltningen om hur olika regleringar påverkar fiskeföretagen i praktiken.</p>
<p>3.Att möjliggöra en hållbar blå ekonomi i kust-, ö- och inlandsområden och främja utvecklingen av fiske- och vattenbrukssamhällen.</p>	<p>Starka sidor</p> <p>Leadermetoden är en bra metod för att utveckla lokala, regionala och transnationella projekt då den säkerställer att lokala behovsanalyser genomförs. Metoden kan användas för projekt som sträcker sig över stora arealer som ändå är lokalt förankrade då de för ner ansvaret för förvaltning och utveckling till lokala aktörer. Metoden lämpar sig även för att stimulera innovation och hållbart</p>

företagande. Det finns erfarenhet av leadermetoden och flera engagerade och kunniga aktörer.

Leaderkontoren har god kännedom om sina respektive områden vilket ger goda förutsättningar att skapa projekt speciellt anpassade efter lokala och regionala förutsättningar. Att områdena som varje kontor hanterar ofta sträcker sig över flera geografiska områden främjar också kommunöverskridande samarbeten vilket är en styrka för flera utvecklingsfrågor.

Samarbete främjas genom leadermetoden. Fiskeområdena är ett exempel, vilka utgör en viktig samverkansplattform för utbyte av kunskap och gemensamma initiativ för att skapa gynnsam utveckling. Yrkesfiskare sammanförs med sportfiskare och besöksnäringen, entreprenörer sammanförs med innovatörer, näringen sammanförs med forskningen och nya samarbeten främjas mellan privat, ideell och offentlig sektor.

Lokalt ledd utveckling som finansieringsform har styrkan att det är mindre stramt än andra åtgärder inom struktur- och investeringsfonderna och därför möjliggör finansiering av projekt med hög komplexitet. Lokalt ledd utveckling öppnar på så sätt upp för projekt som tillvaratar flera olika aspekter av utveckling på land och till sjöss. Lokalt ledd utveckling öppnar också upp för att ideell sektor ges möjlighet att söka stöd.

Svaga sidor

Leaderkontorens erfarenheter tas inte tillvara i tillräcklig utsträckning. De nyttjas till exempel inte för att passa nationella planer till regionalt diversifierade planer. Leaderkontoren hade också kunnat nyttjas mer för att skapa förutsättningar för lokalt engagemang och visioner.

Samarbeten brister i vissa leaderområden och strukturer för samverkan mellan dessa aktörer är svag eller i vissa fall obefintlig. Genom en samverkansstruktur hade olika aktörers, företags och branschens kompetens och kunskap kunnat tas tillvara bättre för utveckling. Behov hos den offentliga sektorn hade också kunnat fångas upp av lokalt ledd utveckling i de fall leadermetoden vore lämplig, som exempelvis vid miljöåtgärder.

Informationsspridning mellan leaderkontoren om tidigare genomförda projekt inom lokalt ledd utveckling sker ibland inte i tillräckligt stor utsträckning. Detta gör att framtida projekt inte har möjlighet att inspireras av eller dra lärdom från tidigare erfarenheter och det finns risk att potentiella effekter från projekten går förlorade.

Lokalt ledd utveckling som finansieringsform har svagheten att det finns en uppfattning om att havs- och fiskeriprogrammets projekt kommer i skymundan i förhållande till landsbygdsprogrammets projekt. Det kan också vara svårt att bestämma vilken av struktur- och investeringsfonderna som projekt bör klassificeras som, och då finns det risk för att projekt som kunde ha fungerat bäst i havs- och fiskeriprogrammet ändå placeras i landsbygdsprogrammet för att

det finns mer pengar där. En annan svaghet i sammanhanget är att handläggarna på förvaltande myndighet saknar identifierade kommunikationsnätverk angående lokalt ledd utveckling inom havs- och fiskeriprogrammet, då det förekommer så få ärenden av denna typ. Den låga frekvensen av ärenden gör också att det är svårt att bygga upp kompetens om ärendetypen vilket skapar långa handläggningstider.

Leadermetoden fokuserar på lokala förutsättningar och har begränsade möjligheter att implementera utveckling av blå ekonomi som ofta kräver nationellt samordnade insatser, exempelvis vindkraftparker, transporthamnar etcetera.

Möjligheter

Leadermetoden skapar förutsättningar för utvecklande av regionala kontaktnät vilket till exempel kan underlätta etableringen av kortare förädlingskedjor eller underlätta diversifieringsprocesser hos aktörerna själva. Leadermetoden ger också förutsättningar för ekosystembaserad förvaltning av naturresurser i de lokala områdena genom att de olika aktörerna själva kommer överens om och vårdar områden. På så sätt skapas delaktighet och gemensamt ansvar på lokal nivå.

Sportfiske- och naturturism har en stor potential att utvecklas då turister i allt högre grad efterfrågar natur- och kulturupplevelser som rekreation och i Sverige finns kulturmiljövärden som kan tas tillvara för detta. Många fiskesamhällen är lokaliserade i attraktiva turistområden vilket skapat förutsättningar för synergier mellan yrkesfiskare, besöksverksamhet och övrig infrastruktur.

Nya näringar skulle ges möjlighet att utvecklas på landsbygden om bilden av Sverige som upplevelsedestination stärks. Flera branscher skulle ges förutsättningar att växa och det skulle underlätta för nya företag att etablera sig.

Hot

Leadermetoden kräver att en del av finansieringen ska ske genom offentliga medel men det har av vissa upplevts svårt att finna offentliga medfinansierare till ett enskilt fiskeområde.

Sportfiske- och naturturism hämmas av brist på lokala serviceverksamheter. Samtidigt kan en utvecklad fisketurism utgöra ett potentiellt miljöhot om inte yrkeskunskaper om sekundära effekter och omvärldspåverkan tas tillvara.

Kartläggning av behov på grundval av swot-analysen och med beaktande av de faktorer som anges i artikel 8.5 i EHFVF-förordningen

Lokalt ledd utveckling (LLU) genom leadermetoden innebär ett engagemang i utvecklingen av den

lokala bygden utifrån dess unika förutsättningar och möjligheten att erhålla finansiellt stöd för utvecklingsprojekt.

Varje leaderområde arbetar utifrån en lokalt framtagen utvecklingsstrategi som ligger till grund för utvecklingen i området. Strategin beskriver vad som behöver göras för att öka sysselsättningen, få fler nya företag och hur området kan bli attraktivare utifrån ett tillväxtperspektiv. Det ska framgå av utvecklingsstrategin att den är avstämd mot och samordnad med relevanta regionala planer och strategier i utvecklingsområdet. Strategin styr också vilka projekt som kan få stöd i leaderområdet.

Lokalt ledd utveckling med stöd från europeiska havs- och fiskerifonden har bedrivits i 13 leaderområden under programperiod 2014–2020. Fyra av dessa områden finansieras uteslutande med pengar från havs- och fiskeriprogrammet, medan resterande nio områden finansieras av flera struktur- och investeringsfonder. Övriga delar av landet kan under programperioden 2014–2020 inte få del av pengar inom lokalt ledd utveckling genom havs- och fiskerifonden. Leaderområdena med stöd från havs- och fiskeriprogrammet är idag endast 13 av totalt 48 leaderområden. Med en så låg nationell täckningsgrad riskerar stora delar av svenska kust- och insjöområden att hamna utan möjlighet till stöd inom lokalt ledd utveckling.

Leadermetoden säkerställer att projekten genomförs utifrån lokala behovsanalyser utifrån varje leaderområdes utvecklingsstrategi. Metoden kan också användas för projekt som sträcker sig över större områden som ändå är lokalt förankrade eftersom ansvaret för förvaltning och utveckling kopplas till lokala aktörer. Även samarbete främjas genom lokalt ledd utveckling där leaderkontoret utgör en samverkansplattform för utbyte av kunskap och gemensamma initiativ för att skapa gynnsam utveckling. Exempelvis sammanförs olika yrkeskårer och näringar med varandra, som exempelvis yrkesfiskare med sportfiskare, som i sin tur kopplar till besöksnäringen, entreprenörer sammanförs med innovatörer och nya samarbeten främjas mellan privat, ideell och offentlig sektor.

Leadermetoden kan bidra till att utveckla regionala kontaktnät som underlättar etableringen av kortare förädlingskedjor eller diversifieringsprocesser hos lokala företag vilket i förlängningen kan ge lönsamhet inom branschen. Genom att stärka Sverige som upplevelsedestination kan lokalt ledd utveckling bidra till att skapa nya företag och arbetstillfällen inom flera landsbygdsnäringar. Även inom miljöförvaltningen bidrar lokalt ledd utveckling med ökade förutsättningar för ekosystembaserad förvaltning genom att de olika aktörerna kommer överens om och vårdar områden. På så sätt skapas delaktighet och gemensamt ansvar på lokal nivå.

Lokalt ledd utveckling har möjligheter att upprätta transnationella samarbetsprojekt jämfört med övriga programåtgärder. Under programperioden 2014–2020 har exempelvis sju leaderområden bedrivit ett flerårigt transnationellt samarbetsprojekt kring förvaltningen av säl och skarv i Östersjön med deltagande från Finland, Estland, Lettland och Polen.

	<p>Det bedöms finnas behov av att minska överlappen mellan stödmöjligheterna. Idag inkluderar stödmöjligheterna inom lokalt ledd utveckling även de stöd som erbjuds inom övriga programmet. Överlappen kan minska genom att lokalt ledd utveckling inriktas på de stödmöjligheter som är bäst lämpade för leadermetoden. Om stöden görs mer unika blir det viktigare att dessa stöd erbjuds i hela landet. Mer anpassade stödmöjligheter inom lokalt ledd utveckling skulle samtidigt förbättra målstyrningen och ge verksamheterna ett ökat effektfokus. Det skulle vara en fördel om utvecklings- och kunskapshöjande projekt inom exempelvis turism, förädling och miljöförvaltning skulle kunna koppla samma fler näringar än fiskeri och vattenbruk. Det har potential att generera extra synergier och möjligheter till landsbygdsutveckling.</p>
<p>4. Att stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.</p>	<p>Starka sidor</p> <p>Kunskapen om havet stärks av att det finns en samlad syn på Sveriges havsområden genom tre havsplaner (Bottniska havet, Östersjön, Västerhavet). Dessa ger en samlad kunskapsbild av hav och land och fungerar som ett enhetligt beslutsunderlag för till exempel kommunal planering. Havsplaneringen bidrar till hållbar förvaltning av resurser och en förutsägbarhet för de som ska investera i verksamheter i havet. Havsplanerna har tagits fram genom en dialogprocess där bland annat myndigheter, länsstyrelser, bransch- och intresseorganisationer och akademien deltagit.</p> <p>Havsmiljön främjas av att länsstyrelser och kommuner inrättar marina skyddsområden och ökar möjligheten att etablera ett ekologiskt representativt och funktionellt nätverk av marina skyddade områden. Fiskare har också tillgång till rådgivning dygnet om angående reglering av fiskets bedrivande.</p> <p>European Marine Observation and Data Network (EMODnet) genererar data som kan sammanställas på europeisk nivå. En styrka i den svenska datainsamlingen är att data delas och görs tillgänglig för forskare, myndigheter och företag och Sverige kan i denna öppenhet ses som ett föregångsland. Data utgör också underlag för klimatfrågor.</p> <p>Havsövervakning sker dagligen genom radar, satelliter, flyg och fartyg och vissa enheter kan bedriva övervakning inom ett flertal områden (miljö, fiske, gränskontroll etc.) samtidigt, samt att myndigheter samverkar vilket skapar resurseffektivitet.</p> <p>Internationell samverkan underlättas av EU:s havsplaneringsdirektiv genom att länderna har samma ramverk som utgångspunkt för sin planering. Samarbetet underlättas också av att det finns ett samlat kunskapsunderlag. Kustbevakningen har kompetent personal med har erfarenhet av att medverka vid utländska operationer ledda utav Frontex, European Fisheries Control Agency (EFCA) och FN. Inom sjöövervakningsområdet bedrivs en tät och utvecklad samverkan mellan</p>

grannländerna runt Sveriges havsområden.

Sveriges medlemskap i Helsingforskommissionen (HELCOM) och Oslo-Pariskonventionen (OSPAR) är en styrka i arbetet med att förbättra miljön i de svenska haven och innebär i längden bättre förutsättningar för ett stärkt fiske. Genom deltagandet kan Sverige påverka även hur andra länder arbetar med att minska sina utsläpp och genom att vara ett föregångsland få mer effekt av sitt miljöarbete ifall fler länder runt Östersjön och Nordsjön tar efter. Samarbetet ger också Sverige kunskap och lärdomar från andra länders miljöarbete.

Kustbevakningens samarbete stärks nationellt av att Kustbevakningen, Försvarsmakten, Sjöfartsverket och flera andra myndigheter har ett väl fungerande samarbete, till exempel görs fartygsanmälningar från kommersiella fartyg på en plattform som flera myndigheter har tillgång till. I Östersjön finns sedan många år gränskontrollsamarbetet ”Baltic Sea Border Control Cooperation”, men detta nätverk hade också kunnat utvecklas till att gälla fiskefrågor. Alla östersjöländer deltar och aktiviteter som gemensamma kontrolloperationer, utbildningar, informationsutbyte och rapporter.

Havs- och fiskeriprogrammet är ett viktigt finansiellt verktyg för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken.

Svaga sidor

Kunskapen om havet i havsplanerna inhämtas genom en process som tar lång tid och därför finns det risk att informationen i planerna hinner bli inaktuella kort efter att de publicerats. Havsplanerna är översiktliga vilket kan skapa osäkerhet kring hur och när de ska användas. Havsplanerna har också vissa kunskapsluckor, speciellt inom kultur- och naturvärden. De data som idag finns allmänt tillgängliga har en låg upplösning och det kan därför vara svårt att använda dem för att till exempel identifiera viktiga områden att skydda för fiskens reproduktion och uppväxt. Dessutom täcker inte havsplanerna den svenska kustzonen och skärgårdsmiljöerna, där det finns grunda vikar som är viktiga för fisk.

Havsmiljöns nätverk av marina skyddade områden är svårt att samordna. En annan svaghet gäller att övervakning av fiskeriverksamhet, vars system är anpassat för stora zoner så som havsområden och lämpar därför sig sämre för små områden med oregelbundna former, som skyddade områden. Fiskerikontroll gör också genom flera olika system och av flera myndigheter vilket medför begränsningar i hur informationen kan kopplas ihop. Internationell havsförvaltning försvåras något av att de svenska havsplanerna skiljer sig från andra medlemsstaters havsplaner, vilka utgår mer direkt från EU:s direktiv.

Regelverken är många. Det gäller var fisket får bedrivas, i vilken omfattning, vilka redskap som får

användas och hur rapportering ska ske. En annan svaghet för regelverken är att de inte alltid är framtagna för att det ska vara möjligt att kontrollera att de efterlevs och fiskeriövervakning sker inte för alla områden. Regleringarna uppdateras inte lika snabbt som tekniken utvecklas. När det gäller de skyddade områdena finns det specifika regler beroende på vilket område som avses, vilket försvårar både för fisket och för att utveckla övervakningssystem.

EMODnet försvagas av att det är svårt få privata aktörer bidra med data. Det finns också en svaghet i att alla länder inte delar data i samma utsträckning som Sverige gör, vilket medför att det blir svårare att göra sammanställningar och övergripande analyser gällande de områden som EMODnet samlar in data för.

Havsövervakningen i Sverige försvagas av att Kustbevakningen har få anställda i relation till landets långsträckta kuster och stora sjöterritorium. Det finns också begränsat med övervakande fartyg och flyg. Vissa områden är dessutom svårövervakade, så som Öresund, där avståndet till Danmark är kort, trafiken hård och luftrummet för flygövervakning begränsat på grund av de båda större flygplatserna i området.

Internationell samverkan försvåras genom minskade möjligheter att bidra med tjänstemän till internationella operationer (Frontex och European Fisheries Control Agency – EFCA) samtidigt som trycket att delta ökar. Kustbevakningens huvuduppdrag som är räddningstjänst till sjöss försvagas genom många sekundära uppdrag och behoven att prioritera mellan dessa.

Kustbevakningens samarbete försvagas av att myndighetens slimmade organisation i kombination med många arbetsuppgifter gör det svårt att uppnå spetskompetens, speciellt inom fiskekontroll. Det medför också svårigheter att utföra uppgifter med tillräckligt hög kvalitet och att tillgodose utbildningsbehov.

Möjligheter

Kunskapen om havet ger goda förutsättningar till samlade miljöbedömningar och ett tvärsektorieellt angreppssätt genom havsplanerna.

Havsmiljön kan utvecklas genom att dagens teknikutveckling möjliggör en förbättrad och effektiviserad realtidsövervakning av fiskefartyg. Kustbevakningsfartygen skulle exempelvis kunna utrustas med särskild utrustning för att upptäcka olja på havet om oljeradar installeras ombord, vilket skulle leda till att de kan agera innan oljan når land. Även fritidsbåtarna skulle genom ett frivilligt deltagande kunna bidra till insamling av miljödata genom att sensorer sätts på båtarna, som kan fånga upp en mängd olika information. Det ger aktuella data som kontinuerligt uppdateras, vilket minskar svagheten i att informationen i havsplanerna hinner bli inaktuella kort efter att de publicerats. Digitalisering och olika app-lösningar kan användas för att samla in information om

fångster i fritidsfisket, ett område som idag har stora kunskapsluckor, samt bidra till ett större medvetande hos allmänheten om exempelvis skyddade områden. En annan möjlighet vore att ytterligare stärka ett urval av de marina skyddade områdena genom fiskeregleringar så att de blir biotopskyddsområden eller marina naturreservat. Inrättande av så kallade opåverkade områden vore ett sätt att inrätta områden där all mänsklig inverkan begränsas och som på så sätt kan användas som referensområden angående till exempel ekologisk representativitet.

EMODnet har förutsättningar att förbättras genom nya metoder för datainsamling så som HF-radar, datainsamlade flöten och gliders. Dessa data kan exempelvis visa var fartygsläckor tar vägen och därigenom skulle förutsättningarna för att hantera marina utsläpp förbättras. Datainsamlingen skulle också dra nytta av utvecklade samarbetsformer mellan privata aktörer och myndigheter och mellan olika marina institut.

Media har på senaste tid uppmärksammat fiskefrågor vilket gjort att dessa områden prioriterats av förvaltande myndigheter. Det har också satt tryck på och motiverat fisket att visa att de följer reglerna och att fisket bedrivs hållbart.

Havsövervakningen har förutsättningar att förbättras genom den teknologiska utvecklingen. Drönare hade kunnat användas av Kustbevakningen och användning av satellitövervakning hade kunnat utökas. Vissa kuststräckor där riskerna är stora hade kunnat utrustas med HF-radar som möjliggjort upptäckt av mindre objekt än vad dagens radarsystem kan inom Forsvarsmakten. En ökad användning av videoövervakning av fiskefartygens fiskeansträngningar skulle möjliggöra en förbättrad kvalitet på övervakningen. Det skulle också innebära att kustbevakningsfartyg inte behöver åka till platsen.

Internationell samverkan innebär möjligheter, till exempel kan ett ökat användande av Eurosur ge möjlighet att få information som leder till ett bättre sjöläge. Kustbevakningen ser positivt på att använda drönare, gärna genom att nyttja unionens drönare i svenska farvatten genom Europeiska sjösäkerhetsbyrå – European Maritime Safety Agency (EMSA) – men är inte redo att hantera ytterligare ett sjöövervakningssystem.

Kustbevakningens samarbete främjas av att den gemensamma fiskeripolitiken skapat en gemensam bas för all fiskerikontroll inom EU:s vatten. Detta gör det möjligt att samordna kontroller med övriga EU-länder. Samutnyttjande av resurser mellan myndigheter och länder skulle medverka till mer kostnadseffektivt genomförande. Det erbjuds också utbildningar, inspektörsutbyten och EU-gemensamma operationer som kunnat utveckla Kustbevakningens spetskompetens.

Hot

Kunskapen om havet framställs i stor utsträckning genom havsplanerna men trots att de tagits fram genom ett gediget arbete finns det alltid risk för att någon aktör anser att deras synpunkter inte blivit tillräckligt omhändertagna. Havsplanerna hotas då att inte accepteras och att tillämpningen undergrävs.

Havsmiljön i marina skyddade områden har bevarandemål om arter och habitat. Uppföljningen av dessa mål görs dock idag genom en tillfällig satsning vilket hotar långsiktig förvaltning av uppdraget. Ett hot mot de marina skyddade områdena generellt är att regionala myndigheter inte ser vikten av att inrätta ytterligare områden och att nätverket av marina skyddsområden därigenom inte blir optimalt. Det finns också en risk att de aktörer som berörs av bevarandeåtgärder inte har förståelse för de åtgärder som behöver vidtas och därigenom riskeras åtgärderna att utvattnas. Bristande möjligheter att övervaka fartygen i realtid och därmed förhindra fiske i skyddade områden gör att fisket inte ändrar sina fiskemönster för att skapa ett mer hållbart fiske.

Yttre hot inkluderar förändringar som kan komma av den globala uppvärmningen, med ändrade havsnivåer, temperatur och salthalt som följd. Ett annat hot kan vara hur andra länder agerar i fråga om mänsklig påverkan på havet och i termer av fiskeaktivitet.

EMODnet hotas av förändrad resursfördelning. Beslut om att dra ner på mätpunkter för att spara pengar skulle avsevärt försämra nuvarande datakvalitet. Det saknas en helhetslösning för finansieringen av EMODnet.

Havsövervakningen påverkas av en förändrad omvärld med förändrade förutsättningar och kommer därför behöva lägga tid och fokus på att hantera Sveriges försvar. Vid höjd beredskap ska delar eller hela Kustbevakningen utnyttjas utav Försvarmakten. Utan resursförstärkning får Kustbevakningen då svårt att klara sina ordinarie arbetsuppgifter.

Internationell samverkan genom informationsutbyte mellan länderna rörande sjölägesinformation borde kunna ske men utbyte av känslig brottsbekämpande karaktär försvåras av ländernas myndigheters olika ansvar, uppdrag samt skilda lagstiftningar. Om ny Frontex får i uppdrag att rekrytera gränskontrollpersonal kommer dessa behöva rekryteras företrädesvis från medlemsstaternas gränskontrollmyndigheter, vilket skulle leda till en utarmning och kompetenstapp av personal i medlemsstaternas gränskontrollorganisationer.

Kustbevakningens samarbete försvagas av att Sveriges geografiska placering gör att det är långt till de platser där unionsgemensamma insatser utförs. Det finns flera hinder för att kustbevakningstjänstemän ska kunna arbeta på samma sätt internationellt som i sina vanliga tjänstgöringsvatten, så som skillnader i regelverken, förutsättningar och uppdrag samt skillnader i flora och fauna. Arbetet med ”multicrew” är också problematiskt på flera sätt, och flera områden behöver ses över så som arbetsmiljöansvar, egenskydd, ansvarsfrågor och vapenfrågor. Dessutom är

det svårt att hantera planeringsmässigt och det finns risk att det inte är kostnadseffektivt. Det finns risk att Sverige kritiserats för bristande deltagande och engagemang om ökad överstatlighet drivs på samtidigt som Kustbevakningens resurser är begränsade.

Kartläggning av behov på grundval av swot-analysen och med beaktande av de faktorer som anges i artikel 8.5 i EHFVF-förordningen

I arbetet med bildande, övervakning och förvaltning av Natura 2000-områden är länsstyrelserna de myndigheter som genomför det mesta av det praktiska arbetet. Havs- och vattenmyndigheten vägleder länsstyrelserna i fråga om akvatiskt områdesskydd och inför fiskeregleringar i de marina skyddade områden där det är nödvändigt för att nå bevarandemålen. Ett stort arbete läggs ned på att komplettera nätverket av marina skyddade områden, inklusive Natura 2000-områden. I detta arbete har Havs- och vattenmyndigheten tagit fram en nationell plan för marint områdesskydd.

Länsstyrelserna har deltagit i arbetet och parallellt med uppbyggande av ett ramverk för marint områdesskydd har länsstyrelserna tagit fram underlag kring havsmiljön för pågående och kommande arbete med inrättande av marina skyddade områden. Länsstyrelserna arbetar med att förstärka skyddet, dels genom utarbetande av så kallade opåverkade områden, dels genom införande av bevarandeåtgärder, främst riktade till fisket. Stora resurser har lagts på att arbeta med och ta fram underlag till Havs- och vattenmyndigheten för arbete med fiskereglering i marina skyddade områden, inklusive marina Natura 2000-områden.

Arbetet med marint områdesskydd har finansierats genom regeringens satsning *Rent Hav*. En stor del av dessa resurser har gått till länsstyrelserna för att kunna anställa personal, inventera havsområden och delta i arbetet med att genomföra handlingsplanen för marint områdesskydd. Det har även varit möjligt för länsstyrelserna att söka särskilda åtgärdsprojekt för arbete med marint områdesskydd. Satsningen har möjliggjort att samtliga kustlänsstyrelser kunnat anställa personal som arbetat med marint områdesskydd och i och med satsningen har samtliga kustlän inrättat marina naturreservat.

I arbetet inom konventionen för biologisk mångfald förbereds framtagande av nya mål, inklusive mål för skydd av havsmiljön fram till år 2030. Diskussioner som förs är inriktade på att öka andelen skydd och för att kunna göra det krävs ytterligare resurser. Sverige har idag skyddat ca 13,7 procent av havsmiljön, dock finns det åtgärder som kopplar till kvalitetsaspekterna i målet som återstår för att säkerställa att nätverket är ekologiskt representativt, sammanhängande och funktionellt.

Under kommande programperiod ska förvaltningen av marina skyddade områden utvecklas. Detta innebär att man behöver bygga upp en långsiktig, kostnadseffektiv uppföljning som svarar på hur det marina områdesskyddet bidrar till att nå mål enligt övriga miljödirektiv. Denna typ av uppföljning existerar i princip inte idag. Inom arbetet med utveckling av ett ramverk för marint

områdesskydd utarbetas metoder och förslag på hur en sådan uppföljning skulle kunna se ut. Detsamma gäller uppföljning av effekter av fiskereglering i marina skyddade områden där Havs- och vattenmyndigheten tillsammans med SLU Aqua utarbetar ett förslag till uppföljning av dessa effekter. Krav på en sådan uppföljning har lyfts i kommunikation mellan EU och Sveriges regering.

Vad gäller fysisk planering av kust och hav enligt direktiv för havsplanering har Östersjöprojekten Baltic SCOPE 2015–2017 och Pan Baltic SCOPE 2018–2019 delfinansierats med kommissionens direktförvaltningsbudget för europeiska havs- och fiskerifonden. I dessa samarbetsprojekt om gränsöverskridande havsplanering har myndigheter med ansvar för havsplanering i EU-länderna runt Östersjön deltagit. Alla ansvariga myndigheter har fått ökad möjlighet att ta grannländernas planering i beaktande i sina havsplaneringsprocesser. Genom utbytet har länderna ökat sin gemensamma kunskap om vindkraft, sjöfart, yrkesfiske, miljöeffekter, digitala planer, områdesskydd och sambanden mellan land och hav. De gränsöverskridande havsplaneringsprojekten ger effekt i havsförvaltningen genom större samordning mellan grannländernas planering av nyttjande och bevarande. Möjligheten till fortsatta projekt är väsentlig för framtida möjligheter att koordinera planering och konsekvensbedömning mellan länder. Förutom fortsatt arbete med ovan nämnda projektaktiviteter finns det behov av samarbete kring tillämpning av beslutade havsplaner, uppföljning och utvärdering, gemensamma planeringsunderlag och samverkan med berörda sektorer, samt konsekvensbedömning av sociala, ekologiska och ekonomiska aspekter.

EMODnet är ett nätverk av institut och organisationer som stöds av EU:s integrerade havspolitik genom finansiering från EU-kommissionens direktförvaltningsbudget. Projektet syftar till att ta fram beslutsunderlag för relevanta havsområden för EU-kommissionens arbete med den marina strategin, vilket görs genom att data samlas in, bearbetas och görs fritt tillgängliga i form av datalager och produkter. Projektet samarbetar med Internationella Havsforskningsrådet, havsmiljökommissionerna och ledande EU-projekt inom datahantering. EMODnet projektet är uppdelat i sju olika ämnesområden: batymetri, geologi, havsbotten, kemi, biologi, fysik och mänskliga aktiviteter.

Den europeiska gemensamma informationsdelningsmiljön för sjöövervakning (CISE) var från början tänkt att bestå av ett nätverk där ca 500 berörda myndigheter mer eller mindre direkt skulle vara integrerade med varandra. Inledningsvis diskuterades även legala krav kring systemet, men det vann inget stöd utan systemet bygger idag på frivillighet. Utvecklingen har nu också gått mot att kommissionen och Europeiska sjösäkerhetsbyrå – European Maritime Safety Agency (EMSA) – leder arbetet med att skapa ett CISE baserat på befintliga centrala system med information som rör sjöövervakning. Det kan därför uppstå utvecklingskostnader som rör utveckling av anslutning till systemet och överföring av uppgifter. CISE kan i framtiden bli en källa till information för

sjöövervakande myndigheter i Sverige, inklusive Havs- och vattenmyndigheten. Sannolikt kommer det att finnas en önskan från Europeiska sjösäkerhetsbyrå – European Maritime Safety Agency (EMSA) – och/eller andra centrala byråer om att begränsa kommunikation till medlemsstaterna till att bara gå via nationella noder i stället för till nationella myndigheter direkt. Det kan bli aktuellt att Kustbevakningen med sitt samordningsansvar inom sjöövervakningen utgör en sådan nationell nod genom utveckling av Sjöbasis.

Vad gäller Kustbevakningssamarbeten är Kustbevakningen en nationell myndighet som spänner över flera verksamhetsområden. Myndigheten verkar för en hållbar havsmiljö genom bland annat miljöräddning och fiskerikontroll och tillsyn, och ett säkert hav genom farlig gods kontroll, sjöräddning, brottsbekämpning, gränskontroll och sjöövervakning. Samverkan är en naturlig del av verksamheten, både nationellt och internationellt då Kustbevakningens verksamhet spänner brett över flera områden, samt att myndigheten är verksam på havet där gemensamma insatser är självklara.

Kustbevakningen arbetar med två större informationssystem. KIBS är ett internt rapporteringssystem där bland annat kontroll och tillsyn av fiske dokumenteras. KIBS har delvis finansierats av DG MARE och EHFF. KIBS är sammankopplat med Havs- och vattenmyndighetens informationssystem. Havs- och vattenmyndigheten utgör en nationell nod för vidare rapportering inom EU, därmed ligger ansvaret på dem att välja ut relevant information gällande kontrollverksamhet, och tillgängliggör den inom Unionen.

Sjöbasis är ett system för sjöbaserad informationssamordning, som Kustbevakningen har utvecklat på uppdrag av Regeringen, delvis med anslagsmedel, delvis med medel från Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) och samverkanspartners. Systemet möjliggör ett informationsutbyte. I Sjöbasis samlas, bearbetas och utvecklas sjöinformation i ett enda system och görs tillgänglig för de myndigheter som behöver den. Den samlade och sammanställda informationen ger ett förbättrat beslutsunderlag i sjöverksamheten. Genom Sjöbasis samordnas dessutom informations- och underrättelsearbetet inom sjöövervakning effektivare.

Kustbevakningen har tre flygplan. Flygets uppdrag är övervakning, bland annat inom fiskeri, inom ordinarie övervakning samt under Joint Deployment Plan (JDP) Flyget deltar även regelbundet i Frontex operationer, där den under övervakningsflyg även rapporterar in misstänkta överträdelser inom fiske. Flyget är en ovärderlig del av kontroll och övervakning då den har bra kamerautrustning dag som natt. Det finns behov av att kontinuerligt uppgradera framför allt kamera och kommunikationsutrustning. Kustbevakningen har ett stort intresse i Unmanned Aerial System (UAS) då det skulle kunna effektivisera övervakning. Fartygen är synliga, och kan inte gå in på grunda och svårtillgängliga vatten. Kustbevakningen har deltagit i en förstudie gällande Unmanned Aerial System (UAS) tillsammans med polisen och intresset för området är stort.

Kustbevakningen och Havs- och vattenmyndigheten erhöll ett uppdrag i slutet av november 2019 som kommer att innebära en satsning och effektivisering av kontroll och tillsyn fiske. Det kommer att omfatta både kompetenser och tekniska resurser, från båda myndigheterna. Kustbevakningen utbildade ett 20-tal inspektörer för många år sedan. Därefter har ingen utbildning hållits. Det finns därmed en stor efterfrågan på utbildning av fiskeinspektörer.

Kustbevakningen samverkar med andra kustbevakningsorganisationer, organisationer, myndigheter och grupperingar finns reglerat via avtal. Inom avtalen sker analyser och informationsutbyten i varierande omfattning. Förutom avtalen sker även den samverkan Kuststationerna har på lokal och regional nivå med kommuner, räddningstjänster, länsstyrelser och regioner.

Multifunktionella insatser och utbyten av resurser sker i relativt stor skala. En övervakningsflygning på sex timmar övervakar miljö, fiske, trafik och eventuella tillbud under samma flygpass.

Kustbevakningen deltar även i Frontex operationer med flyg. Kustbevakningen delar även information med Finland som också övervakningsflyger Östersjön, så att övervakningsbilden blir så komplett som möjligt. Gällande personella resurser sker regelbundna utbyten av fiskeinspektörer, och Kustbevakningen skickar även besättningsmän till övervakningsfartyget från European Fisheries Control Agency (EFCA).

2. Prioriteringar

Referens: artikel 22.2 och 22.3 c i förordningen om gemensamma bestämmelser

2.1. Andra prioriteringar än tekniskt bistånd

ID	Titel
1	Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.
2	Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.
3	Att möjliggöra en hållbar blå ekonomi i kust-, ö- och inlandsområden och främja utvecklingen av fiske- och vattenbrukssamhällen.
4	Att stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

Specifika mål

Specifikt mål
1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar
1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.
1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.
1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Inom specifikt mål 1.1 finns det inga särskilda åtgärder som endast riktas mot småskaliga kustfiskare, dock är exempelvis stödmöjligheterna kopplade till hanteringen av sälproblematiken särskilt viktiga för denna grupp. Småskaliga kustfiskare ingår i målgrupperna för alla åtgärder.

Stöd inom åtgärden **investeringar ombord** möjliggör investeringar för att hantera akvatiskt skräp i syfte att underlätta insamling och återvinning, och förbättra hållbarheten utifrån alla perspektiv. Åtgärden möjliggör investeringar i syfte att förbättra arbetsmiljön, det finns stort behov av särskilt inom det småskaliga kustfisket. Stödet kan bidra inte minst till ökad social hållbarhet samt till bättre lönsamhet och på sikt till livskraftiga företag. Detta kan leda till att jobben inom yrkesfisket blir mer attraktiva. Det har i sin tur inverkan på de sektorer som är beroende av fisket och kan få en positiv effekt på kulturmiljön och näringsverksamheten i kust- och fiskesamhällen. Åtgärden ger också stöd för selektiva redskap vilket bidrar till genomförandet av landningsskyldigheten och målen inom den gemensamma fiskeripolitiken. Med selektiva redskap minskar mängden oönskad fångst, vilket gör fisket mer bränsleeffektivt och minskar bränsleförbrukningen per volym landad fångst. Investeringar i selektiva och skonsamma redskap bidrar även till en bättre beståndssituation. Fiske på hållbara bestånd med en naturlig storleksfördelning och en högre andel storväxta individer förväntas ge ett mer bränsleeffektivt fiske som landar större fångster för samma mängd bränsle. Stöd till selektiva redskap bidrar till målen i de fleråriga planerna för bevarande enligt artikel 9 och 10 i GFP (EU) nr 1380/2013. Selektiva redskap minskar sorteringstiden och ökar kvaliteten på fångsten, vilket kan främja ökad lönsamhet. Investeringar som förbättrar fångsthanteringen ombord finns också och har likande effekt. Stöd möjliggörs för investeringar i rovdjurssäkra redskap för att minska skador på fångst och redskap, vilket förbättrar möjligheterna att bedriva småskaligt kustnära fiske som är särskilt utsatt för angrepp från däggdjur och fåglar. Stödet syftar till att bidra till ökad lönsamhet. Dessutom minskar risken för att skyddsvärda däggdjur och fåglar fastnar i redskapen och dör, exempelvis den hotade Östersjötummlaren.

Inom åtgärden finns också stöd till investeringar för att anpassa fisket till nya målarter, i syfte att möta de behov som uppstått av situationen i Östersjön. med minskade kvoter och fiskestopp. Omställning av fisket till andra arter bidrar till ett långsiktigt hållbart fiske.

Förutom stöd till investeringar i rovdjurssäkra redskap som syftar till att minska skador på fångst och redskap, införs stöd för att minska antalet sälar och därmed sälens negativa inverkan på fisket genom åtgärden **ersättning för hanteringskostnader för fällda sälar inom ramen för licensjakt eller skyddsjakt**. Säljakten sker med stöd av beslut från Naturvårdsverket avseende skyddsjakt och licensjakt i enlighet med jaktförordningen (1987:905). Beslut om jakt på säl får endast tas om samtliga kriterier i artikel 16 i rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet) är uppfyllda. Detta framgår av 23 a-b samt 23 g §§ jaktförordningen. I besluten redogör och motiverar Naturvårdsverket sitt beslut utifrån dessa kriterier och vetenskapligt underlag.

Sälen är ett stort problem särskilt för det småskaliga kustfisket och orsakar skador på redskap och utrustning inom yrkesfiske- och vattenbruksverksamheter. Genom stöd till hantering av fällda sälar försäkras man enlämplig behandling av sälkadaver.. Åtgärden skapar bättre förutsättningar för samexistens mellan säl och fiske samt för bedrivande av småskaligt kustnära fiske vilket leder till att fler konsumenter kan få bättre tillgång till färsk fisk, med positiva effekter

även för besöksnäringen. Stödet kan bidra till att stärka företagens ekonomiska bärkraft. Ersättning till fiskare som drabbas av skada på fångst eller fiskeredskap orsakad av säl sker utanför programmet och inom ramen för statligt stöd och i enlighet med EU-reglerna för stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

För genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och landningsskyldigheter möjliggörs det stöd för **investeringar för utveckling av hamnar och landningsplatser**. Stöd är möjligt både utifrån fiskets behov och utifrån ett kollektivt intresse där hamnar anpassas med hänsyn till landningsskyldigheten och behov av att förbättra förmågan att ta emot och hantera marint skräp och avfall. Hamnarnas infrastruktur, logistik och övriga kringtjänster för fiskare kan stödjas i linje med förvaltningens krav på spårbarhet, kontroll och datainsamling. Stödet kan även förbättra förutsättningarna för att den landade fångsten bereds och förädlas lokalt vilket gynnar det lokala småskaliga kustfisket och näringslivet kring hamnen.

Stöd för **innovationsprojekt** omfattar hela fiskets produktionsled från fångst till bord. Genom att ständigt söka efter de bästa användningsområdena för de tillgängliga resurserna kan utvecklingen finna nya vägar för att uppnå den högsta resurseffektiviteten både för enskilda företag och för omgivningen. Innovationer skapar förutsättningar för ett modernt fiske som bedrivs enligt den gemensamma fiskeripolitikens mål om ett långsiktigt hållbart fiske och leder till långsiktiga positiva effekter för både miljö och företagande. Exempel på projekt som kan bedrivas inom åtgärden är olika typer av redskapsprojekt som kan bidra till ett mer selektivt och skonsamt fiske som samtidigt gör fisket mer bränsleeffektivt och minskar beroendet av fossila bränslen. Redskapsutvecklingen kan också fokusera på nya material i syfte att minska användningen av plast inom fisket. Innovationer skapar förutsättningar för bättre resursutnyttjande samtidigt som de bidrar till både den gröna och den digitala omställningen. Särskilt det småskaliga kustfisket kan ha stor nytta av utveckling och högre grad av innovation inom förädling, saluföring och organisatoriska lösningar. Stöd möjliggörs även för utveckling av digitala och smarta distributionssystem av livsmedel som för producenter och konsumenter närmare varandra.. Stödet främjar ökad hållbarhet och resiliens i sektorn.

Ett viktigt led i att sprida innovationer är kompetensutveckling och ökad dialog inom och mellan näring, forskning och myndigheter. Programmet stödjer detta genom åtgärden **kompetensutveckling och bilda nätverk**. Kompetensutveckling och nätverksbildande är viktiga utifrån flera aspekter. Stöd kan främja ökad kunskap om hur myndigheter, organisationer och företag kan bidra till att nå uppsatta miljö- och klimatmål och minska avståndet mellan forskning och tillämpning. Stöd kan också främja spridning och kunskap om ny teknik. . Nya lösningar och arbetsmetoder inom yrkesfisket utgör viktiga förutsättningar för att minska dess miljö- och klimatpåverkan.

Åtgärden kan också stödja rådgivningsinsatser med fokus på mervärdesskapande marknadslösningar för kust- och insjöfisket. Den kan bidra till att stödja och förbättra yrkesfiskets konkurrens- och utvecklingsförmåga och till att skapa förutsättningar för ökad lönsamhet. Ny kunskap, metoder och tekniker ökar förutsättningar att nå uppsatta miljö kvalitetsmål och målen i den gemensamma fiskeripolitiken samt en hållbar livsmedelsproduktion.

Stöd möjliggörs för att anordna eller delta i en utbildning eller kompetenshöjande insats och för informationsinsatser och kunskapsspridning med samhällsnytta. Informationsinsatser kan bidra till större förståelse för branschen och dess utmaningar. I syfte att höja samverkan inom näringen möjliggörs stöd för bransch- och producentorganisationers deltagande inom förvaltning på EU-nivå som bidrar till målen i enlighet med förordning (EU) nr 1379/2013 och i synnerhet dess artiklar 7, 8, 17 och 18.

Insatsernas koppling till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

Ett av målen med insatserna inom specifikt mål 1.1 är att uppnå ett mer hållbart resursutnyttjande genom investeringar, innovativa projekt och kompetensutveckling. Olika stödmöjligheter bidrar till Östersjöstrategins mål Rädda havsmiljön. Stödmöjligheterna syftar till att främja ökad lönsamhet och hållbarhet inom fiske och bidrar därmed till målet Öka välbefindandet.

Stödmöjligheterna svarar mot de utmaningarna i havsområdesstrategierna. För att främja en hållbar förvaltning av naturresurser möjliggörs stöd för olika

innovationsprojekt som till exempel redskapsutveckling och utveckling av bevarandeåtgärder. Stöd för att skydda och återställa akvatisk mångfald och projekt för att samla in förlorade fiskeredskap och akvatiskt skräp finns också. I syfte att bättre nyttja bifångster finns stöd för investeringar i utrustning ombord, infrastruktur i hamnar, samt investeringar för ökad kvalitet och mervärde. Stöd är också möjligt för anpassning av fiske på grund av vikande bestånd och klimatförändringar och bidrar till resiliens i sektorn.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Huvudsakliga målgrupper för stöd från specifikt mål 1.1 är privata aktörer, yrkesfiskare, ägare av fiskefartyg, andra företagare, myndigheter, högskolor, och andra organisationer. Stödmöjligheterna skapar bred nytta och omfattar en större målgrupp jämfört med havs- och fiskeriprogram 2014–2020. Åtgärderna syftar till att möjliggöra ett långsiktigt hållbart fiske bland annat genom minskad klimat- och miljöpåverkan, en utveckling som gynnar allmänheten och genererar mervärde för EU-medlen då sjöar och haven utgör gemensamma resurser. Åtgärderna syftar också till att bidra till en hållbar livsmedelsproduktion och livskraftiga företag. Denna utveckling gynnar inte bara de företag som tar emot stöd utan hela samhället i kust- och landsbygder med direkta kopplingar till dessa aktörer. Det kan handla om sysselsättning i närliggande sektorer men också slutkonsumenter.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Programmets utformning och genomförande sker inom institutionella och rättsliga ramar som möjliggör för delaktighet av organ som ansvarar för att främja likabehandling, jämställdhet och icke-diskriminering. Alla ska behandlas lika och ska ges samma förutsättningar liksom ha samma rättigheter och möjligheter avseende stödhantering inom programmet för EHFVF oavsett kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

Statens jordbruksverk gjorde 2020 en rapport om ”Jämställdhet och ickediskriminering som en hållbar del av utveckling”. Rapporten granskar den juridiska tillämpningen och möjligheter till ytterligare tillämpning av jämställdhet och icke-diskriminering. Studien visar att det finns en stor legal ram som berör implementering av jämställdhet och icke-diskriminering i genomförandet av programmet. Dessa finns bland annat i regeringsformen, diskrimineringslagen (2008:567), Dataskyddsförordningen (GDPR), Lissabonfördraget men även i avtal mellan medlemsländer och kommissionen som exempelvis partnerskapsöverenskommelsen.

Dataskyddsförordningen (GDPR) syftar till att skydda individens integritet. Att exempelvis rutinmässigt samla in känsliga personuppgifter som ska ligga till grund för bedömning av stödansökningar bedöms inte vara förenligt med EU:s dataskyddsförordning.

Förvaltande myndighet ska bedöma ärendens koppling till de grundläggande rättigheter som är relevanta för fonden. Sådana ärendeuppgifter regleras genom genomförandeakt för insamling av ärendeinformation enligt artikel 46 i fondförordningen EHFVF (s.k. Infosys). Infosys för EHFVF kommer att samla in uppgifter om ärendens koppling till icke-diskriminering (fält 32), jämställdhet (fält 33) och funktionsnedsättning (fält 34). Förvaltningsmyndigheten ska också samla in könsuppdelad statistik för programmets åtgärder där så är möjligt (fält 11), samt möjliggöra att ansökningar kan visa om ansökan genomförs tillsammans med någon annan (fält 14). Tillgänglighetsanpassning av programdokument och information garanterar tillgänglighet både i förhållande till möjlighet att få stöd genom programmet och till möjlighet att ta del av information av relevans för potentiella stödmottagare.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Sverige kommer att ha ett nationellt genomförande av programmet. Det innebär att programmet inte kommer att rikta särskilda stöd till olika geografiska områden. Åtgärderna inom specifikt mål 1.1 har dock direkta kopplingar till de identifierade problemområdena enligt havsområdesstrategierna. Exempelvis stödjer åtgärden investeringar i selektiva och skonsamma redskap för att minska oönskade fångster och minska risken att utrotningshotade och skyddade arter fastnar i redskapen. Att öka användningen av selektiva och skonsamma redskap är utpekad som en viktig åtgärd i havsområdesanalyserna både för Östersjön och Nordsjön.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programmet möjliggör insatser och projekt för transnationella samarbeten. Det är dock endast de svenska kostnaderna i de projekten som kommer att kunna ersättas av programmet. Exempel på insatser som kan dra fördel av transnationellt samarbete inom specifikt mål 1.1 är kompetensutvecklingsinsatser för ökad kunskap om de gemensamma resurserna, eller utifrån gemensamma EU-regelverk. Producentorganisationer kan ha stor nytta av att initiera eller delta i internationella samarbeten för att exempelvis etablera EU-standarder och EU-gemensam bästa praxis. Även projekt för att möta gemensamma miljöutmaningar och projekt för ökad hållbarhet kan bedrivas i form av transnationella samarbeten, som till exempel projekt för redskapsutveckling.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Åtgärder inom specifikt mål 1.1 har en tydlig inriktning på miljö- eller hållbarhetsfokus och dessa skall inte anses vara i huvudsak produktiva. Den preliminära bedömningen är att finansieringsinstrument inte är lämpliga för dessa stöd. Sverige kommer dock att genomföra en förhandsutvärdering avseende finansieringsinstrument för programmet.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i Eruf-förordningen och förordningen om Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Kod	Indikator	Mätenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
CO01	Antalet insatser	antal	30,00	246,00

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

ID	Indikator	Mätenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Datakälla	Kommentarer
CR08	Personer som omfattas	personer	0,00	2021	362,00	Stödmottagare	
CR10	Åtgärder som bidrar till god miljöstatus, inbegripet återställande av naturen, bevarande, skydd av ekosystem, biologisk mångfald, djurs hälsa och välbefinnande	åtgärder	0,00	2021	166,00	Stödmottagare	
CR13	Åtgärder för samarbete mellan aktörer	åtgärder	0,00	2021	7,00	Stödmottagare	
CR14	Innovationer som möjliggjorts (antal nya produkter, tjänster, processer, affärsmodeller metoder)	antal	0,00	2021	6,00	Stödmottagare	
CR16	Enheter som drar nytta av främjande och informationsverksamhet	enheter	0,00	2021	2,00	Stödmottagare	

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.1. Stärka fiskeverksamhet som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar

2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Tabell 9: Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Kod	Belopp (euro)
01. Minskning av negativa effekter och/eller bidrag till positiva effekter på miljön samt bidrag till god miljöstatus	5 870 968,00
02. Främjande av förutsättningar för ekonomiskt lönsamma, konkurrenskraftiga och attraktiva fiskeri-, vattenbruks- och beredningssektorer	6 021 505,00

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

För att bidra till stabilitet och rättvisa levnadsvillkor i tider av kris och i situationer när förutsättningarna för fiskets bedrivande förändras möjliggörs det stöd för **tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet**. Stöd syftar till att tillhandahålla fisket möjlighet att klara av plötsliga förändringar i förutsättningarna för att bedriva fiske i enlighet med villkoren i EHFVF-förordningen. Stödet är ett viktigt verktyg för att ge yrkesfiskarna någon form av stabilitet i perioder av kris vilket kan förse näringen med motståndskraft och stärka framtidstro. Det gynnar kustsamhällena och fiskeanknutna näringar Stödet bidrar därmed framför allt till social och ekonomisk hållbarhet inom fisket, framför allt det småskaliga kustfisket.

Insatsens koppling till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

Insatsen inom specifikt mål 1.3 bidrar till Östersjöstrategins mål om att Öka välståndet. Genom stöd till yrkesfisket i tider av kris blir krisberedskapen bättre och framtidstro och motståndskraft kan öka. Stödet bidrar till målet om att uppnå bättre förutsättningar för en ekonomisk livskraftig och konkurrenskraftig fiskesektor och till att möta de olika utmaningar som lyfts i havsområdesstrategin för Östersjön och Nordsjön.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Den huvudsakliga målgruppen för stödet är ägare av fiskefartyg och fiskelicensinnehavare som uppfyller aktivitetskravet för stödet. Stöden skapar mervärden i och med att det ökar näringens motståndskraft i kristider. Det har även betydelse för företag i förädlings- och distributionskedjan som kan upprätthålla sin verksamhet. Stödet är därmed viktigt för att upprätthålla en levande fiskerinäring och livskraftiga kust- och landsbygder där fisket bedrivs.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Programmets utformning och genomförande sker inom institutionella och rättsliga ramar som möjliggör för delaktighet av organ som ansvarar för att främja likabehandling, jämställdhet och icke-diskriminering. Alla ska behandlas lika och ska ges samma förutsättningar liksom ha samma rättigheter och möjligheter avseende stödhantering inom programmet för EHFVF oavsett kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

Statens jordbruksverk gjorde 2020 en rapport om ”Jämställdhet och ickediskriminering som en hållbar del av utveckling”. Rapporten granskar den juridiska tillämpningen och möjligheter till ytterligare tillämpning av jämställdhet och icke-diskriminering. Studien visar att det finns en stor legalram som berör implementering av jämställdhet och icke-diskriminering i genomförandet av programmet. Dessa finns bland annat i regeringsformen, diskrimineringslagen, dataskyddsförordningen, Lissabonfördraget men även i avtal mellan medlemsländer och kommissionen som exempelvis partnerskapsöverenskommelsen.

Dataskyddsförordningen (GDPR) syftar till att skydda individens integritet. Att exempelvis rutinmässigt samla in känsliga personuppgifter som ska ligga till grund för bedömning av stödansökningar bedöms inte vara förenligt med dataskyddsförordningen.

Förvaltande myndighet ska bedöma ärendens koppling till de grundläggande rättigheter som är relevanta för fonden. Sådana ärendeuppgifter regleras av delegerad akt för insamling av ärendeinformation enligt artikel 46 i fondförordningen EHFVF (s.k. Infosys). Infosys för EHFVF kommer att samla in uppgifter om ärendens koppling till icke-diskriminering (fält 32), jämställdhet (fält 33) och funktionsnedsättning (fält 34). Förvaltningsmyndigheten ska också samla in könsuppdelad statistik för programmets åtgärder där så är möjligt (fält 11), samt möjliggöra att ansökningar kan visa om ansökan genomförs tillsammans med någon annan (fält 14). Tillgänglighetsanpassning av programdokument och information garanterar tillgänglighet både i förhållande till möjlighet att få stöd genom programmet och till möjlighet att ta del av information av relevans för potentiella stödmottagare.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Sverige kommer att ha ett nationellt genomförande av programmet. Det innebär att programmet inte kommer att rikta särskilda stöd till olika geografiska områden. Åtgärden inom specifikt mål 1.3 kopplar dock direkt till de identifierade problemområdena enligt havsområdesstrategierna.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

Det är inte aktuellt med transnationella samarbetsprojekt i åtgärder under specifikt mål 1.3.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ersättningar enligt specifikt mål 1.3 avser att hantera extraordinära händelser där fiskemöjligheterna hastigt begränsas eller helt slås ut med koppling till beståndssituationen i utsatta vattenområden. Det finns inget incitament för användning av finansieringsinstrument för denna typ av tillfälliga insatser.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i Eruf-förordningen och förordningen om Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Kod	Indikator	Mätenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
CO01	Antalet insatser	antal	0,00	30,00

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

ID	Indikator	Mätenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Datakälla	Kommentarer
CR08	Personer som omfattas	personer	0,00	2021	26,00	Stödmottagare	

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.

2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Tabell 9: Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Kod	Belopp (euro)
04. Tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet	376 344,00

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Regelefterlevnad och kontroll liksom insamling av data är viktiga för att säkerställa ett hållbart fiske och därmed för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. Stöd till kontroll och tillsyn av fiske för både ansvarsmyndigheter och företag och till datainsamling möjliggörs inom specifikt mål 1.4.

Stöd till **kontroll och tillsyn av fiske – stöd till ansvarsmyndigheter** syftar till att bidra till Sveriges arbete vad gäller EU:s krav på fiskerikontroll. Stödet bidrar till att fiskerikontrollen kan bedrivas effektivare och att det blir enklare för yrkesfiskarna att följa reglerna genom till exempel att effektivisera administrationen och genomförandet av fysiska och digitala kontroller. Stödet bidrar därmed även till den digitala omställningen. Stöd möjliggörs också för utvecklingen av databaser för att underlätta arbetet med riskanalyser, urval och mer effektiva kontroller. En effektiviserad dataöverföring bidrar till bättre kommunikation och samordning mellan myndigheter. Stödet förbättrar och utvecklar fiskerikontrollen, genom utveckling av kontrollteknik, bland annat för rapportering, informationsutbyte och datahantering. Satsningar på elektronisk övervakning och utvecklade administrativa kontroller förväntas minska behovet av fysiska kontroller. När kontrollen och tillsynen kan effektiviseras säkerställs det i större utsträckning att regelverket efterlevs. Därigenom bidrar åtgärderna till ett hållbart nyttjande av bestånden.

Stöd möjliggörs också till företag inom åtgärden **kontroll och tillsyn av fiske – stöd till företag**. Stöd möjliggörs för investeringar för anpassning till regelverket inom fiskerikontrollen. Det kan till exempel handla om olika investeringar för att öka och utveckla möjligheterna att spåra fartygsaktiviteter och fångst, så som AIS och VMS som underlättar myndigheternas kontroll av fångstområde och övervakning av fartygsaktiviteter i områden med fiskeförbud. Stöd ges även för investeringar i elektroniska fjärrövervakningssystem för förbättrad kontroll av landningsskyldigheten, samt anordningar för kontinuerlig inmätning och registrering av framdrivningsmotorns effekt. Företag kan också få stöd för märkningsutrustning som underlättar spårningen av fångsten i alla produktionsled fram till konsument. Anpassningarna för att uppfylla kraven i kontrollförordningen är nödvändiga för att företagen ska kunna fortsätta bedriva sin verksamhet. Investeringar för att uppfylla kraven i kontrollförordningen bidrar till högre efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitiken. Det leder till bättre kontroll av fisket och vattenbruket och bidrar till målsättningen om en ekosystembaserad förvaltning samt ett långsiktigt hållbart fiske. Bättre spårbarhet för fiske- och vattenbruksprodukter (enligt artikel 58 EU 1224/2009) förbättrar dessutom förutsättningarna för konsumenter att göra medvetna val av livsmedel utifrån hållbarhetens perspektiv. Ökad hållbarhet kan också leda till ökad lönsamhet, vilket behövs för att företagen ska kunna öka sin konkurrenskraft.

Stöd till **datainsamling** ska bidra till att relevant vetenskaplig rådgivning kan tas fram och ligga till grund för förvaltningsbeslut som syftar till att uppfylla målen och principerna i den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive MSY-målet och landningsskyldigheten samt förbättrad datatillgänglighet i linje med EU:s data strategi (COM/2020/66 final). Datainsamlingen har även flera synergier med andra verksamhetsområden som nyttjar underlagen i sitt arbete. Några exempel är datainsamlingens betydelse för att följa upp de nationella miljömålen och uppföljning av miljöstatus inom havsmiljödirektivet. Åtgärden resulterar i förbättrade kunskaper i flera sektorer inom fiskeribranschen. Uppgifter som samlas in möjliggör för myndigheterna att utveckla en verklighetsnära

förvaltning. Insamling av data till havs och fleråriga nationella provtagningsprogram förbättrar kunskaperna om olika typer av påverkan på marina ekosystem. Förbättrade kunskaper om fiskebestånden, arter, habitat och havsbottnar är en förutsättning för en väl fungerande förvaltning av marina resurser. För att möjliggöra optimal och långsiktigt hållbar ekosystembaserad förvaltning av bestånden behöver kunskapen om fiskebestånden kontinuerligt förbättras. Datainsamling från kommersiella båtar inkluderar data om bifångster av icke-målarter (fisk, marina däggdjur, fåglar). Ökade krav att samla in data på bifångst av tumlare har de senaste året/åren ökat väsentligt från flera håll. I det svenska arbetsprogrammet finns en riktad satsning för att bättra på det kunskapsunderlaget. Här sker också en teknisk utveckling för att öka täckningsgrad och minska kostnaderna av insamlingen genom att testa kameror ombord på garnbåtar (utöver observatörer). Genom att sedan analysera filmerna som visar halning av garn kan eventuella bifångster av däggdjur och fågel noteras och räknas. Även rumsliga fiskeridata är avgörande för att förstå samspelet mellan fisket och ekosystemet och har därför blivit en nyckelfråga i EU:s havspolitik. För att beskriva fiskeutbredning i tid och rum och beakta dess ekologiska fotavtryck används VMS- och loggboksdata. Genom att samla in prover på vad olika fiskar äter (dietanalys) analyseras fiskets påverkan på näringsvävar. I arbetsprogrammet ingår insamling av maginnehåll och dietanalys på arterna torsk, skrubba, sill, skarpsill och vitling. Data används i analyser för att öka kunskap och förståelsen om födosammansättning, näringsvävens betydelse för beståndssituation och utveckling.

Insatsernas koppling till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

Både datainsamling och kontroll bidrar till bevarandet av marina resurserna och kopplar därmed till Östersjöstrategins mål om att Rätta havsmiljön. Insatserna inom datainsamling bidrar även till målet i havsområdesstrategierna om en hållbar förvaltning av naturresurser genom ökad kunskapen om marina ekosystem. Insatserna för kontroll och tillsyn bidrar till förbättrade kontroll och tillgång till data, exempelvis kopplad till spårbarhet.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Den huvudsakliga målgruppen för stödet är myndigheter, fartygsägare och företag. Genom datainsamlingen får myndigheterna tillgång till nödvändig och tillförlitlig information för att genomföra samhällsekonomiska analyser av miljöåtgärder. Underlaget används i arbetet med att ta fram gemensamma indikatorer för utvärdering av effekterna av den gemensamma fiskeripolitiken. Tillgången till biologiska data samt data om yrkesfiskets, vattenbrukets och beredningsindustrins ekonomiska och sociala situation, bidrar till arbetet med framtagningen av kostnadseffektiva och ändamålsenliga åtgärder.

Kunskapsunderlaget är även till nytta för andra grupper som till exempel forskare.

Kontroll och tillsyn kan stödja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och minska olagligt fiske får stödet positiva effekter för den breda allmänheten då haven är en gemensam resurs. Stödet ger således även positiva effekter för de som bedriver fiske och relaterade näringar eftersom livskraftiga bestånd är en förutsättning för konkurrenskraftiga företag. På så sätt gynnar det även konsumenter av fisk- och skaldjur.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Programmets utformning och genomförande sker inom institutionella och rättsliga ramar som möjliggör för delaktighet av organ som ansvarar för att främja likabehandling, jämställdhet och icke-diskriminering. Alla ska behandlas lika och ska ges samma förutsättningar liksom ha samma rättigheter och möjligheter avseende stödhantering inom programmet för EHFVF oavsett kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

Statens jordbruksverk gjorde 2020 en rapport om ”Jämställdhet och ickediskriminering som en hållbar del av utveckling”. Rapporten granskar den juridiska tillämpningen och möjligheter till ytterligare tillämpning av jämställdhet och icke-diskriminering. Studien visar att det finns en stor legal ram som berör implementering av jämställdhet och icke-diskriminering i genomförandet av programmet. Dessa finns bland annat i regeringsformen, diskrimineringslagen, dataskyddsförordningen, Lissabonfördraget men även i avtal mellan medlemsländer och kommissionen som exempelvis partnerskapsöverenskommelsen.

Dataskyddsförordningen (GDPR) syftar till att skydda individens integritet. Att exempelvis rutinmässigt samla in känsliga personuppgifter som ska ligga till grund för bedömning av stödansökningar bedöms inte vara förenligt med dataskyddsförordningen.

Förvaltande myndighet bedömer ärendens koppling till de grundläggande rättigheter som är relevanta för fonden. Sådana ärendeuppgifter regleras av delegerad akt för insamling av ärendeinformation enligt artikel 46 i fondförordningen EHFVF (s.k. Infosys). Infosys för EHFVF kommer att samla in uppgifter om ärendens koppling till icke-diskriminering (fält 32), jämställdhet (fält 33) och funktionsnedsättning (fält 34). Förvaltande myndigheten ska också samla in könsuppdelad statistik för programmets åtgärder där så är möjligt (fält 11), samt möjliggöra att ansökningar kan visa om ansökan genomförs tillsammans med någon annan (fält 14). Tillgänglighetsanpassning av programdokument och information garanterar tillgänglighet både i förhållande till möjlighet att få stöd genom programmet och till möjlighet att ta del av information av relevans för potentiella stödmottagare.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Sverige kommer att ha ett nationellt genomförande av programmet. Det innebär att programmet inte kommer att rikta särskilda stöd till olika geografiska områden. Åtgärden inom specifikt mål 1.4 kopplar dock direkt till de identifierade problemområdena enligt havsområdesstrategierna. Se också under avsnittet om kopplingarna till havsområdesanalyserna ovan.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programmet möjliggör insatser och projekt för transnationella samarbeten. Det är dock endast de svenska kostnaderna, det vill säga stödmottagarens kostnader, i de projekten som kan ersättas av programmet. Exempel på insatser som ryms inom specifikt mål 1.4 och som kan bedrivas som transnationella samarbeten är regionaliseringsarbetet inom datainsamlingen. Även utvecklingen av kontroll och tillsyn utifrån kontrollförordningen, exempelvis reglering och utformning av spårbarhetskrav för fiske- och vattenbruksprodukter, kan bedrivas som transnationella samarbetsprojekt.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Aktuella insatser inom specifikt mål 1.4 avser huvudsakligen stöd till ansvarsmyndigheter med arbetsuppgifter inom skydd och övervakning av havs- och vattenområden. Tillämpningen av finansieringsinstrument för dessa åtgärder är inte lämpligt.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i Eruf-förordningen och förordningen om Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Kod	Indikator	Mätenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
CO01	Antalet insatser	antal	17,00	143,00

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

ID	Indikator	Mätenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Datakälla	Kommentarer
CR12	Effektivitet hos systemet för ”insamling, förvaltning och användning av data” (skala: 3 = hög, 2 = mellan, 1 = låg)	skala	3,00	2021	3,00	Ansvarsmyndighet	
CR15	Införda eller förbättrade kontrollmetoder	medel	0,00	2021	60,00	Stödmottagare	
CR19	Åtgärder för att förbättra förvaltningskapaciteten	åtgärder	0,00	2021	143,00	Stödmottagare	

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.

2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Tabell 9: Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Kod	Belopp (euro)
10. Kontroll och tillsyn	24 548 855,00
11. Datainsamling och analys, samt främjande av kunskap i havsfrågor	38 709 677,00

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

I syfte att förbättra data- och kunskapsunderlag och metoder för att kunna följa förändringar i havsmiljön möjliggörs stöd för **genomförande av havsmiljödirektivet**. Inom åtgärden möjliggörs stöd för att utveckla åtgärder som kan bidra till att förbättra miljö tillståndet, i havsmiljön, inklusive i skyddade områden. Förbättrade data och kunskapsunderlag behövs också för att mäta effekterna av de åtgärder som genomförs. Åtgärden bidrar till kunskap om hav och havets resurser vilket är en förutsättning för att möjliggöra en långsiktig hållbar förvaltning av de marina ekosystemen. Detta gynnar i sin tur utvecklingen av de näringar som är beroende av de marina ekosystemtjänsterna.

Ökad kunskap om havsmiljön ligger till grund för en ekosystembaserad förvaltning där man tar hänsyn både till att olika arter i ett ekosystem påverkar varandra och att samspelet mellan människa och miljö ofta spänner över flera sektorer i samhället. En ekosystembaserad förvaltning möjliggör ett hållbart nyttjande av haven i Sverige där biologisk mångfald och ekosystemfunktioner kan säkerställas. Åtgärden är viktig för implementeringen av ekosystemansatsen inför nyttjandet och förvaltningen av naturresurserna samt förbättrad datatillgänglighet i linje med EU:s data strategi (COM/2020/66 final).

Åtgärden genomförande av havsmiljödirektivet ska leda till att insatser för att förbättra miljö tillståndet i haven utvecklas. Bättre miljö tillstånd ökar förutsättningarna för biologisk mångfald och motståndskraftigare ekosystemtjänster. Livsmiljöerna för växt- och djurlivet förbättras vilket skapar förutsättningar för långsiktigt hållbara bestånd av fisk och skaldjur. Hållbara bestånd utgör grunden för ett långsiktigt hållbart fiske där en naturlig storleksfördelning och fler storväxta individer kan generera ett mer bränsleeffektivt fiske som landar större fångster för samma mängd bränsle.

Mer praktiska insatser genom miljörestaurering eller utveckling av skydd och bevarande av värdefulla livsmiljöer finansieras genom stöd till insatser för att **Skydda, bevara och återställa akvatisk mångfald**. Insatser i åtgärden kan till exempel handla om att främja reproduktionen hos bestånd genom att underlätta vandring upp- och nerströms eller att skapa livsmiljöer för lek och uppväxt av yngel genom att till exempel förbättra faunapassager och återställning av livsmiljöer. Även stöd till direkt utsättningar av fisk kan vara en viktig bevarandeåtgärd förutsatt att utsättningen identifierats som en åtgärd i en förvaltningsplan, som exempelvis ålförvaltningsplanen. Åtgärder stödjer även upprättande av skyddade områden som syftar till att återställa och skydda den vattenlevande biologiska mångfalden genom förvaltning och återställande av Natura 2000-områden och andra skyddade vattenområden. Insatser för ökat områdesskydd är viktiga för att bidra till EU:s mål för marint skydd motsvarande 30 % arealtäckning, varav 10 % ska bestå av strikt skyddade områden till 2030.

Stöd till insatser för skydd, bevarande och återställning gynnar hela ekosystemet och är viktigt för att främja levande vattendrag och för att förbättra livsmiljöer enligt målen i vattendirektivet. På så sätt bidrar åtgärden till långsiktigt hållbara bestånd och ligger i linje med de fleråriga planerna för bevarande enligt artikel 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013.

För att ytterligare skapa förutsättningar för ett mer välmående ekosystem och starkare fiskbestånd möjliggörs det stöd för aktiv **insamling av förlorade fiskeredskap och akvatiskt skräp**. Stöd möjliggörs för projekt som syftar till att bidra till att minska mängden skräp i akvatiska miljöer antingen genom

aktiv insamling eller genom att identifiera områden där sådan insamling behöver ske. Projekten kan bidra med ökad sysselsättning för delar av den småskaliga flottan eftersom det småskaliga fiskets kompetens och mindre fartyg är väl lämpade för sådana insamlingsaktiviteter. Skräp i vattenmiljö orsakar problem för både människor och djur, som fåglar, fiskar och däggdjur som fastnar i förlorade fiskeredskap eller får skräp i sig. Skräpet förorenar kust och strandmiljöer och orsakar också skador på fiskeredskap och fartyg. Insatserna bidrar till att skapa förutsättningar för ett hållbart fiske och nyttjande av de akvatiska resurserna. Avfall nämns som en bidragande belastning på haven i bland annat havsmiljödirektivet. Insatser för att samla in förlorade redskap minskar en del av hoten mot fiskbestånden och bidrar därmed till att ge bestånden bättre förutsättning för att återhämta sig. I syfte att effektivisera aktivt insamlande av akvatiskt skräp och samtidigt minska den negativa miljöpåverkan genom lägre bränsleförbrukning och minskade koldioxidutsläpp kommer denna åtgärd inte vända sig direkt till enskilda fiskare utan det krävs ett samordnande organ som styr upp aktiviteten. För att kunna följa upp resultaten rapporteras alla draggningsinsatserna i den nationella appen Ghostguard. Här rapporteras både var man utfört aktiviteter och vad man hittat. Genom att tillgängliggöra draggningsdata bidrar åtgärden till genomförandet av EU:s data strategi (COM/2020/66 final).

Insatsernas koppling till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

Insatserna bidrar till Östersjöstrategin och dess mål Rädda havsmiljön och underliggande mål om rent vatten och rikt och levande biologisk mångfald. Insatserna bidrar också till att möta de gemensamma utmaningarna som lyfts i havsområdesstrategierna. Bland annat bidrar åtgärderna till genomförandet av en ekosystembaserad förvaltning genom att utveckla bevarandeåtgärder och implementerandet av dessa genom stöd till exempelvis insamling av skräp och insatser i vattenmiljöer. Åtgärderna bidrar därmed till en hållbar förvaltning av naturresurser.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Målgruppen för åtgärden är bred, och omfattar bland andra myndigheter, regioner, kommuner, universitet, högskolor och organisationer. Stöden skapar bred nytta och når en större målgrupp än de som kan få stöd från programmet för att genomföra åtgärden. Stödet syftar till att förbättra miljöstatus i akvatiska miljöer och havsmiljöer, något som är av allmänt intresse eftersom sjöar och hav utgör gemensamma resurser. På så sätt gynnar stöd den breda allmänheten och de som har nytta av ekosystemtjänsterna i form av till exempel turism, friluftsliv och sjöfart. Åtgärderna bidrar därmed med stora mervärden för våra medborgare.

Stöden ger även positiva effekter för de som bedriver fiske och närliggande verksamheter eftersom livskraftiga bestånd är en förutsättning för lönsamheten inom fiskbranschen.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Programmets utformning och genomförande sker inom institutionella och rättsliga ramar som möjliggör för delaktighet av organ som ansvarar för att främja likabehandling, jämställdhet och icke-diskriminering. Alla ska behandlas lika och ska ges samma förutsättningar liksom ha samma rättigheter och möjligheter avseende stödhantering inom programmet för EHFVF oavsett kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

Statens jordbruksverk gjorde 2020 en rapport om ”Jämställdhet och ickediskriminering som en hållbar del av utveckling”. Rapporten granskar den juridiska tillämpningen och möjligheter till ytterligare tillämpning av jämställdhet och icke-diskriminering. Studien visar att det finns en stor legalram som berör implementering av jämställdhet och icke-diskriminering i genomförandet av programmet. Dessa finns bland annat i regeringsformen, diskrimineringslagen, dataskyddsförordningen, Lissabonfördraget men även i avtal mellan medlemsländer och kommissionen som exempelvis partnerskapsöverenskommelsen.

Dataskyddsförordningen (GDPR) syftar till att skydda individens integritet. Att exempelvis rutinmässigt samla in känsliga personuppgifter som ska ligga till grund för bedömning av stödansökningar bedöms inte vara förenligt med dataskyddsförordningen.

Förvaltande myndighet ska bedöma ärendens koppling till de grundläggande rättigheter som är relevanta för fonden. Sådana ärendeuppgifter regleras av delegerad akt för insamling av ärendeinformation enligt artikel 46 i fondförordningen EHFVF (s.k. Infosys). Infosys för EHFVF kommer att samla in uppgifter om ärendens koppling till icke-diskriminering (fält 32), jämställdhet (fält 33) och funktionsnedsättning (fält 34). Förvaltande myndigheten ska också samla in könsuppdelad statistik för programmets åtgärder där så är möjligt (fält 11), samt möjliggöra att ansökningar kan visa om ansökan genomförs tillsammans med någon annan (fält 14). Tillgänglighetsanpassning av programdokument och information garanterar tillgänglighet både i förhållande till möjlighet att få stöd genom programmet och till möjlighet att ta del av information av relevans för potentiella stödmottagare.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Sverige kommer att ha ett nationellt genomförande av programmet. Det innebär att programmet inte kommer att rikta särskilda stöd till olika geografiska områden. Åtgärden inom specifikt mål 1.6 kopplar dock direkt till de identifierade problemområdena enligt havsområdesstrategierna. Stöd inom specifikt mål 1.6 bidrar till genomförandet av en ekosystembaserad förvaltning genom att utveckla bevarandeåtgärder och implementeringen. Se också under avsnittet om kopplingarna till havsområdesanalyserna ovan.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programmet möjliggör insatser och projekt för transnationella samarbeten. Det är dock endast de svenska kostnaderna, det vill säga stödmottagarens kostnader, i de projekten som kan ersättas av programmet. Exempel på insatser som kan dra fördel av transnationellt samarbete inom specifikt mål 1.6 är exempelvis miljöförbättrande insatser i gemensamma havsområden. Även projekt för att hantera gemensamma miljöbelastningar i form av skräp kan med fördel hanteras transnationellt och gränsöverskridande. Bestånden i haven är också exempel på gemensamma resurser som inte följer nationsgränser. Beståndsförbättrande projekt som tar sikte på exempelvis lax, torsk och tumlare kan med fördel hanteras i form av transnationella samarbeten. Det är särskilt kopplat till Östersjöregionen och Östersjöstrategin. På samma sätt kan gemensamma utmaningar, exempelvis i form av säl och skarv hanteras gemensamt.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

För åtgärder inom specifikt mål 1.6 är miljö- eller hållbarhetsfokus det huvudsakliga syftet och dessa åtgärder utgör inte produktiva investeringar. Finansieringsinstrument bedöms inte lämpligt för dessa åtgärder.

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i Eruf-förordningen och förordningen om Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Kod	Indikator	Mätenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
CO01	Antalet insatser	antal	5,00	39,00

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

ID	Indikator	Mätenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Datakälla	Kommentarer
CR09.1	Område som omfattas av insatser som bidrar till god miljöstatus, skydd, bevarande och återställande av biologisk mångfald och ekosystem	km2	0,00	2021	59,00	Stödmottagare	
CR10	Åtgärder som bidrar till god miljöstatus, inbegripet återställande av naturen, bevarande, skydd av ekosystem, biologisk mångfald, djurs hälsa och välbefinnande	åtgärder	0,00	2021	272,00	Stödmottagare	
CR19	Åtgärder för att förbättra förvaltningskapaciteten	åtgärder	0,00	2021	8,00	Stödmottagare	

2.1.1. Prioritering: 1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.

2.1.1.1. Specifikt mål: 1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.

2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Tabell 9: Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Kod	Belopp (euro)
01. Minskning av negativa effekter och/eller bidrag till positiva effekter på miljön samt bidrag till god miljöstatus	12 959 533,00

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

Specifika mål

Specifikt mål
2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.
2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Åtgärden **investeringar i hållbara vattenbruk** omfattar stöd som syftar till att höja produktionen, stödja utveckling mot en ökad hållbar produktion, öka djurvälståndet och smittskyddet samt minska vattenbrukets miljöpåverkan och på så sätt också bidra till målen inom havsmiljödirektivet och vattendirektivet. Åtgärden kan även bidra till klimatanpassning. Några exempel är stöd till investeringar, startstöd och inom innovation. Inom landbaserade fiskodlingar kan vattentemperaturen regleras vilket möjliggör fortsatt produktion av kallvattenarter när klimatförändringar leder till att vattnet blir varmare. Andra exempel är utveckling av ny teknik för fiskodling offshore där vattnet är kallare och åtgärder som minskar risken för smittspridningen i en varmare vattenmiljö. Programmet stödjer insatser för energieffektivisering och minskat beroende av fossila bränslen genom investeringar för förnybara energikällor, övergång till alternativa bränslen samt investeringar för minskad bränslekonsumtion. Investeringar kan också göras inom algodlingar som bidrar till ökat upptag av koldioxid. Stöd till utvecklingen av fler ekologiska vattenbruk och vattenbruksverksamheter som tydligt bidrar till den gröna omställningen och därmed även till Från jord till bord-strategin och Biodiversitetsstrategin, är särskilt prioriterat inom programmet. Detta är i linje med kommissionens strategiska riktlinjer för ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU perioden 2021–2030. Åtgärden **startstöd för hållbara vattenbruk** syftar till att stimulera nyetableringar inom vattenbruksnäringen både avseende ekologisk produktion och andra hållbara produktionsformer. Förutom att bidra till livsmedelsstrategins målsättningar om bland annat ökad livsmedelsförsörjningen kan investeringar i befintliga och nya vattenbruksföretag stimulera till både ökade investeringar och fler arbetstillfällen i hela landet. Stöd till etablering av nya ekologiska vattenbruk och vattenbruksverksamheter som tydligt bidrar till den gröna omställningen och därmed även till havsmiljödirektivet och vattendirektivet, är särskilt prioriterade. Programmet stödjer även insatser för minskad klimatpåverkan genom startstöd till anläggningar som ökar upptaget av koldioxid.

En god djurvälstånd, djurhälsa och gott smittskydd är viktigt för att vattenbruksprodukter ska vara attraktiva och efterfrågade på marknaden. En ökad attraktivitet av vattenbruksprodukter skapar förutsättningar för en ökad lönsamhet och konkurrenskraft. Därför möjliggörs det stöd även till insatser för att förbättra **djurs hälsa och välfärd**. Stödet syftar till att förebygga utbrott av sjukdomar inom vattenbruk och minska risken att sjukdomar sprids till vild fisk. Ett förebyggande smittskyddsarbete och effektiv bekämpning vid utbrott innebär att negativa ekonomiska och biologiska konsekvenser kan minska. Detta är positivt för den enskilde vattenbrukarens lönsamhet och konkurrenskraft och för miljön. Ett bra smittskyddsläge i Sverige och fristatus från flera sjukdomar stärker branschens konkurrenskraft och lönsamhet.

Det finns ett stort behov av innovativa lösningar för att möta en rad utmaningar inom vattenbruket, så som behovet av att öka produktionen samtidigt som miljöpåverkan minskar. Åtgärden **innovationsprojekt** syftar till att stimulera dessa innovativa lösningar inom hela vattenbrukets produktionsled från fångst till bord. Exempel på inriktningar är utveckling av odlingsteknik, modernisering av utrustning, foderutveckling, nya vattenbruksarter, smittskydd, djurhälsa, djurvälstånd, hantering av biprodukter, energieffektivisering som kan ge en generellt lägre bränsleförbrukning och särskilt minska beroendet av fossila bränslen, samt produktutveckling och vidareförädling. Innovations- och utvecklingsinsatser behövs både inom ekologisk produktion och inom övriga

produktionsformer för att möjliggöra en ökning av hållbara vattenbruksproduktioner i linje med livsmedelsstrategin och kommissionens strategiska riktlinjer för ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU perioden 2021–2030. Dessa insatser bidrar till den gröna omställningen och är därmed prioriterade inom programmet.

För att möta behovet av kompetensutveckling och nätverksbyggande finns åtgärden **kompetensutveckling och bilda nätverk**. Stödet syftar till att stödja kompetenshöjande insatser och ökad samverkan och dialog inom och mellan näring, forskning och myndigheter inom vattenbruk. Det förväntas bidra till en långsiktig och hållbar utveckling för näringen. Åtgärden stödjer dels rena utbildningsinsatser, dels kunskapsöverföring mellan vattenbrukare, där omvärldsbevakning och nationella och internationella utbyten kan utvecklas och där nätverk och samarbeten är viktiga komponenter. Genom kompetensutveckling skapas bättre förutsättningar för tillväxt inom näringen, både för befintliga företag och för nyetableringar. Genom att vattenbrukare i Sverige tar del av utvecklingen av nya odlingstekniker har de möjlighet att utveckla sina verksamheter till att bli mer miljömässigt hållbara eller att ställa om till ekologiska produktioner, vilket eventuellt kan underlättaprocesserna kring odlingstillstånd. Kompetensutveckling inom affärsutveckling och företagsekonomi skapar också förutsättningar för företagen att utveckla och effektivisera sina egna verksamheter. Dessa verktyg kan bidra till ökad lönsamhet och i förlängning till att branschen blir mer attraktiv.

Nätverkande och samverkan mellan vattenbrukare men även mellan vattenbrukare, forskare, intresseorganisationer och myndigheter främjas genom åtgärden. Samverkan både på nationell och internationell nivå inom EU-förvaltningen bidrar till en ömsesidig förståelse mellan vattenbrukare och olika organ som ansvarar för förvaltning och regelverk. Åtgärden möjliggör därför även stöd för bransch- och producentorganisationens deltagande i förvaltning på EU-nivå. Det kan bidra till att branschen får en bättre förståelse för vissa beslut och vikten av att dessa implementeras. Stöd möjliggörs även till informationsinsatser i syfte att bättre informera allmänheten om hur vattenbruk bedrivs, vilket i sin tur kan leda till en ökad efterfrågan på livsmedel från vattenbruk. Sverige har ett mycket gott smittskyddsläge och en god djurvälstånd och djurhälsa. Satsningar på kunskapshöjning inom dessa områden kan på sikt bidra till en ökning av vattenbruksföretagens konkurrenskraft.

Insatsernas koppling till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

Åtgärderna inom specifikt mål 2.1 bidrar till Östersjöstrategin och målet om att rädda havsmiljön och öka välbefindandet. Stöd för investeringar inom vattenbruk möjliggörs till företag för att investera i nya produktionsformer som ger mindre miljöpåverkan. Stöd möjliggörs också till innovationsprojekt som syftar till att ta fram och testa ny teknik och utrustning för mer miljövänlig drift av vattenbruk. Insatser inom kompetensutveckling är tänkta att skapa förutsättningar och bidra till ett livslångt lärande för miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbara vattenbruk. Ett högt smittskydd inom vattenbruket minskar riskerna för att vilda bestånd drabbas av smittor och kan därmed bidra till att bevara den biologiska mångfalden.

Åtgärderna inom det specifika målet bidrar också till att möta de utmaningar som identifierats i havsområdesstrategierna. Exempelvis kan förändrad foderanvändning minska vattenbrukets näringsbelastning i miljön. Stöd till investeringar och projekt för att utveckla hållbarheten inom vattenbruk möjliggör den typen av utveckling.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Den huvudsakliga målgruppen för stöd inom specifikt mål 2.1 är vattenbruksföretagare, myndigheter, högskolor och organisationer. Stöden skapar bred nytta och når en större målgrupp än de som är stödmottagare inom programmet. Stödmöjligheterna ger positiva effekter för hela produktion- och distributionskedjan. Klimatanpassning inom livsmedelsproduktion och en minskad miljöpåverkan utgör exempel av vad stöd för utveckling av hållbara vattenbruket kan leda till. Detta innebär ett stort mervärde för offentliga medel som gynnar EU-medborgare.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Programmets utformning och genomförande sker inom institutionella och rättsliga ramar som möjliggör för delaktighet av organ som ansvarar för att främja likabehandling, jämställdhet och icke-diskriminering. Alla ska behandlas lika och ska ges samma förutsättningar liksom ha samma rättigheter och möjligheter avseende stödhantering inom programmet för EHFVF oavsett kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

Statens jordbruksverk gjorde 2020 en rapport om ”Jämställdhet och ickediskriminering som en hållbar del av utveckling”. Rapporten granskar den juridiska tillämpningen och möjligheter till ytterligare tillämpning av jämställdhet och icke-diskriminering. Studien visar att det finns en stor legalram som berör implementering av jämställdhet och icke-diskriminering i genomförandet av programmet. Dessa finns bland annat i regeringsformen, diskrimineringslagen, dataskyddsförordningen, Lissabonfördraget men även i avtal mellan medlemsländer och kommissionen som exempelvis partnerskapsöverenskommelsen.

Dataskyddsförordningen (GDPR) syftar till att skydda individens integritet. Att exempelvis rutinmässigt samla in känsliga personuppgifter som ska ligga till grund för bedömning av stödansökningar bedöms inte vara förenligt med dataskyddsförordningen.

Förvaltande myndighet ska bedöma ärendens koppling till de grundläggande rättigheter som är relevanta för fonden. Sådana ärendeuppgifter regleras av delegerad akt för insamling av ärendeinformation enligt artikel 46 i fondförordningen EHFVF (s.k. Infosys). Infosys för EHFVF kommer att samla in uppgifter om ärendens koppling till icke-diskriminering (fält 32), jämställdhet (fält 33) och funktionsnedsättning (fält 34). Förvaltande myndigheten ska också samla in könsuppdelad statistik för programmets åtgärder där så är möjligt (fält 11), samt möjliggöra att ansökningar kan visa om ansökan genomförs tillsammans med någon annan (fält 14). Tillgänglighetsanpassning av programdokument och information garanterar tillgänglighet både i förhållande till möjlighet att få stöd genom programmet och till möjlighet att ta del av information av relevans för potentiella stödmottagare.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Sverige kommer att ha ett nationellt genomförande av programmet. Det innebär att programmet inte kommer att rikta särskilda stöd till olika geografiska områden. Åtgärderna inom specifikt mål 2.1 kopplar dock till de identifierade problemområdena enligt havsområdesstrategierna. Stöd möjliggörs till olika typer av insatser för att utveckla hållbarheten inom vattenbruk. Se också under avsnittet om kopplingarna till havsområdesanalyserna ovan.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programmet möjliggör insatser och projekt för transnationella samarbeten. Det är dock endast de svenska kostnaderna, det vill säga stödmottagarens kostnader, i de projekten som kan ersättas av programmet. Insatser inom specifikt mål 2.1 som med fördel kan bedrivas som transnationella samarbeten är exempelvis kompetensutveckling för ökad kunskap. Produktionsformerna är gemensamma och genom att lära av varandra internationellt kan produktionsformerna utvecklas. Även projekt för att möta gemensamma miljöutmaningar och projekt för ökad hållbarhet utifrån EU-gemensamma utgångspunkter kan bedrivas i form av transnationella samarbeten. Exempel på sådana projekt kan vara olika typer av innovationsprojekt.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

För uppstart av hållbara vattenbruksföretag och investeringar i vattenbruksföretag inom specifikt mål 2.1 kan det eventuellt finnas incitament för användning av finansieringsinstrument. Det finns ett omfattande stödbehov för att starta vattenbruk i Sverige då etableringen är mycket kostsam och kräver långsiktighet. Det är flera faktorer som avgör om finansieringsinstrument är lämpligt för vissa typer av stöd. Sverige kommer att genomföra en förhandsutvärdering avseende finansieringsinstrument för programmet.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i Eruf-förordningen och förordningen om Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Kod	Indikator	Mätenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
CO01	Antalet insatser	antal	15,00	128,00

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

ID	Indikator	Mätenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Datakälla	Kommentarer
CR01	Ny produktionskapacitet	ton/år	0,00	2021	2 410,00	Stödmottagare	
CR04	Företag med högre omsättning	enheter	0,00	2021	7,00	Stödmottagare	
CR08	Personer som omfattas	personer	0,00	2021	1 150,00	Stödmottagare	
CR10	Åtgärder som bidrar till god miljöstatus, inbegripet återställande av naturen, bevarande, skydd av ekosystem, biologisk mångfald, djurs hälsa och välbefinnande	åtgärder	0,00	2021	42,00	Stödmottagare	
CR13	Åtgärder för samarbete mellan aktörer	åtgärder	0,00	2021	1,00	Stödmottagare	
CR14	Innovationer som möjliggjorts (antal nya produkter, tjänster, processer, affärsmodeller metoder)	antal	0,00	2021	12,00	Stödmottagare	
CR16	Enheter som drar nytta av främjande och informationsverksamhet	enheter	0,00	2021	8,00	Stödmottagare	
CR21	Datamaterial och rådgivning som tillhandahållits	antal	0,00	2021	4,00	Stödmottagare	

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.

2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Tabell 9: Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Kod	Belopp (euro)
01. Minskning av negativa effekter och/eller bidrag till positiva effekter på miljön samt bidrag till god miljöstatus	3 131 261,00
02. Främjande av förutsättningar för ekonomiskt lönsamma, konkurrenskraftiga och attraktiva fiskeri-, vattenbruks- och beredningssektorer	10 722 491,00
09. Djurs hälsa och välbefinnande	447 323,00

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Relaterade typer av åtgärder – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Det finns behov av ökad lönsamhet och olika typer av utveckling inom både fiske- och vattenbrukssektorerna. Ett sätt att stimulera utveckling inom dessa sektorer är genom att möjliggöra stöd för diversifiering eller investeringar som kan öka kvaliteten och mervärdet på produktionen. Inom beredningsindustrin finns ett fortsatt behov av att utveckla produktionsmetoder och processer. För dessa behov finns åtgärderna **diversifiering och förädling av fiske- och vattenbruksprodukter** och **investeringsstöd för beredningsindustrin för fiske- och vattenbruksprodukter**. Inom specifikt mål 2.2 finns inga åtgärder som särskilt riktar sig till det småskaliga kustfisket. Dock är småskaliga kustfiskare en viktig målgrupp inom åtgärden diversifiering och förädling av fiske- och vattenbruksprodukter.

Att stimulera utvecklingen mot vidareförädling av fiske- och vattenbruksprodukter kan bidra till ökad lönsamhet och därmed också till att långsiktigt förstärka yrkesfiskets och vattenbrukets konkurrenskraft och utvecklingsmöjligheter. Ett sådant exempel är framtagandet av nischprodukter inom fiske och vattenbruk som kan fungera både på nationella och internationella marknader. Möjlighet att expandera på olika marknader kan generera flera arbetstillfällen i dessa företag som vanligtvis finns på landsbygden.

Eftersom marknaden för fiske- och vattenbruksprodukter är prispressad är det svårt med lönsamhet i dessa sektorer. Kompletterande verksamhet ger företagare fler ben att stå på och därmed bättre förutsättningar till ökad lönsamhet, därför möjliggörs det stöd för diversifiering. Utveckling av produkter och produktionsmetoder som höjer värdet på fiskets och vattenbrukets produkter genom exempelvis småskalig beredningsverksamhet är ett viktigt verktyg för att åstadkomma en långsiktig förbättring av företagets lönsamhet och konkurrenskraft. Energieffektivisering inom produktionen samt användningen av biprodukter som minskar svinn kan ge positiva effekter både för företagets ekonomi och för miljön. Utvecklingen inom dessa områden kan möjliggöras med hjälp av digitala lösningar och utgör en del av den gröna och den digitala omställningen.

Inom beredningsindustrin kan, vissa typer av investeringar med fokus på ökad hållbarhet, minskat svinn och förbättrad energieffektivitet ge kollektiva nyttor för samhället utöver fördelarna till det enskilda företaget. Konsumenterna har ett ökat intresse för miljöaspekterna av livsmedelsproduktionen vilket även omfattar huruvida den är närproducerad. Beredning i Sverige kan i detta hänseende innebära vissa konkurrensfördelar samt arbetstillfällen på landsbygden.

Åtgärden **certifiering av fiske- och vattenbruksprodukter** syftar till att stödja aktörer i fiske- och vattenbrukssektorn att certifiera sin produktion och därmed underlätta tillgången på marknaden och bättre prisvillkor. Certifiering av produktion underlättar för företagen att nå ut med sina produkter på marknaden då krav på certifiering ställs av flera aktörer inom detaljhandeln och av många konsumenter. Stödmöjlighet till certifiering syftar till att hjälpa företagen att möta en ökad efterfråga på hållbara livsmedel och samtidigt få rimliga prisvillkor för sin produktion.

Producentorganisationer har en viktig roll när det gäller utvecklingen mot ökad hållbarhet inom både fisket och vattenbruket. Det ställs många krav för att producentorganisationerna ska vara erkända och arbetet som bedrivs inom dessa organisationer ska bland annat bidra till att målsättningar inom den gemensamma fiskeripolitiken uppnås. För att uppmuntra bildande och deltagande i producentorganisationer möjliggörs det stöd för att **bilda**

producentorganisationer samt stöd för producentorganisationer att utarbeta **produktions- och saluföringsplaner**.

Producentorganisationer har en viktig roll när det gäller möjlighet till samverkan och kunskapsspridning bland medlemmarna samt när det gäller att förmedla medlemmarnas intressen och behov i kontakt med myndigheterna. Producentorganisationerna kan ha en betydelsefull roll vad gäller att driva på utveckling och förändring med utgångspunkt i sina produktion- och saluföringsplaner. Dessa planer ska styra organisationens arbete mot den gemensamma fiskeripolitikens mål. Det är därför motiverat att stöd möjliggörs för upprättandet av dessa planer vilket bidrar till en förbättrad kollektiv förvaltning av vildfångade och odlade fiskeriprodukter.

Insatsernas koppling till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

Åtgärderna inom specifikt mål 2.2 bidrar till Östersjöstrategins mål om att öka välståndet. Det sker exempelvis genom stöd som främjar företagsutveckling i olika hänseende, bland annat genom möjlighet till diversifiering, förädling och utveckling av processer samt tillgång till nya marknader.

Åtgärderna bidrar till att främja hållbart och lönsamt vattenbruk och fiske vilket identifierats i havsområdesstrategierna som ett behov. Då producentorganisationerna har en viktig roll i utvecklingen av näringarna med hållbarhet och konkurrenskraft i fokus, har stödmöjlighet till bildande av producentorganisation en nära koppling till strategierna. Åtgärderna bidrar också till att förbättra värdekedjan och marknadsföringen av fiske- och vattenbruksprodukter genom till exempel stöd till certifiering.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Huvudsakliga målgrupper – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Den huvudsakliga målgruppen för stöd inom specifikt mål 2.2 är yrkesfiskare, vattenbruksföretagare, andra företag och producentorganisationer. Stöden skapar bred nytta och når en större målgrupp än enbart de som tar emot stöd från programmet. Stöd som bidrar till att minska klimat- och miljöpåverkan genom till exempel minskat svinn och förbättrad energieffektivitet gynnar också samhället rent generellt. Stöd till hållbara och resurseffektiva livsmedelsproduktioner kan generera stort mervärde för offentliga medlen och för medborgare.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Programmets utformning och genomförande sker inom institutionella och rättsliga ramar som möjliggör för delaktighet av organ som ansvarar för att främja likabehandling, jämställdhet och icke-diskriminering. Alla ska behandlas lika och ska ges samma förutsättningar liksom ha samma rättigheter och möjligheter avseende stödhantering inom programmet för EHFVF oavsett kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

Statens jordbruksverk gjorde 2020 en rapport om ”Jämställdhet och ickediskriminering som en hållbar del av utveckling”. Rapporten granskar den juridiska tillämpningen och möjligheter till ytterligare tillämpning av jämställdhet och icke-diskriminering. Studien visar att det finns en stor legalram som berör implementering av jämställdhet och icke-diskriminering i genomförandet av programmet. Dessa finns bland annat i regeringsformen, diskrimineringslagen, dataskyddsförordningen, Lissabonfördraget men även i avtal mellan medlemsländer och kommissionen som exempelvis partnerskapsöverenskommelsen.

Dataskyddsförordningen (GDPR) syftar till att skydda individens integritet. Att exempelvis rutinmässigt samla in känsliga personuppgifter som ska ligga till grund för bedömning av stödansökningar bedöms inte vara förenligt med dataskyddsförordningen.

Förvaltande myndighet ska bedöma ärendens koppling till de grundläggande rättigheter som är relevanta för fonden. Sådana ärendeuppgifter regleras av delegerad akt för insamling av ärendeinformation enligt artikel 46 i fondförordningen EHFVF (s.k. Infosys). Infosys för EHFVF kommer att samla in uppgifter om ärendens koppling till icke-diskriminering (fält 32), jämställdhet (fält 33) och funktionsnedsättning (fält 34). Förvaltande myndigheten ska också samla in könsuppdelad statistik för programmets åtgärder där så är möjligt (fält 11), samt möjliggöra att ansökningar kan visa om ansökan genomförs tillsammans med någon annan (fält 14). Tillgänglighetsanpassning av programdokument och information garanterar tillgänglighet både i förhållande till möjlighet att få stöd genom programmet och till möjlighet att ta del av information av relevans för potentiella stödmottagare.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Angivande av de specifika målterritorierna, inbegripet planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Sverige kommer att ha ett nationellt genomförande av programmet. Det innebär att programmet inte kommer att rikta särskilda stöd till olika geografiska områden. Åtgärderna inom specifikt mål 2.2 kopplar dock till de identifierade problemområdena enligt havsområdesstrategierna. Åtgärderna bidrar till att främja hållbart och lönsamt vattenbruk och fiske med hjälp av stöd till bland annat bildande av producentorganisationer och stöd till diversifiering och förädling av fiske- och vattenbruksprodukter. Se också underrubriken om kopplingarna till havsområdesanalyserna under beskrivning av åtgärd ovan.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Interregionala, gränsregionala och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programmet möjliggör insatser och projekt för transnationella samarbeten. Det är dock endast de svenska kostnaderna, det vill säga stödmottagarens kostnader, i de projekten som kan ersättas av programmet. Inom specifikt mål 2.2 kan det finnas möjlighet för transnationella samarbeten framför allt inom åtgärden för certifiering.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.1. Interventioner inom ramen för fonderna

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Åtgärder inom specifikt mål 2.2 har en tydlig inriktning på miljö- eller hållbarhetsfokus. Innehåll, syfte och utformningen av åtgärderna gör att den preliminära bedömningen är att användning av finansieringsinstrument inte är lämplig. Sverige kommer dock att genomföra en förhandsutvärdering avseende finansieringsinstrument för programmet.

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i Eruf-förordningen och förordningen om Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Kod	Indikator	Mätenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
CO01	Antalet insatser	antal	11,00	90,00

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

ID	Indikator	Mätenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Datakälla	Kommentarer
CR04	Företag med högre omsättning	enheter	0,00	2021	27,00	Stödmottagare	
CR08	Personer som omfattas	personer	0,00	2021	471,00	Stödmottagare	
CR14	Innovationer som möjliggjorts (antal nya produkter, tjänster, processer, affärsmodeller metoder)	antal	0,00	2021	9,00	Stödmottagare	
CR16	Enheter som drar nytta av främjande och informationsverksamhet	enheter	0,00	2021	102,00	Stödmottagare	
CR17	Enheter som förbättrar sin resurseffektivitet i fråga om produktion och/eller beredning	enheter	0,00	2021	2,00	Stödmottagare	

2.1.1. Prioritering: 2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.

2.1.1.1. Specifikt mål: 2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.

2.1.1.1.4. Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Tabell 9: Preliminär fördelning av anslagna (EU-)medel efter interventionstyp för EHFVF

Kod	Belopp (euro)
02. Främjande av förutsättningar för ekonomiskt lönsamma, konkurrenskraftiga och attraktiva fiskeri-, vattenbruks- och beredningssektorer	6 548 387,00

2.1.1. Prioritering: 3. Att möjliggöra en hållbar blå ekonomi i kust-, ö- och inlandsområden och främja utvecklingen av fiske- och vattenbrukssamhällen.

Specifika mål

Specifikt mål

2.1.1. Prioritering: 4. Att stärka den internationella världshavsförvaltningen och möjliggöra trygga, säkra, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.

Specifika mål

Specifikt mål

2.2. Prioriteringar för tekniskt bistånd

Referens: artikel 22.2 och 22.3 c i förordningen om gemensamma bestämmelser

Typ

3. Finansieringsplan

Referens: artikel 22.3 g i, ii och iii, artikel 112.1, 112.2 och 112.3 samt artiklarna 14 och 26 i förordningen om gemensamma bestämmelser

3.1 Överföringar och bidrag

Programändring relaterad till	☐ bidrag till InvestEU
	☐ överföring till instrument med direkt eller indirekt förvaltning
	☐ Överföring mellan Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden eller till en annan fond/fonder

3.1 Överföringar och bidrag

Tabell 15A: Bidrag till InvestEU (fördelning per år)

Till InvestEU-fönster	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
-----------------------	------	------	------	------	------	------	------	--------

3.1 Överföringar och bidrag

Tabell 15B: Bidrag till InvestEU (sammanfattning)

Hållbar infrastruktur a)	Innovation och digitalisering b)	Små och medelstora företag c)	Investeringar och kompetens d)	Totalt (e=a+b+c+d)
--------------------------	----------------------------------	-------------------------------	--------------------------------	--------------------

3.1 Överföringar och bidrag

Motivering

--

3.1 Överföringar och bidrag

Referens: artiklarna 14, 26 och 27 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 16 A: Överföringar till instrument med direkt eller indirekt förvaltning (fördelning per år)

Regleringsform	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
----------------	------	------	------	------	------	------	------	--------

Programändring relaterad till

Referens: artiklarna 14, 26 och 27 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 16B: Överföringar till instrument med direkt eller indirekt förvaltning (sammanfattning)

Totalt

3.1 Överföringar och bidrag

Motivering

3.1 Överföringar och bidrag

Referens: artiklarna 14, 26 och 27 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 17 A: Överföringar mellan Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, eller till en annan fond/fonder (fördelning per år)

Överför till fond	Regionkategori	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
-------------------	----------------	------	------	------	------	------	------	------	--------

3.1 Överföringar och bidrag

Referens: artiklarna 14, 26 och 27 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 17B: Överföringar mellan Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, eller till en annan fond/fonder (sammanfattning)

Eruf, mer utvecklade regioner	Eruf, övergångsregioner	Eruf, mindre utvecklade regioner	ESF, mer utvecklade regioner	ESF, övergångsregioner	ESF, mindre utvecklade regioner	Sammanhållningsfonden	Amif	ISF	Instrumentet för gränsförvaltning och visering	Totalt
-------------------------------	-------------------------	----------------------------------	------------------------------	------------------------	---------------------------------	-----------------------	------	-----	--	--------

3.1 Överföringar och bidrag

Överföringar mellan Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, eller till en annan fond/fonder – motivering

--

3.4 Överföringar tillbaka

Tabell 20 A: Överföringar tillbaka (uppdelning per år)

Från InvestEU eller ett annat EU-instrument	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
---	------	------	------	------	------	------	------	--------

3.4 Överföringar tillbaka

Tabell 20B: Överföringar tillbaka (sammanfattning)

Från InvestEU eller ett annat EU-instrument	Totalt
---	--------

3.5 Anslag per år

Referens: artikel 22.3 g i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artiklarna 3, 4 och 7 i FRO-förordningen

Tabell 10: Anslag per år

2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
0,00	22 479 180,00	21 731 360,00	20 959 117,00	18 988 810,00	15 745 235,00	15 992 823,00	115 896 525,00

3.6 Totala anslag per fond och nationell medfinansiering

EHFVF-programmet använder tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser enligt valet i partnerskapsöverenskommelsen.

Tabell 11A Totala anslag per fond och nationellt bidrag

Prioritering	Specifikt mål	Beräkningsgr und	Bidrag från unionen		Nationellt bidrag	Totalt	Medfinansierings sats
			Bidrag från unionen utan tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Bidrag från unionen med tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser			
1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.	1.1.1. Stärka fiskeverksamheter som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbara. Alla insatser utom insatser som får stöd enligt artiklarna 17 och 19	Offentligt	11 892 473,00	713 548,00	5 690 212,00	18 296 233,0 0	68,8995434197%
1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.	1.1.2. Stärka fiskeverksamheter som är ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbara. Insatser som får stöd enligt artiklarna 17 och 19	Offentligt					
1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.	1.3. Främja en anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna vid definitivt upphörande av fiskeverksamhet och bidra till en skälig levnadsstandard vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet.	Offentligt	376 344,00	22 581,00	180 070,00	578 99 5,00	68,8995587181%

Prioritering	Specifikt mål	Beräkningsgrund	Bidrag från unionen		Nationellt bidrag	Totalt	Medfinansierings sats
			Bidrag från unionen utan tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Bidrag från unionen med tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser			
1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.	1.4. Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande.	Offentligt	63 258 532,00	3 795 512,00	45 328 972,00	112 383 016,00	59,6656384449%
1. Att främja hållbart fiske och återställande och bevarande av akvatiska biologiska resurser.	1.6. Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem.	Offentligt	12 959 533,00	777 572,00	6 200 769,00	19 937 874,00	68,8995476649%
2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.	2.1. Främja hållbar vattenbruksverksamhet, framför allt genom att förstärka vattenbruksproduktionens konkurrenskraft, och samtidigt säkerställa att verksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt.	Offentligt	14 301 075,00	858 065,00	55 165 995,00	70 325 135,00	21,5557922498%
2. Att främja hållbar vattenbruksverksamhet och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter och därmed bidra till livsmedelstryggheten i unionen.	2.2. Främja saluföring, kvalitet och mervärde för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt beredning av sådana produkter.	Offentligt	6 548 387,00	392 903,00	3 133 218,00	10 074 508,00	68,8995432829%

4. Nödvändiga villkor

Referens: artikel 22.3 i i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 12: Nödvändiga villkor

Nödvändigt villkor	Uppfyllande av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfylld av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
1. Effektiva mekanismer för övervakning av marknaden för offentlig upphandling	Ja	Övervakningsmekanismer har införts och omfattar alla offentliga kontrakt och upphandlingen av dem inom ramen för fonderna i enlighet med unionens upphandlingslagstiftning. Det kravet omfattar följande: 1. Arrangemang för att säkerställa insamling av effektiva och tillförlitliga uppgifter om offentliga upphandlingsförfaranden som överstiger unionens tröskelvärden enligt rapporteringsskyldigheterna i artiklarna 83 och 84 i direktiv 2014/24/EU och artiklarna 99 och 100 i direktiv 2014/25/EU.	Ja	Lag (2016:1145) om offentlig upphandling Upphandlingsförordning (2016:1162) Lag (2019:668) om upphandlingsstatistik Förordning (2020:332) om upphandlingsstatistik Upphandlingsmyndighetens föreskrift (UFS 2020:1) om insamling av uppgifter för statistikändamål	Konkurrensverket är tillsynsmyndighet för den offentliga upphandlingen. Den 1 juli 2020 trädde en ny lag om upphandlingsstatistik i kraft. Lagen skapar förutsättningar för att samla in uppgifter om offentliga upphandlingar och att publicera mer tillgänglig statistik. Den nya lagen innebär att upphandlingar ska annonseras i registrerade annonsdatabaser som är skyldiga att lämna uppgifter till den myndighet som har huvudansvaret för statistiken på upphandlingsområdet. Upphandlingsmyndigheten är statistikmyndighet och ansvarar för statistikdatabasens drift och innehållet i statistikdatabasen. Upphandlingsmyndigheten ska rapportera avvikelser av vikt från rapporteringsskyldigheten till Konkurrensverket. Konkurrensverket är registermyndighet för annonsdatabaser. Konkurrensverket är också ansvarig att utöva tillsyn över registrerade annonsdatabaser. Konkurrensverket har enligt lagen om upphandlingsstatistik möjlighet att meddela de förelägganden som behövs för att lagen eller de föreskrifter och villkor som har meddelats i anslutning till lagen ska efterlevas.
		2. Arrangemang för att säkerställa att uppgifterna omfattar minst följande delar: a) Konkurrensens kvalitet och intensitet:	Ja	Lag (2019:668) om upphandlingsstatistik Förordning (2020:332) om upphandlingsstatistik	Statistikdatabasen ska innehålla uppgifter från och om annonser om upphandling. Uttrycket ”från och om annonser” tar dels

Nödvändigt villkor	Uppfyllelse av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfylld av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
		<p>namnen på den vinnande anbudsgivaren, antalet ursprungliga anbudsgivare och kontraktsvärdet.</p> <p>b) Information om det slutliga priset efter slutförandet och om små och medelstora företags deltagande som direkta anbudsgivare, om sådan information tillhandahålls i de nationella systemen.</p>		<p>Upphandlingsförordning (2016:1162)</p> <p>Upphandlingsmyndighetens föreskrift (UFS 2020:1) om insamling av uppgifter för statistikändamål</p>	<p>sikte på att det är fråga om vissa uppgifter som finns uttryckligen angivna i själva annonserna om upphandling. Uttrycket tar också sikte på s.k. metadata, det vill säga uppgifter som inte direkt anges i själva annonsen men som ändå hör till den. De uppgifter från och om annonser om upphandling som ska lämnas till statistikmyndigheten framgår av bilaga A till UFS 2020:1.</p> <p>Statistikdatabasen får även innehålla andra uppgifter om upphandling som behövs för att ta fram statistik.</p> <p>En registrerad annonsdatabas ska ha en funktion som gör det möjligt att identifiera enskilda upphandlingar bland de annonser som publiceras i annonsdatabasen.</p>
		<p>3. Arrangemang för att säkerställa att de behöriga nationella myndigheterna övervakar och analyserar uppgifterna i enlighet med artikel 83.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.2 i direktiv 2014/25/EU.</p>	<p>Ja</p>	<p>Förordning (2007:1117) med instruktion för Konkurrensverket</p> <p>https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20071117-med-instruktion-for_sfs-2007-1117</p> <p>Konkurrensverkets tillsynsverksamhet 2020</p> <p>https://www.konkurrensverket.se/information/material/rapportlista/konkurrensverkets-tillsynsverksamhet-2020/</p> <p>Rapport: Statistik om offentlig upphandling 2020</p> <p>https://www.upphandlingsmyndigheten.se/kunskapsbank-for-offentliga-</p>	<p>Konkurrensverket är tillsynsmyndighet för den offentliga upphandlingen och kontrollerar att upphandlande myndigheter följer lagarna om offentlig upphandling. I Konkurrensverkets tillsynsrapport för 2020 beskrivs hur Konkurrensverkets verksamhet såg ut under 2020. I rapporten redogörs för prioriteringar och såväl utredningar som rapporter och internationellt samarbete.</p> <p>Konkurrensverket är även registermyndighet för annonsdatabaser. Det innebär bland annat att Konkurrensverket utövar tillsyn över de registrerade annonsdatabaserna.</p> <p>Upphandlingsmyndigheten har utsetts till statistikmyndighet och ansvarar för att sammanställa och göra statistiken allmänt tillgänglig, främst genom att skapa en nationell databas för statistik på</p>

Nödvändigt villkor	Uppfyllande av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllnad av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
				affärer/publikationer/	upphandlingsområdet. Upphandlingsmyndighetens rapport Statistik om offentlig upphandling 2020 innehåller statistik om överprövningar, avbrutna upphandlingar, små och medelstora företags samt idéburna organisationers deltagande i upphandling m.m.
		4. Arrangemang för att offentliggöra resultaten av analysen i enlighet med artikel 83.3 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.3 i direktiv 2014/25/EU.	Ja	Lag (2019:668) om upphandlingsstatistik https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2019668-om-upphandlingsstatistik_sfs-2019-668 Förordning (2020:332) om upphandlingsstatistik Förordning (2015:527) med instruktion för Upphandlingsmyndigheten https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015527-med-instruktion-for_sfs-2015-527	Konkurrensverket är tillsynsmyndighet för den offentliga upphandlingen och kontrollerar att upphandlande myndigheter följer lagarna om offentlig upphandling. Upphandlingsmyndigheten har utsetts till statistikmyndighet och ansvarar för att sammanställa och göra statistiken allmänt tillgänglig, främst genom att skapa en nationell databas för statistik på upphandlingsområdet. I dag redovisas statistiken på en övergripande nivå. Dock pågår arbete med att leverantörer, upphandlare, beslutsfattare, media och andra ska kunna få ut den statistik de behöver på ett enkelt och smidigt sätt direkt från statistikdatabasen. Information som ska gå att få fram är bland annat hur många upphandlingar som annonseras inom olika branscher och segment, till vilket värde, hur konkurrensen ser ut och vilka som vinner upphandlingarna.
		5. Arrangemang för att säkerställa att alla uppgifter som tyder på misstänkt uppgjorda anbudsgivningar överlämnas till de behöriga nationella organen i enlighet med artikel 83.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.2 i direktiv 2014/25/EU.	Ja	Förordning (2007:1117) med instruktion för Konkurrensverket https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20071117-med-instruktion-for_sfs-2007-1117	Konkurrensverket är tillsynsmyndighet över konkurrensreglerna och lägger särskild vikt vid kartellbekämpning, vid att ingripa mot privata och offentliga aktörer som missbrukar en dominerande ställning på marknaden samt mot

Nödvändigt villkor	Uppfyllande av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllnad av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
				<p>Förordning (2020:332) om upphandlingsstatistik</p> <p>Konkurrensverkets tillsynsverksamhet 2020</p> <p>https://www.konkurrensverket.se/informati-onsmaterial/rapportlista/konkurrensverkets-tillsynsverksamhet-2020/</p>	<p>konkurrensbegränsande offentlig säljverksamhet.</p> <p>I Konkurrensverkets tillsynsrapport för 2020 beskrivs hur konkurrensverkets verksamhet såg ut under 2020. I rapporten redogörs för prioriteringar och såväl utredningar som rapporter och internationellt samarbete.</p>
2. Verktyg och kapacitet för en effektiv tillämpning av reglerna om statligt stöd	Ja	<p>De förvaltande myndigheterna har verktyg och kapacitet för att kontrollera efterlevnaden av reglerna för statligt stöd:</p> <p>1. För företag i svårigheter och företag som omfattas av ett krav på återbetalning.</p>	Ja	<p>Lag (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler</p> <p>Förordning (2016:605) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler</p> <p>Riksrevisionens rapport om statliga stöd med delat myndighetsansvar Skr. 2020/21:102</p>	<p>I Sverige finns det inte en central myndighet med uppdrag att utöva tillsyn över att EUF-fördragets statsstödsregler efterlevs i Sverige, utan det är den stödgivande myndigheten som ansvarar för kontroller av stödmottagare och eventuella återkrav.</p> <p>Kontrollen av företag i svårigheter görs således hos respektive förvaltande myndighet (FM) via kreditupplysningstjänsten för en första riskvärdering som kan leda vid behov till ytterligare kontroller Myndigheterna har tillgång till kommersiella kreditinformationstjänster och har enligt sina stödordningar rätt att begära in uppgifter för kontroll från stödmottagande företag. Det s.k. Deggendorf-villkoret bevakas fortlöpande. FM kontrollerar regelbundet vilka beslut Kommissionen fattat i ärenden som rör Sverige. Kontrollen görs manuellt via Kommissionens hemsida Recovery of unlawful aid.</p> <p>I Riksrevisionens rapport om statliga stöd med delat myndighetsansvar är</p>

Nödvändigt villkor	Uppfyllelse av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllnad av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
					Riksrevisionens övergripande slutsats att det i de allra flesta fall finns goda motiv till att ha ett delat myndighetsansvar för statliga stöd. se Riksrevisionens rapport Skr 2020/21:102.
		2. Genom tillgång till expertrådgivning och vägledning i frågor om statligt stöd från experter på statligt stöd vid lokala eller nationella organ.	Ja	<p>Förordning (2009:145) med instruktion för Tillväxtverket www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2009145-med-instruktion-for_sfs-2009-145</p> <p>Förordning (2015:527) med instruktion för Upphandlingsmyndigheten https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015527-med-instruktion-for_sfs-2015-527</p> <p>Lag (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler</p>	<p>I Sverige finns det inte en central myndighet med uppdrag att utöva tillsyn över att EUF-fördragets statsstödsregler efterlevs i Sverige, utan det är den stödgivande myndigheten som ansvarar för kontroller av stödmottagare. Expertrådgivning finns internt hos den aktuella förvaltande myndigheten (FM), samt hos Upphandlingsmyndigheten (UM). UM har i uppdrag att ge vägledning till kommuner och regioner om EU:s statsstödsregler och även FM kan vända sig till UM. UM har en hemsida med frågor och svar och ger telefonsupport i statsstödsfrågor.</p> <p>Tillväxtverket (TVV) har ett utpekat uppdrag att informera om EU:s statsstödsregler på central, regional och lokalnivå.</p> <p>Inom Regeringskansliet finns därutöver en samordningsfunktion för statsstödsfrågor vid Näringsdepartementet (N-dep).</p> <p>Alla myndigheter har en skyldighet att informera N-dep innan de lämnar ett statligt stöd.</p> <p>Enheten har experter på statligt stöd och kan bistå med information och rådgivning om statsstödsreglernas tillämpning, men kan inte ge råd om beslut i ett enskilt ärende.</p>

Nödvändigt villkor	Uppfyllande av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllnad av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
3. Effektiv tillämpning och genomförande av stadgan om de grundläggande rättigheterna	Ja	<p>Effektiva mekanismer finns för att säkerställa överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) och omfattar följande:</p> <p>1. Arrangemang för att säkerställa att de program som stöds av fonderna och deras genomförande överensstämmer med relevanta bestämmelser i stadgan.</p>	Ja	<p>Europeiska Unionens stadga om de grundläggande rättigheterna</p> <p>Lag (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän. Även regeringsformen och riksdagsordningen innehåller regleringar av JO:s uppgifter.</p> <p>Lag (1975:1339) om Justitiekanslerns tillsyn som reglerar tillsynsuppgiften.</p>	<p>Stadgan är rättsligt bindande för Sverige. Myndigheter är skyldiga att respektera rättigheterna, iakttä principerna och främja tillämpningen av rättigheterna när unionsrätten tillämpas. Det innebär att förvaltande myndighet (FM) är bundna av reglerna vid framtagning av programmen.</p> <p>I genomförandet ingår det i FMs rutiner att göra en kontroll mot relevanta artiklar. För att kontrollerna ska få genomslag tillhandahåller FM en utbildning som riktar sig till samtliga involverade i programmets processer. För att kontrollera efterlevnaden av stadgan kontrolleras utlysningar, urvalskriterier, ansökningar och rapporter mot en checklista. Vid överprövning av beslut av FM kan även domstolar pröva om beslutet är i överensstämmelse med stadgan. Därutöver finns det ett system av ombudsmän som granskar att myndigheter efterlever lagar och andra författningar samt fullgör sina skyldigheter. Enskilda kan anmäla klagomål till ombudsmännen som utreder klagomålen och beslutar om en myndighetsåtgärd strider mot lag, annan författning eller annars är felaktig eller olämplig.</p>
		<p>2. Rutiner för rapportering till övervakningskommittén om insatser som stöds av fonderna och som inte överensstämmer med stadgan och klagomål avseende stadgan som lämnats in i överensstämmelse med rutinerna enligt artikel 69.7.</p>	Ja	N/A	<p>I rutinen för rapportering till övervakningskommittén anges att förvaltande myndighet årligen ska rapportera fall där förvaltande myndighet i sina kontroller av insatser och projekt upptäckt brott mot stadgan samt klagomål avseende stadgan som inkommit till Justitieombudsmannen, Justitiekanslern eller annan ombudsman och som förvaltande myndighet ombetts yttra sig</p>

Nödvändigt villkor	Uppfyllande av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllnad av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
					över. I rapporteringen ska förvaltande myndighet ange hur många fall av brott mot stadgan som har identifierats, hur många granskningsförfaranden som inletts av ombudsmännen samt status på dessa, vilka rättigheter som påverkats, vilka åtgärder som vidtagits för att korrigera bristerna samt vilka åtgärder som vidtagits för att undvika liknande brister i framtiden.
4. Genomförande och tillämpning av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG	Ja	En nationell ram för att säkerställa genomförande av konventionen finns och omfattar följande: 1. Syften med mätbara mål, datainsamling och övervakningsmekanismer.	Ja	Strategi för systematisk uppföljning av funktionshinderspolitiken under 2021–2031 (dnr. S2021/06595) Nationellt mål och inriktning för funktionshinderspolitiken (prop. 2016/17:188(Regeringsbeslut 2019-05-09 S2019/02245/FST) Lag (2021:642) om Institutet för mänskliga rättigheter Diskrimineringslag (2008:567) Förordning (2014:134) med instruktion för Myndigheten för delaktighet	Sverige har ett nationellt mål för funktionshinderspolitiken med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning som utgångspunkt. Sverige har år 2008 ratificerat konventionen och dess fakultativa protokoll. En ny strategi för systematisk uppföljning av funktionshinderspolitiken har beslutats i september 2021. Strategin som sträcker sig från 2021–2031 innebär att 28 myndigheter får ett uppföljningsansvar inom sina respektive ansvarsområden. Myndigheterna redovisar årligen till regeringen. Diskrimineringslag (2008:567) förbjuder diskriminering på grund av funktionsnedsättning. Diskrimineringsombudsmannen utövar tillsyn. Myndigheten för delaktighet (MFD) ansvarar för övergripande uppföljning och analys av funktionshinderpolitiken. Riksdagen har antagit lagen (2021:642) om Institutet för mänskliga rättigheter. Institutet ska främja säkerställandet av de mänskliga rättigheterna i Sverige och startar sin verksamhet den 1 januari 2022.

Nödvändigt villkor	Uppfyllande av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllnad av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
		2. Arrangemang för att säkerställa att politik, lagstiftning och standarder avseende tillgänglighet verkligen kommer till uttryck i förberedelserna och genomförandet av programmen.	Ja	Förordning (2014:134) med instruktion för Myndigheten för delaktighet https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2014134-med-instruktion-for_sfs-2014-134	FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning trädde i kraft 2009 i Sverige. Det innebär att Sverige har åtagit sig att förverkliga konventionen och dess bestämmelser i sin helhet. Myndigheten för delaktighet har i uppdrag att verka för full delaktighet i samhällslivet för personer med funktionsnedsättning i alla åldrar och för jämlikhet i levnadsvillkor. Myndigheten följer även upp, utvärderar och analyserar insatser från statliga myndigheter, kommuner, regioner och andra aktörer i förhållande till de nationella funktionshinderspolitiska målen. Förvaltande myndighet säkerställer att lagstiftning och tillgänglighetspolicys beaktats under utarbetandet och genomförandet av programmen. Lagstiftning och tillgänglighetspolicys används i planering, genomförande, övervakning och utvärdering av insatser på nationell och regional nivå, men även på projektnivå. Interna handledningar/handböcker och utbildningsinsatser säkerställer förvaltande myndighets kompetens.
		3. Rutiner för rapportering till övervakningskommittén om insatser som stöds av fonderna och som inte överensstämmer med FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och klagomål avseende konventionen som lämnats in i överensstämmelse med rutinerna enligt artikel 69.7.	Ja	N/A	Den förvaltande myndigheten kommer under en särskild punkt på dagordningen vid övervakningskommitténs möten minst en gång per år att rapportera eventuella fall av bristande överensstämmelse med FN-konventionen. Brister som i så fall har konstaterats vid kontroller på plats eller annan granskning av beviljade insatser. Förvaltande myndighet rapporterar även

Nödvärdigt villkor	Uppfyllande av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllnad av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
					klagomål avseende konventionen som tagits upp av Justitieombudsmannen eller Justitiekanslern och där förvaltande myndighet ombetts yttra sig.

5. Programmyndigheter

Referens: artiklarna 22.3 k, 71 och 84 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 13: Programmyndigheter

Programmyndigheter	Institutionens namn	Kontaktens namn	Befattning	E-postadress
Förvaltande myndighet	Statens Jordbruksverk	Olof Johansson	Avdelningschef	Olof.Johansson@jordbruksverket.se
Revisionsmyndighet	Ekonomistyrningsverket	Johan Sandberg	Enhetschef	Johan.Sandberg@esv.se
Organ som tar emot betalningar från kommissionen	Statens Jordbruksverk	Linn Christensson	EU-controller	Linn.Christensson@jordbruksverket.se
Organ som tar emot betalningar från kommissionen vid tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Statens Jordbruksverk	Linn Christensson	EU-controller	Linn.Christensson@jordbruksverket.se

5. Programmyndigheter

Fördelningen av ersatta belopp för tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser om fler organ identifieras som ska ta emot betalningar från kommissionen

Referens: artikel 22.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 13 A: Den andel av de procentsatser som anges i artikel 36.5 b i förordningen om gemensamma bestämmelser som ersätts till de organ som tar emot betalningar från kommissionen vid tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser (i procentenheter)

6. Partnerskap

Referens: artikel 22.3 h i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programframtagandet har förankrats med relevanta parter i flera steg.

Under september 2018 anordnade Näringsdepartementet ett EU-sakråd om förslaget till förordningen om EHFVF i syfte att samla in synpunkter inför förhandlingarna. EU-kommissionen deltog genom att presentera förslaget och därefter diskuterades förslagets olika delar.

SWOT-analysen togs fram under 2019 där synpunkter från en stor mängd intressenter samlades in genom en skriftlig enkät. Enkätrespondenterna omfattade samverkande myndigheter, kommuner, universitet och forskningscentrum, leaderområden, producentorganisationer inom fiske och vattenbruk, fisketurismaktörer, och miljöorganisationer. En uppföljning hölls under januari 2019 i forma av ett dialogmöte.

Behovsanalysen med förslag till prioriteringar och mål utgår från SWOT-analysen och de identifierade faktorer som påverkar förutsättningarna för att nå målen för havs-, fiskeri- och vattenbruksfondens prioriteringar. Behoven som formulerats utifrån SWOT-analysen har tagits fram i dialog med ansvariga myndigheter, näringen och icke-statliga organisationer. Ett dialogmöte för berörda intressenter anordnades under hösten 2019. Ytterligare skriftliga underlag samlades in från myndigheter med verksamhetsansvar d.v.s. Havs- och vattenmyndigheten, Kustbevakningen, Sveriges lantbruksuniversitet, Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut, Sveriges geologiska undersökning och Sjöfartsverket.

Behovsanalysen har legat till grund för förslaget till åtgärderna i programförslaget, vilka har tagits fram i samarbete med länsstyrelsen och Havs- och vattenmyndigheten. Under hösten 2020 hölls ytterligare ett möte med intressenterna i syfte att förankra åtgärdsförslaget. Ett 70-tal deltagare medverkade på mötet som hölls digitalt på grund av covid-19. Vid mötet deltog representanter från myndigheter, universitet, näringen och intresseorganisationer. Det har även varit möjligt att skicka in synpunkter skriftligt efter mötet.

Under maj 2021 anordnade Näringsdepartementet ett samråd där hela förslaget till programmet presenterades och synpunkterna samlades in. Under mötet kunde det konstateras ett brett stöd för förslaget.

Programövervakning

Övervakningskommittén

Övervakningskommittén kommer att inrättas i enlighet med artiklarna 38-40 i CPR (EU 2021/1139). För att säkerställa en balanserad representation består övervakningskommittén av representanter från berörda myndigheter och förmedlande organ, företrädare för näringslivets, representanter för det civila samhället samt forskningsorganisationer. Övervakningskommitténs arbetsordning, möteshandlingar samt information om övervakningskommitténs sammansättning kommer att publiceras på förvaltande myndighets hemsida.

Övervakningskommitténs ordförande är statssekreteraren i Näringsdepartementet som ansvarar för frågor om programmet.

Förvaltande myndighet bistår övervakningskommittén med ett sekretariat.

It-system för programövervakning

Förvaltande myndighet och förmedlande organ kommer att använda sig av ett flertal it-system med olika syften och funktioner. Tillsammans utgör dessa viktiga delar i övervakningssystemet.

Ansökan om stöd och utbetalning av stöd – ALF

För att hantera ansökningar om stöd och ansökningar om utbetalning kommer förvaltande myndighet att använda e-ansökan (elektronisk ansökan). Ansökningarna upprättas i e-tjänsten ALF. Administrationen av programmet sker i ett elektroniskt flöde genom hela handlägningsprocessen. Utgångspunkten är en standardprocess för ansökan och utbetalning för att likrikta och minimera suboptimeringar. E-tjänsten

guidar den stödsökande genom ansökan så att sökanden besvarar de frågor som är relevanta. Det finns även möjlighet att ansöka via pappersformulär om sökande ansöker om undantag för att använda e-tjänsten. Den som söker stöd kan följa sin ansökan via Mina sidor på förvaltande myndighets webbplats.

Det elektroniska förfarandet gör det möjligt att säkerställa att all efterfrågad information anges, vilket reducerar bortfallet i datatillgången. Kravet på efterfrågad information utgår ifrån det som behövs för uppföljning och utvärdering och som sökanden kan besvara vid ansökningstillfället.

Handläggningssystem – FLIT

Handläggningssystemet för ansökningar heter FLIT. I it-systemet hanteras samtliga uppgifter som berör ansökan såsom namn på stödmottagare, mål och syfte med insatsen, beslutsberäkning med mera. FLIT är direkt kopplat till ALF (e-tjänsten), och därifrån kan handläggaren hämta upp ansökan.

Beslut skrivs under med hjälp av elektronisk underskrift. All information för varje ärende kommer att finnas i den elektroniska akten. Detta gäller oavsett om det är Statens jordbruksverk, länsstyrelserna eller Havs- och vattenmyndigheten som ansvarar för ärendet.

Indikator- och budgetsysteem – PULF

I indikator- och budgetsysteem, PULF kommer förvaltande myndighet att kunna hantera budgeten. En eventuell förändring av budget hanteras här. Alla förändringar som görs i it-systemet versions hanteras. Detta innebär att det finns full spårbarhet vilket gör det möjligt att jämföra tidigare med äldre versioner av budget.

Rapportering och uppföljningssystem – BLIS

Rapportering- och uppföljningssystemet BLIS är det primära verktyget för att följa upp programmets genomförande. Systemet speglar relevant data från de olika källsystemen i virtuella rapporter relaterat till det finansiella genomförandet såväl som utvecklingen av programmets mål. Med hjälp av BLIS kan information från olika register sammanföras och registeruttag kan göras för rapportering och analyser. Registeruttag utvecklas löpande men utgår i ett första skede utifrån de krav som är kända. Registeruttagen har på så vis olika syften och kan exempelvis utgöra underlag för prognoser, genomföranderapporter, rapporteringar till övervakningskommittén, EU-kommissionen, allmänheten, intresseorganisationer, Regeringskansliet och förmedlande organ.

Kompletterande datakällor

Programmet kommer följas upp och utvärderas i enlighet med gällande förordningar. All data som krävs för uppföljning av indikatorer och utvärdering tillhandahålls inte i ovanstående grundsystem och ytterligare datakällor kommer att behöva användas för komplettering av data. Även den Europeiska datainsamlingen på fiskets område (DCF) och den nationella fiskerikontrollen kommer att utgöra viktiga datakällor för övervakningen av programmets utveckling.

Utvärderingsverksamheten av programmet kommer att behöva andra typer av data än vad som finns tillgänglig i befintliga register. Det gäller till exempel data för att analysera uppfyllelse av kvalitativa mål. Det innebär att ytterligare data kommer att behöva samlas in antingen av Statens jordbruksverk eller av externa utvärderare. Sådana data kan till exempel samlas in genom intervjuer, dokumentstudier och enkäter, beroende på utvärderingsämne och utvärderingsfråga.

7. Kommunikation och synlighet

Referens: artikel 22.3 j i förordningen om gemensamma bestämmelser

Förvaltande myndighet kommer inom sex månader efter att programmet har godkänts säkerställa att det finns en webbplats med den information som preciseras i artikel 49(1) och artikel 49(3) i CPR. Information om övervakningskommitténs sammansättning och arbetsordning publiceras så snart den är beslutad. En länk till programmets hemsida kommer finnas på den fondgemensamma portalen eufonder.se.

Kommunikations-, synlighets- och transparensaktiviteter genomförs i enlighet med artiklarna 22.3(j) och 46–50 i CPR. Dessa åtgärder syftar till att öka programmets synlighet och sprida information om finansieringsmöjligheter.

Information om stöd kopplade till det svenska arbetsprogrammet för datainsamling 2022–2024, som utgör insats av strategisk betydelse, kommer att finnas på webbplatsen. Efter arbetsprogrammets slut kommer förvaltande myndigheten, i dialog med havs- och vattenmyndigheten och EU-kommissionen, planera för kommunikationsinsats om åtgärden.

Programmets genomförande stärks genom att information om programmets finansieringsmöjligheter och resultat till sprids till både potentiella stödmottagare och allmänheten. Förvaltande myndighet synliggör för allmänheten de nyttor som fondmedlen bidrar till. Utöver goda exempel publicerar förvaltande myndighet information om insatser som fått stöd enligt artikel 49.3 (CPR).

De övergripande målen för kommunikationsinsatser är att:

- säkerställa en bred kunskap om programmet och de specifika stödmöjligheterna
- synliggöra visionerna bakom programmet och möjligheterna för fiske- och vattenbrukssektorn
- bidra till att skapa engagemang för genomförandet av programmets aktiviteter och säkerställa fortsatt medverkan av viktiga, regionala och lokala aktörer.

Kommunikation

I enlighet med artikel 46 i CPR ska förvaltande myndighet informera om programmets stödmöjligheter på sin hemsida.

Informationen ska leda till att målgruppen ska:

- förstå vilka stödmöjligheter som finns
- ha förtroende för förvaltningen
- få information om de prioriteringar och principer programmet bygger på
- få information om programmets upplägg
- känna att det är enkelt att söka stöd
- kunna göra korrekta och kompletta ansökningar

En kommunikationsansvarig är utsedd för programmet. Den kommunikationsansvarige samordnar kommunikations- och synlighetsaktiviteter, samt deltar i det europeiska nätverk som etablerats enligt artikel 48(3) i CPR. Kommunikationsinsatser sker när de bedöms vara lämpliga i tid och relevanta utifrån nyttan de genererar.

Information till stödmottagare

Utöver den information som publiceras på webben sprids information på möten och konferenser både om stödmöjligheter och om resultat. På webbsidan kommer det finnas information om stödmöjligheterna, vad man kan söka stöd för, vilka som kan söka stöd och stödmöjligheternas villkor.

Planerade möten är två årliga referensgruppsmöten för yrkesfisket, vattenbruket och fritidsfisket. Jordbruksverket anordnar en årlig nationell yrkesfiskekonferens och en nationell vattenbrukskonferens som hålls vartannat år. Länsstyrelserna har en viktig roll vad gäller information om stödmöjligheter till stödsökande och att kommunicera resultat från programmet.

Intressenter informeras löpande om uppföljnings- och utvärderingsresultat. I de fall informationsbehovet är mindre och inriktat på övergripande resultat, planeras kommunikationen utifrån tillgängliga resultat som bedöms vara relevanta att kommunicera med den aktuella målgruppen.

Förvaltande myndighet kommer via output- och resultatindikatorer följa upp hur kommunikationsplanen följs. Målet är att ha tre utvärderingar, fem uppföljningar och 20 blogginlägg. Blogginläggen kommer att lyfta fram programmets resultat samt goda exempel på projekt. Resultatindikatorn kommer via Nöjd kund index (NKI) mäta hur relevant informationen i uppföljningar och utvärderingar är. Målet är att minst 70 % ska svara 4-6 på en 6-gradig skala.

Synlighet

Förvaltande myndighet ska på webbsidan synliggöra programmets syfte och stödmöjligheter.

För att informera om vad medlen i programmet kan användas till kommer resultat av genomförda projekt, goda exempel, utvärderingar och uppföljningar publiceras på webbsidan. Denna information presenteras också för övervakningskommittén, på andra relevanta möten och konferenser, samt på sociala media.

EU-flaggan ska finnas synligt placerad i all relevant kommunikation.

Utvärderingssektariatet ansvarar för genomförandet av kommunikationsplanen, med stöd av jordbruksverks kommunikatörer. För att öka kunskapen om programmet kommer utvärderingar och uppföljningar presenteras vid utvärderingsdagar och informationstillfällen. Dessa är viktiga för att öka möjligheterna, och viljan att genomföra programmet på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.

Landsbygdsnätverket

Den tematiska gruppen för fiske och vattenbruk i Landsbygdsnätverket främjar programmets genomförande. Landsbygdsnätverket har ett arbetssätt där aktörer inom de blå näringarna tillsammans med andra näringar skapar aktiviteter som syftar till att stödja genomförande av programmet. Programmet kommer att finansiera fiskeri- och vattenbruksaktiviteter inom Landsbygdsnätverket.

8. Användning av kostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering utan koppling till kostnader

Referens: artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 14: Användning av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering utan koppling till kostnader

Avsedd användning av artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Ja	Nej
Från och med antagandet kommer programmet att använda ersättning av unionens bidrag på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser inom en prioritering i enlighet med artikel 94 i förordningen om gemensamma bestämmelser (om ja, fyll i tillägg 1):	☐	☒
Från och med antagandet kommer programmet att använda ersättning av unionens bidrag på grundval av finansiering utan koppling till kostnader i enlighet med artikel 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser (om ja, fyll i tillägg 2):	☐	☒

Tillägg 1

A. Sammanfattning av de viktigaste delarna

Prioritering	Specifikt mål	Beräknad procentandel av det slutgiltiga anslaget inom prioriteringen på vilken det förenklade kostnadsalternativet kommer att tillämpas	Typ av insats som omfattas		Indikator som leder till ersättning		Måttenhet för den indikator som leder till ersättning	Typ av förenklat kostnadsalternativ (standardskala för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsetser)	Belopp (i euro) eller procentsats (i fråga om schablonsetser) för förenklat kostnadsalternativ
			Kod	Beskrivning	Kod	Beskrivning			

Tillägg 1

B. Uppgifter per typ av insats

Tillägg 1

C. Beräkning av standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser

1. Uppgiftskälla som använts för beräkningen av de standardiserade skalorna för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser (vem tog fram, samlade in och registrerade uppgifterna, plats för datalagring, brytdatum, validering etc.).

--

2. Ange varför den föreslagna metoden och beräkningen på grundval av artikel 94.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser är relevant för insatstypen.

3. Ange hur beräkningarna gjordes, särskilt eventuella antaganden i fråga om kvalitet eller kvantitet. I relevanta fall ska statistiska belägg och referensvärden användas och på begäran tillhandahållas i ett format som kommissionen kan använda.

--

4. Förklara hur ni har säkerställt att endast stödberättigande utgifter ingår i beräkningen av standardskalan av enhetskostnad, enhetsbelopp eller schablonsats.

5. Revisionsmyndighetens eller revisionsmyndigheternas bedömning av beräkningsmetoden, beloppen och arrangemangen för att säkerställa kontroll, insamling och lagring av uppgifter samt uppgifternas kvalitet.

--

Tillägg 2

A. Sammanfattning av de viktigaste delarna

Prioritering	Specifikt mål	Belopp som omfattas av finansiering utan koppling till kostnader	Typ av insats		Villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås för att leda till ersättning från kommissionen	Indikator		Måttenhet för indikatorn på de villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås för att leda till ersättning från kommissionen	Planerad typ av ersättningsmetod som används för ersättning till bidragsmottagaren eller bidragsmottagarna
			Kod	Beskrivning		Kod	Beskrivning		

B. Uppgifter per typ av insats

Tillägg 3: Förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse med en tidplan

artikel 22.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Stöd för genomförande av ”Arbetsprogrammet för datainsamling 2022–2024”, inom åtgärden
Datainsamling för den gemensamma fiskeripolitiken.

Tillägg 4

EHFVF:s handlingsplan för varje yttersta randområde

DOKUMENT

Dokumentrubrik	Dokumenttyp	Datum för dokumentet	Lokal referens	Kommissionens referensnummer	Dokumentation	Skickat den	Skickat av
Programme snapshot 2021SE14MFPR001 1.1	Dataöversikt innan du skickar	2022-jun-30		Ares(2022)4794730	Programme_snapshot_2021SE14MFPR001_1.1_sv.pdf Programme_snapshot_2021SE14MFPR001_1.1_en.pdf Programme_snapshot_2021SE14MFPR001_1.1_sv.pdf - Machine Translated	2022-jun-30	Bendz, Karin